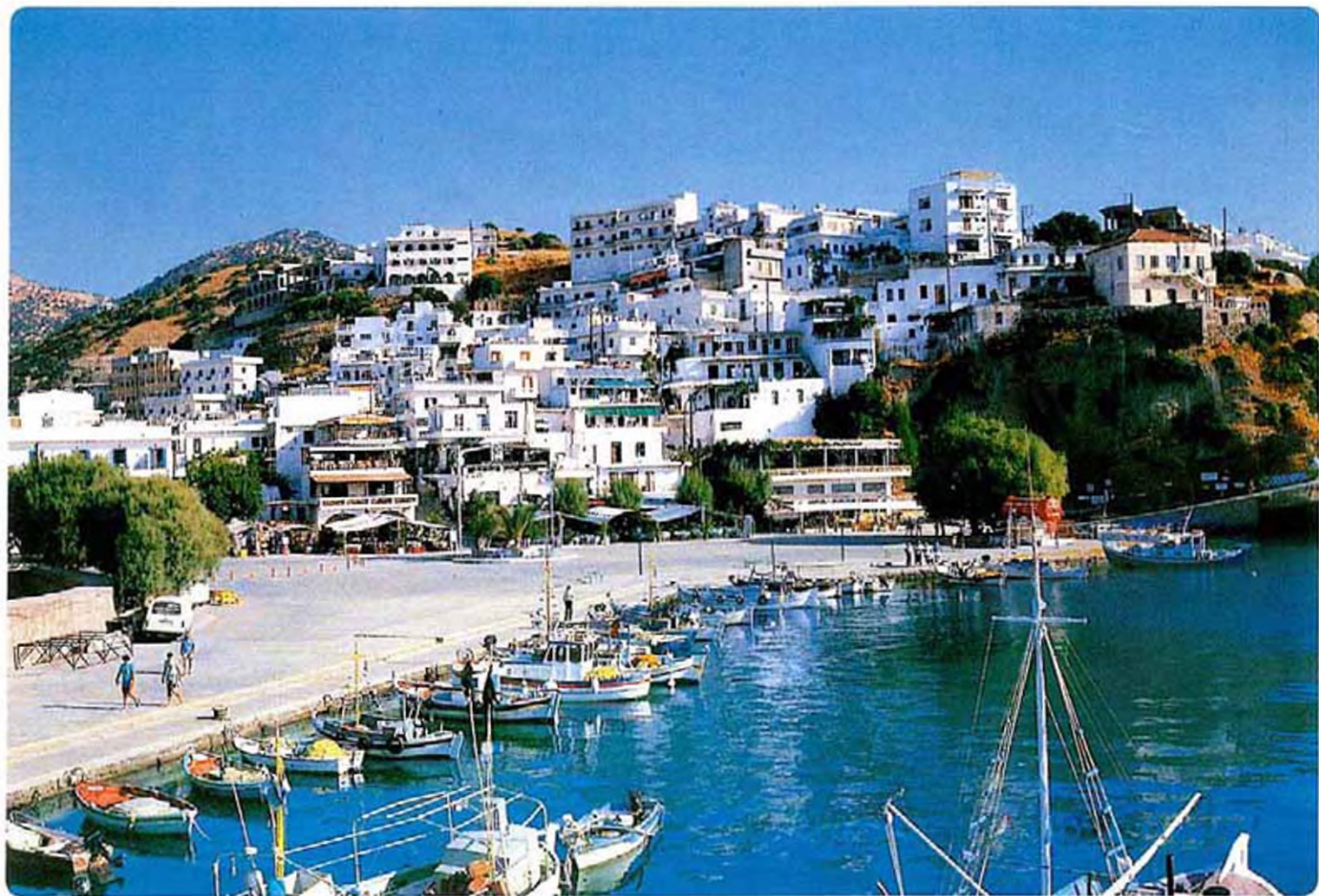

ΑΓΙΑ ΓΑΛΗΝΗ

ΤΕΥΧΟΣ 31 - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1995

ΕΚΔΟΣΗ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «ΑΓΙΑ ΓΑΛΗΝΗ» ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Αγαπητοί μας φίλοι,

Με τη συμπλήρωση του έτους 1995 φθάσαμε κιόλας στο 30ο τεύχος του περιοδικού μας, το οποίο όλοι αγαπήσαμε απο την πρώτη στιγμή που εκδόθηκε.

Είναι ιδιαίτερη χαρά, για μας στο Διοικητικό Συμβούλιο, που ακούσαμε και ακούμε τόσο καλά λόγια για το περιοδικό, που έχει σκοπό να λειτουργεί σαν μέσο επικοινωνίας και ενημέρωσης όλων των χωριανών μας, όπου κι αν ευρίσκονται, καθώς και των φίλων του χωριού μας.

Πιστεύουμε, δε, ότι έχει συμβάλλει αρκετά στη σύσφιξη των σχέσεων των μελών, αλλά και στην ενημέρωση όλων μας γύρω από ποικίλα θέματα.

Για το λόγο αυτό θέλουμε να ευχαριστήσουμε όλους εσάς που σταθήκατε πλάι μας και μας βοηθήσατε, είτε οικονομικά, είτε ηθικά, γιατί χωρίς τη δική σας συμμετοχή δεν θα μπορούσαμε να επιτελέσουμε το έργο αυτό.

Τη συμπαράστασή σας αυτή τη χρειαζόμαστε και στο μέλλον και πιστεύουμε στη συλλογική εργασία για ένα καλλίτερο αποτέλεσμα.

Μη διστάσετε λοιπόν να μας στείλετε ότι, κατά τη γνώμη σας, είναι χρήσιμο για την ύλη του περιοδικού μας.

Ζητάμε την επιείκειά σας για τυχόν παραλείψεις που άθελά μας παρουσιάζονται. Η πρόθεση και η θέληση για βελτίωση υπάρχουν πάντα.

Ευχόμαστε το 1996 να είναι δημιουργικό και ευτυχισμένο για όλους μας.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

ΒΡΑΔΙΑ ΝΕΟΛΑΙΑΣ- ΛΑΙΚΗ ΒΡΑΔΙΑ

11 Αυγούστου 1995

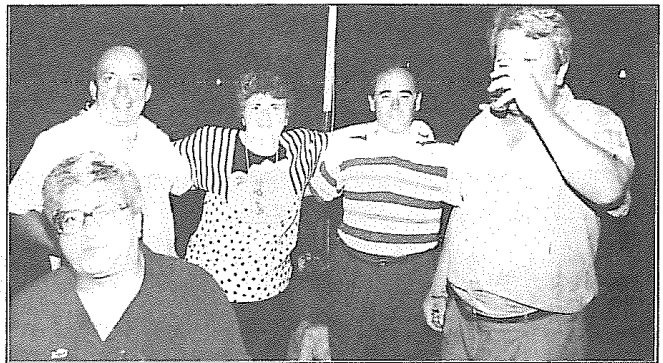
Ο Σύλλογός μας το καλοκαίρι που πέρασε, πέραν από την καθιερωμένη εκδήλωση προς τιμή της τρίτης ηλικίας, αποφάσισε επιπλέον να κάνει και μια διαφορετική εκδήλωση. Οργάνωσε στις 11 Αυγούστου μια λαϊκή βραδιά για νέους. Σκοπός της εκδήλωσης αυτής ήταν, εκτός από τη διασκέδαση, να φέρουμε όσο γίνεται πιο κοντά μας τους νέους μας, αφού η σημερινή εποχή που περνάμε είναι πολύ δύσκολη με πολλά τα σύγχρονα προβλήματα. Καλέσαμε μια καλή ορχήστρα, τη "ΜΕΣΣΑΡΙΤΙΚΗ ΚΟΜΠΑΝΙΑ", στην οποία συμμετέχει ο Μιχάλης Στυλιανάκης (γνωστός ως Μιχάλης του Φραγκιά), φίλος της Αγίας Γαλήνης; που μας διασκέδασε μέχρι το πρωί. Παραβρέθηκαν πάρα πολλοί νέοι του χωριού μας, οι οποίοι διασκέδασαν με το δικό τους τρόπο. Αυτό που εντυπωσίασε ήταν το πλούσιο ρεπερτόριο της ορχήστρας: Ζεϊμπέκικα, χασάπικα, χασαποσέρβικα, ευρωπαϊκοί αλλά και κρητικοί χοροί έδιναν και έπαιρναν. Ευχαριστήθηκαν όλοι. Ελπίζουμε ότι, μετά την επιτυχία της πιο πάνω εκδήλωσης θα καθιερωθεί να γίνεται κάθε χρόνο βραδιά για νέους με διάφορα προγράμματα.

Μηνάς Γ. Μηναδάκης

Αγία Γαλήνη, Κυριακή 13/8/95

Όπως και πέρυσι έτσι και φέτος έγινε η γιορτή των γεννηθέντων του 1946/1947 στο χωριό μας.

Παλαιοί συμμαθητές που είχαν χρόνια να βρεθούν, ξανάμιξαν για δεύτερη χρονιά, στο κέντρο "ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ" του Μαθιού Καραλή. Έφαγαν, χόρεψαν συνοδεία λύρας και λαούτου μέχρι αργά το βράδυ. Ευγενική προσφορά του Γιάννη Μπαντινάκη ήταν ο γαλέος που καταναλώθηκε εκείνο το βράδι. Λύρα έπαιξε ο Χαρ. Αλεξανδράκης. Λαούτο έπαιξαν ο Γιώργος Τσαχάκης και ο Μύρων Ρυακιωτάκης.

Στην γιορτή παρευρέθηκαν οι:

Ρίτσα Νοδαράκη με το σύζυγό της Νίκο Μιζεράκη

Αννα Τρουλλινού-Μπιλίνη

Πόπη Μηναδάκη με το σύζυγό της Νίκο Μιζεράκη

Γιώργος Τσαχάκης με τη σύζυγό του Μαρία

Γιώργος Κ. Νικηφοράκης με τη σύζυγο του Μαρία

Γιάννης Κ. Μπαντινάκης

Μιχάλης Λουκάκης με το γαμπρό του Χρήστο

Νίτσα Ρυακιωτάκη με το σύζυγό της Βαγγ. Σκαρλάτο

Γιάννης Μ. Μηναδάκης με τη σύζυγό του Φιλίτσα και

τους φίλους τους

Ανδρέας και Σοφία Γιαννάτου

Βασίλης Σπανουδάκης με τη σύζυγό του Γεωργία

Χρυσούλα Γ. Μπαργιατάκη με το σύζυγό της Τασο Μιχαηλίδη.

Χρυσούλα Γ. Μπαγουράκη με το σύζυγό της Χαράλαμφο Αλεξανδράκη

Μύρων Ρυακιωτάκης με τα παιδιά του

Κώστας Γιασαφάκης με τη σύζυγό του Πάτρα
Γιάννης Γ. Μπαργιατάκης με τη σύζυγό του Μαρία
Μαρία Ι. Νικηφοράκη

Γιώργος Σ. Νικηφοράκης με τη σύζυγό του Μίμα και
τους φίλους του, την οικογένεια Σόλωνα Τρύφωνα
Μαθιός Καράλης με τη σύζυγο του Χαρίκλεια

Το γλέντι πλαισιώθηκε και απο τα παιδιά όλων των παραπάνω.

Φιλίτσα Γ. Μηνιαδάκη

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΑΠΟ 15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ '95 ΕΩΣ ΚΑΙ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟ '95

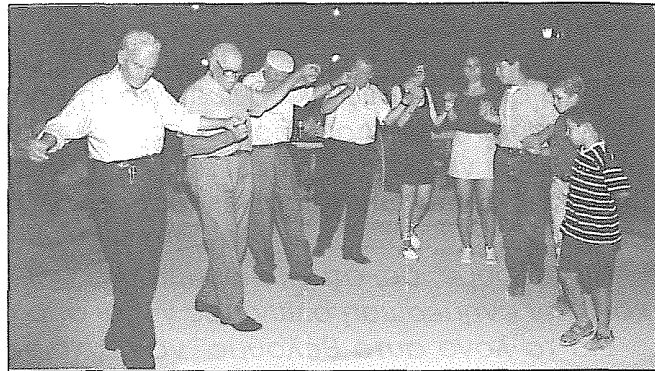
Επιμέλεια : Απόστολος Τσακίρης,
Γενικός Γραμματέας του Συλλόγου.

- ▶ 15 Αυγούστου 1995: Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος, πραγματοποιήθηκε στο χωριό μας εκδήλωση αφιερωμένη στην τρίτη ηλικία, όπου χόρεψαν και γλέντησαν όλοι οι συγχωριανοί και οι φίλοι.

Από τη βραδιά προς τιμήν της τρίτης ηλικίας. Ο Αντώνης Κασσωτάκης στέκεται αγέροχος και πολύ νέος.

- ▶ Εορτασμός 28ης Οκτωβρίου: Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε και φέτος, όπως και κάθε χρόνο, η καθιερωμένη εκδήλωση στη μνήμη των 4 Μαρτύρων.

Η λειτουργία έγινε το πρωί στον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου στα Πευκάκια και

Από τη βραδιά προς τιμήν της τρίτης ηλικίας. Πρώτος σέρνει το χορό ο Γιάννης Τυροκομάκης, με τη γνώση του μαστριά και ακολουθούν οι: Γιώργος Μουζουράκης, Μιχάλης Νικηφοράκης, Γιάννης Φωτάκης και πολλοί νέοι.

ακολούθησε η καθιερωμένη συνεστίαση σε ένα όμορφο και ζεστό περιβάλλον, στην οικογενειακή ταβέρνα "ΓΛΑΡΟΣ", στην Παιανία.

Το καλό κρασί, τα νόστιμα φαγητά, καθώς και οι Γιώργος Τυροκομάκης και Βασίλης Δραμουντάνης, που έπαιξαν λύρα και λαγούτο, αποτέλεσαν το ιδανικότερο ξεκίνημα για ένα καλό γλέντι.

- ▶ Βραδιά Αγιογαληνιώτικης Κακκαβιάς, Σάββατο 2 Δεκεμβρίου 1995 Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος οι Αγιογαληνιώτες και οι φίλοι μας στην Αθήνα γλέντησαν στο στέκι του Συλλόγου, όπου απόλαυσαν την παραδοσιακή κακκαβιά.

Όλα τα μέλη του Δ.Σ. από την Παρασκευή αλλά και το Σάββατο έβαλαν τα δυνατά τους για να καθαριστεί το ψάρι, να κοπούν οι πατάτες, τα κρεμμύδια και ότι άλλο χρειαζόταν. Το απόγευμα του Σαββάτου ήρθε ο πρώην Πρόεδρος του Συλλόγου μας, ο Γιώργος Νικηφοράκης, και μαγείρεψε την κακκαβιά, την οποία γεύτηκαν όλοι το βράδυ του Σαββάτου με ρακή και κρασί.

Μουσική μας έπαιξαν οι φίλοι μας Γιώργος Τυροκομάκης και Βασίλης Δραμουντάνης.

2/12/95 Ομιλία Μανούσου Φ. Παπαδάκη

Παρόντες πάλι φέτος στη κακκαβιά οι Αγιογαληνιώτες και οι φίλοι που αγαπούν και τιμούν την ΑΓ. ΓΑΛΗΝΗ. Προπέρυσι στην ίδια εκδήλωση και στον ίδιο τόπο, δια της ομιλίας μου σας μετέφερα στην Αγία Γαλήνη και συγκεκριμένα στον παραλιακό καφέ του αξέχαστου Χαριδημου.

Φέτος θα σας πάω στο απότερο παρελθόν για πολύ λίγο για να μη σας κουράσω

και να σας αφήσω να γλεντήσετε ομαδικά όπως τον παλιό καλό καιρό στην Αγία Γαλήνη.

Ποιός Έλληνας λησμόνησε ποτέ τα φαγητά της ΜΑΝΑΣ που στολίζανε το τραπέζι ανάλογα με την εποχή, ανάλογα με τον καιρό και ανάλογα με εορτή ή επέτειο.

Άλλο τραπέζι τα Χριστούγεννα, άλλο την Πρωτοχρονιά, άλλο το Πάσχα, άλλο τον Δεκαπεντάρη.

Κάθε τόπος κάθε περιοχή έχει και το δικό του τρόπο μαγειρέματος κάθε είδους φαγητού.

Μια αδιάκοπη, αλυσιδωτή κλιμακωτή εδεσματολογία διακρίνει την παραδοσιακή κουζίνα, απο την αρχαία εποχή όπως γράφει ο Όμηρος έτρωγαν χορδήν αρνίσια, έντερα πλεγμένα. Οι Βυζαντινοί, το χαρδούνι που στις μέρες μας είναι η γαρδούμπα προ τριών χιλιάδων ετών.

Μερικοί ανιστόρητοι ισχυρίζονται ότι η Ελληνική κουζίνα είναι κληρονομιά της Τουρκοκρατίας.

Αυτό για να μην το ονομάσω ύβριν, το λέω ασυζητητί ανακρίβεια.

Οι Βυζαντινοί μετέδωσαν τη μαγειρική εις τους Οθωμανούς. Οι άξεστοι ασιάτες επωφελήθηκαν και εχρησιμοποίησαν τη βυζαντινή κουζίνα. Όλες οι σάλτσες προέρχονται από τους βυζαντινούς και από το τραπέζι τους δεν έλειπε ποτέ το σκεύος σαλτσάριον.

Φτωχός ο τόπος μας και λίγα τα προϊόντα του, αλλά η γη της Ελλάδας τα κάνει νόστιμα.

Το λάδι, το αλεύρι, το γάλα, το κρασί, τα υπέροχα και πολυποικίλα χορταρικά, το νοστιμότατο πάσης φύσεως κυνήγι, το υπέροχο ήμερο κρέας, τα ψάρια, σε πολλές χιλιάδες είδη, έθρεψαν τον ελληνισμό σε πολλές χιλιετίες.

Μαζί με τό ευλογημένο κλίμα μας, τη θαλπωρή του ήλιου, τον ήρεμο και καθαρό ουρανό, την ολογάλανη θάλασσα με τις ολοκάθαρες αμμουδιές της, συνέβαλλαν να είναι ο Έλληνας υγιής στο σώμα και καθαρός στο μυαλό.

Θα ήταν μεγάλη παράληψη να μην σας αναφέρω το ρόλο της ελληνίδας νοικοκυράς.

Οι αρχαίοι πρόγονοί μας έλεγαν ο άνθρωπος δεν ζει μόνο με το ψωμί, αναζητούσε και αναζητεί πάντοτε τη γευστικότητα (νοστιμιά) και την ποιότητα.

Και να η Ελληνίδα νοικοκυρά, η απο το Θεό σταλμένη, να είναι μαγείρισσα.

Προσπαθεί και χρησιμοποιεί με μεγάλη περίσκεψη χωρίς να φέιδεται κόπων, της

σκέψεως και των χειρών να παρουσιάζει και το πιο ευτελές φαγητό εις νοστιμότατον έδεσμα.

Με τὰ υλικά της οικιακής παραγωγής η Ελληνίδα μαγείρισσα με τον ηρωικό της τρόπο δίνει μία μάχη κατά της ομοιομορφίας και ανιαρών επαναλήψεων στο καθημερινό μενού.

Με τη χρήση αλεύρι, γάλα, λάδι, σκόρδο, κρεμμύδι, μάραθο, κλιματόφυλλα, κολοκυθάκια, λεμόνι και ξύδι και τόσα άλλα που μου διαφεύγουν χαροποιεί το τραπέζι και νοστιμίζει τα φαγητά.

Αποκλειστικά γυναικεία δημιουργία της μαγειρικής τέχνης.

Μπορεί να φημίζεται ο τάδε μάγερας αλλά η φήμη ανήκει στη γυναίκα.

Ο κάθε μάγερας για να νοστιμήσει το φαί χρησιμοποιεί υποκατάστατα τεχνητά προϊόντα βιομηχανικά για να αντικαταστήσει τα φυσικά που χρησιμοποιεί η νοικοκυρά μαγείρισσα.

Σε μία εποχή που η διατροφή έχει τυποποιηθεί με υποκατάστατα και με τις δόλιες παρεμβάσεις της χημείας και τον εξευρωπαϊσμό μας, η Ελληνίδα μαγείρισσα όσο απλή και εάν είναι, αγωνίζεται και το επιτυγχάνει να μην απομακρύνεται απο το φαγητό της μάνας μας.

Σας κούρασα αλλά τελειώνοντας θα σας πω ένα ανέκδοτο.

Κάποτε παντρεύτηκε κάποιος και κατέβαλλε μεγάλες μαγειρικές προσπάθειες η γυναίκα του να του παρουσιάσει στο τραπέζι όσο το δυνατόν καλύτερο φαγητό. Μόλις τελείωνε το γεύμα ρωτούσε τον άνδρα της "Πως σου φάνηκε το φαγητό;" και εκείνος κουνώντας το κεφάλι έλεγε "Σα τσι μάνας μου το φαγητό...."

Η κακομοίρα η γυναίκα είχε απελπισθεί.

Μία μέρα λόγω φόρτου εργασίας του σπιτιού, της διέφυγε το μαγείρεμα και τσίκνωσε το φαί. Την έπιασε απελπισία αλλά δεν προλάβαινε να κάνει άλλο φαγητό και εν τω μεταξύ να ο άνδρας της.

Υποχρεωτικώς του σερβίρει το τσικνομένο φαγητό και με τη πρώτη πήρουριά φωνάζει "Επιτέλους μωρέ γυναίκα έκανες και ένα φαγητό σαν της μακαρίτισσας της μάνας μου".

Σας ζητώ συγνώμη αν σας κούρασα και εύχομαι καλό γλέντι.

Όλους σας φιλώ με αγάπη
Μανούσος Φ. Παπαδάκης

✎ ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ ✎

Το Πάρκο Δαίδαλου και Ίκαρου

Για την ενημέρωση των χωριανών και φίλων που ενδιαφέρονται και συχνά ρωτούν για την πορεία του έργου κατασκευής "του Πάρκου Δαίδαλου και Ίκαρου" θα πρέπει να πούμε ότι η ειδική Επιτροπή που έχει συγκροτηθεί για το σκοπό αυτό, με την υλική και ηθική συμπαράσταση της κοινότητας και την ποικιλόμορφη βοήθεια άλλων φορέων και φίλων, προχωρεί με βήματα μικρά αλλά σταθερά στην υλοποίηση του στόχου της.

Απο την αρχή η Επιτροπή αισθάνεται την υποχρέωση να ευχαριστήσει για λογαριασμό της αλλά, πιστεύει, και απο μέρους άλλων των χωριανών:

Τις οικογένειες κληρονόμων Αδελφών Μαμαλάκη και κληρονόμων Μιχαήλ Αποστολάκη για την ανεκτίμητη προσφορά τους της δωρεάς του αναγκαίου, για την ανέγερση του μνημείου, οικοπέδου.

Την κοινότητα η οποία πέραν απο την απόφαση που έχει πάρει απο παλιά να ενισχύσει το έργο με 1.000.000 δραχμές, φέτος το καλοκαίρι παραχώρησε στην Επιτροπή οικονομικά της δικαιώματα που απέδωσαν σημαντικό ποσό.

Τον Πολιτικό Μηχανικό Αρχιτέκτονα κ. Γιώργο Παπανικολάου που απο πολλά χρόνια έχει εγκατασταθεί και εργάζεται στο χωριό μας και που σε κάθε περίπτωση δείχνει την αγάπη του σ' αυτό, για τη σύνταξη δωρεάν της χωροταξικής μελέτης του έργου, στοιχείου απαραίτητου για να προχωρήσει η κατασκευή του.

ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ ΑΓΙΑΣ ΓΑΛΗΝΗΣ ΑΘΗΝΩΝ και τον Κώστα Γεωργ. Λινοξυλάκη, τον πρώτο για την οικονομική ενίσχυση της εκδήλωσης και για την προβολή του έργου η οποία έγινε το καλοκαίρι του 1994 και τον δεύτερο γιατί με τη μεσολάβησή του η αλυσίδα καταστημάτων ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ διέθεσε δωρεάν τα αναψυκτικά στην ίδια εκδήλωση με αποτέλεσμα να εξοικονομηθούν τα πρώτα έσοδα για το έργο —μετά από τις αρχικές εισφορές των μελών της Επιτροπής— ανερχόμενα στο ποσόν των 207.700 δραχμών.

Τον χωριανό μας, αγιογράφο Εμμ. Νικ. Παπαγιαννάκη, ο οποίος για την ενίσχυση του έργου δώρησε μια υπέροχη εικόνα της Παναγίας την οποία ο Σύλλογος Αθηνών έβγαλε στο λόττο και εισπράχθηκε το ποσόν των 217.000 δραχμών.

Τον Χαράλαμπο Γεωργ. Σφακιανάκη Γενικό Γραμματέα του συλλόγου εστιατόρων για τη συνδρομή που πρόσφερε στην Επι-

τροπή σε ότι αφορούσε την εισπραξη των δικαιωμάτων που παρεχώρησε η Κοινότητα για την οικονομική ενίσχυση του έργου.

Όλους όσοι, μέχρι σήμερα, έχουν καταθέσει εισφορές για το έργο και των οποίων τα στοιχεία και το ύψος της εισφοράς παραθέτουμε αμέσως πιό κάτω :

1. Νικ. Ε. Νοδaráκης	Δρχ.	10.000
2. Ιωαν. Κ. Φωτάκης	Δρχ.	10.000
3. Βαγγ. Σκαρλάτος	Δρχ.	10.000
4. Κων. Φουντιδάκης	Δρχ.	10.000
5. Ιακ. Ε. Μπαντινάκης	Δρχ.	10.000
6. Παυλ. Παπαδογιάννης	Δρχ.	10.000
7. Πολ. Συλ. Αγ. Γαλήνης Αθ.	Δρχ.	207.700
8. Τόκοι Καταθ. Β' όμηνου 1994	Δρχ.	5.944
9. Γεωργ. Κοντζανάκης	Δρχ.	10.000
10. Ιωαν. Ζεάκης	Δρχ.	90.000
11. Κων. Βεργαδής	Δρχ.	90.000
12. Χαρ. Σφακιανάκης	Δρχ.	90.000
13. Κων. Τσαγκαράκης	Δρχ.	90.000
14. Κων. Σπανός	Δρχ.	70.000
15. Χρησ. Ζαχαριουδάκης	Δρχ.	90.000
16. Ανδριανός Van Met	Δρχ.	90.000
17. Αριστ. Βουλγαράκης	Δρχ.	90.000
18. Γεωργ. Τζανακής	Δρχ.	90.000
19. Ιωαν. Καραπατάκης	Δρχ.	140.000
20. Γεωργ. Χαλκιαδάκης	Δρχ.	90.000
21. Γεωργ. Βρέντζος	Δρχ.	90.000
22. Κων/νος Τρουλλινός	Δρχ.	90.000
23. Κυριακ. Πετρακάκης	Δρχ.	90.000
24. Μιχ. Μιχελιδάκης	Δρχ.	70.000
25. Βατ Tango	Δρχ.	70.000
26. Μύρων Τσαχάκης	Δρχ.	70.000
27. Γρηγ. Σπυριδάκης	Δρχ.	70.000
28. Αντων. Ρηγάκης	Δρχ.	90.000
29. Φλώρα Ευθυμίου	Δρχ.	30.000
30. Ιακ. Χριστοφάκης	Δρχ.	30.000
31. Σταυρ. Καμπουράκης	Δρχ.	90.000
32. Χρηστ. Κοντζανάκης	Δρχ.	90.000
33. Γεωρ. Κουνδουράκης	Δρχ.	90.000
34. Αρης Ατσαλής	Δρχ.	90.000
35. Ζαχ. Παπαδάκης	Δρχ.	90.000
36. Μιχ. Νικ. κ Ελ. Τρουλλινός	Δρχ.	30.000
37. Χαρ. Παπαματθαϊάκης	Δρχ.	90.000
38. Blue Bar	Δρχ.	90.000
39. Στελ. Χριστόπουλος	Δρχ.	70.000
40. Ιωαν. Ζαχαριουδάκης	Δρχ.	90.000
41. Μιχ. Σφακιανάκης	Δρχ.	70.000
42. Ιωαν. Νικηφοράκης	Δρχ.	70.000
43. Ιωαν. Πετρακάκης	Δρχ.	30.000
44. Παγώνα Μηναδάκη	Δρχ.	90.000
45. Ανδρέας Τσετρενής	Δρχ.	90.000
46. Μανώλης Ιερωνυμάκης	Δρχ.	70.000
47. Κων/νος Χριστοφάκης	Δρχ.	90.000
48. Γεωργ. Κοντζάκης	Δρχ.	90.000
49. Μανωλ. Παπαδάκης	Δρχ.	30.000
50. Γεωργ. Μπριλάκης	Δρχ.	90.000
51. Μανωλ. Νικάκης	Δρχ.	140.000
52. Παναγ. Αποστολάκης	Δρχ.	90.000
53. Μιχαήλ Μαμαλάκης	Δρχ.	70.000
54. Εμμαν. Τσουπάκης	Δρχ.	70.000
55. Ιωαν. Κατσανέβας	Δρχ.	70.000

56. Γεωργ. Ρομπογιαννάκης	Δρχ.	90.000
57. Νικολ. Χαρούλης	Δρχ.	90.000
58. Σταυρ. Ανδριανού	Δρχ.	30.000
59. Μαρίνα Μαργαρίτη	Δρχ.	50.000
60. Εμμαν. Ζευγαδάκης	Δρχ.	90.000
61. Ηλίας Πολομαρκάκης	Δρχ.	90.000
62. Ιωάννα Ζουρουδή	Δρχ.	30.000
63. Γεώργιος Φωτάκης	Δρχ.	50.000
64. Έσοδα από εκποίηση	Δρχ.	217.000
65. Γεώργιος Κοτζανάκης	Δρχ.	210.000
66. Γεώργιος Αυγουστάκης	Δρχ.	10.000
67. Φ. Μαυρογιώργης	Δρχ.	10.000
68. Εικόνα που δώρησε στην επιτροπή ο Εμμ. Παπαγιαννάκης	Δρχ.	217.000
69. Τόκοι καταθ. Α' όμηνου	<u>Δρχ.</u>	<u>15.462</u>
Σύνολο		4.966.106

ΓΙΑ ΝΑ ΘΥΜΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΠΑΛΙΟΙ ΚΑΙ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΙ

ΤΟ ΦΑΝΑΡΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Ν. Νοδαράκη

Οι νεαροί του χωριού μας αλλά και πολλοί κάποιας ηλικίας που προχωρούν στην άκρη του Λιμενοβραχίονα και ανεβαίνουν το σκαλάκι που οδηγεί στο στηθαίο του, ίσως περιεργάζονται τον αυτοματισμό του φάρου που αν και μικρός σε μέγεθος εξυπηρετεί απόλυτα τη ναυσιπλοΐα του βόρειου Λυβικού Πελάγους, ασφαλώς όμως δεν γνωρίζουν ποιά στάδια πέρασε ο φάρος αυτός για να καταλήξει στο σημείο που βρίσκεται σήμερα.

Με τη προσωπική μου ανάμνηση του παλιού φαναριού του χωριού μας είχα την περιέργεια να ρωτήσω σχετικά τον πιο αρμόδιο για το θέμα, τον αγαπητό φίλο Γιώργη Κων. Χριστοφάκη (Χριστοφογιώργη) σε μια συνάντηση που είχαμε το καλοκαίρι στο Καφενείο του Ιάκωβου.

Οι πληροφορίες του και οι δικές μου αναμνήσεις συνθέτουν μια ιστορία που, για το σκοπό της στήλης αυτής, νομίζω ότι αξίζει να δημοσιευτεί.

Η ιστορία, λοιπόν, του πρώτου φαναριού ξεκινά πολλά χρόνια πριν τον Πόλεμο.

Καταρχήν στήθηκε και λειτούργησε στη νοτιοδυτική άκρη του χωριού, πάνω στον γκρεμό και ακριβώς στο πάνω αριστερό σημείο της εκκωμάτωσης που διακρίνεται και σήμερα και την οποία δημιούργησαν οι Γερμανοί για την κατασκευή της Πύργας που υπάρχει ακόμα. Ένα κακοτράχαλο μονοπάτι που περνούσε δίπλα από το σπίτι του αειμνηστου Μιχάλη Αποστολάκη και πίσω από το Κοινοτικό Κατάστημα και το Λιμεναρχείο οδηγούσε μέχρι την τσιμεντένια βάση του. Είχε σιδερένιο σκελετό ύψους τεσσάρων μέτρων αλλά από τα τρία και μισό άρχιζε μια καμπύλη 45 μοιρών μέχρι την κορυφή. Εκεί υπήρχε ένα κυλινδρικό κιβώτιο με μεταλλικό σκελετό και κρυστάλλινα τοιχώματα που ανεβοκατέβαινε με τροχαλία. Αυτό αποτελούσε τον προστατευτικό από τους ανέμους χώρο της λάμπας πετρελαίου που τοποθετούσε ο υπεύθυνος για την λειτουργία του. Τα κρυστάλλινα τοιχώματα του κιβωτίου πολλαπλασίαζαν την ένταση της λάμπης της φτωχής φλόγας της λάμπας.

Το παλιό φανάρι ήταν ένα από τα λίγα αξιοθέατα του χωριού μας και θυμάμαι ότι τα τελευταία, τουλάχιστον, χρόνια πριν τον πόλεμο, οι ρομαντικοί νεαροί και νεαρές εδώ έφερναν τα όμορφα απογεύματα τους φιλοξενούμενούς τους, να το δούν από κοντά, να απολαύσουν την πανοραμι-

Ολόκληρο το ποσόν έχει κατατεθεί στην Εθνική Τράπεζα στο λογαριασμό Νο 4986180 και ελπίζει η Επιτροπή να είναι έτοιμη να αρχίσει τις εργασίες κατασκευής στις αρχές του καινούργιου χρόνου.

Οι συνδρομητές μπορούν να καταθέτουν τις συνδρομές τους απ' ευθείας στον παραπάνω λογαριασμό αλλά και σ' οποιοδήποτε μέλος της Επιτροπής ή μέλος του Δ.Σ. του Συλλόγου μας παραδίνουν ποσά θα παίρνουν ισόποσες αποδείξεις από το διαχειριστή της Επιτροπής.

Από την κατάσταση λείπουν 13 άτομα που δεν έχουν καταβάλει την εισφορά τους και ανέρχεται στο ποσόν των 990.000 δρχ

Η Επιτροπή μας δήλωσε ότι σύντομα θα μας στείλει αναλυτικό απολογισμό της οικονομικής κατάστασης που έχει σχέση με το έργο (όπως αυτός προκύπτει από το βιβλίο εσόδων και εξόδων) τον οποίον θα δημοσιεύσουμε στο επόμενο τεύχος.

Μας δήλωσε ακόμα ότι είναι ανοιχτή για έλεγχο από οποιονδήποτε και οποτεδήποτε για ότι αφορά τον τρόπο διαχείρισης των εσόδων της.

Ηδη, έχει συγκεντρώσει το ποσόν των 4.966.106 δραχμών και ελπίζει στις αρχές του νέου έτους να αρχίσουν οι εργασίες κατασκευής.

Τελειώνοντας, εκείνο που εμείς θέλουμε να βεβαιώσουμε είναι ότι το "ΠΑΡΚΟ ΔΑΙΔΑΛΟΥ ΚΑΙ ΙΚΑΡΟΥ" είναι έργο πνοής για το χωριό μας, έργο ιστορικό για τον τόπο μας και η συνδρομή όλων μας —όσο μικρή και αν είναι— αποτελεί καθήκον μας.

Για οποιοδήποτε ποσόν και σε οποιοδήποτε μέλος της Επιτροπής, ή μέλος του Δ.Σ. του Συλλόγου μας παραδίνεται, ο καταθέτης θα παίρνει ισόποση απόδειξη υπογεγραμμένη από το διαχειριστή της.

κή θέα του χωριού αλλά και να απλώσουν τη ματιά τους απο την αμμουδιά και τον παλιό όμορφο μύλο κάτω στα πόδια τους μέχρι τον ποταμό, τον Πόρο του Σκίνου και την Ψιλή Άμμο. Έπρεπε πάντα, όμως, να φροντίζουν να κατεβαίνουν πριν σκοτεινιάσει γιατί το κακό μονοπάτι δημιουργούσε μεγάλες δυσκολίες στο κατέβασμα.

Πρώτος υπεύθυνος για τη λειτουργία του ήταν ο συγχωρεμένος Γιάννης Δουκάκης (Ντουκογιάννης) πατέρας του Ηλία Δουκάκη που πρόσφατα μας έφυγε πρόωρα.

Το 1933 τη λειτουργία του ανέλαβε ο Γιώργης Χριστοφάκης μέχρι τον ερχομό των Γερμανών στο χωριό μας.

Προπολεμικά, παιδιά εμείς, βλέπαμε κάθε απόγευμα, γύρω στη δύση του ηλίου, είτε είχε αφόρητη ζέστη είτε τσουχτερό κρύο, να ανηφορίζει το μονοπάτι ο Γιώργης για να ανάψει το Φανάρι. Μάλιστα για το αν πληρωνόταν για τη δουλειά αυτή είχαμε μια συζήτηση την εποχή εκείνη, στη Σπηλιάρρα που για τους παιδικούς συλλογισμούς και τα επιχειρήματα γύρω απο το θέμα πιστεύω ότι αξίζει τον κόπο να δημοσιευτεί κάποια φορά.

Ας ξαναγυρίσουμε, όμως, στην ιστορία του φαναριού μας.

Οι Γερμανοί όταν κατέλαβαν την Ελλάδα είχαν έντονο το φόβο απόβασης των Συμμάχων στο χώρο της και ειδικότερα στη Κρήτη, για την απελευθέρωση της κατακτημένης Ευρώπης. Είχαν διατάξει γενική συσκότιση και τιμωρούσαν αυστηρά αυτούς απο τα σπίτια των οποίων, τη νύκτα, διακρινόταν φως ακόμα κι απο τις χαραμάδες των κουφωμάτων. Είχαν την υποψία ότι ήταν δυνατό με το έστω και λίγο αυτό φως να προσδιορίζεται συγκεκριμένος στόχος ή να δίνεται κάποια πληροφορία στους συμμαχικούς ή τους αντάρτες. Ακόμα από φόβο μήπως σαμποτέρς κάποια κατάλληλη στιγμή ανάψουν το φανάρι και δώσουν χρήσιμες πληροφορίες στα συμμαχικά αεροπλάνα και υποβρύχια το γκρέμησαν και το κατέστρεψαν ολοκληρωτικά.

Για τον ίδιο λόγο οι Γερμανοί πήραν κάποια μέρα με καΐκι, το Γιώργη απο το χωριό μας και πέρασαν απέναντι τον Κάβο Λίτινα και με δυναμίτη ανατίναξαν και το φάρο - πολύ μεγαλύτερης ορατότητας του δικού μας - που λειτουργούσε στην άκρη του Ακρωτηρίου.

Η σημασία και η χρησιμότητα των προσανατολιστικών φώτων τη νύχτα για την ασφαλή πορεία των πλοίων εκτιμάται και απο το γεγονός ότι αμέσως μετά την απελευθέρωση η Ελληνική Κυβέρνηση έθεσε σε λειτουργία όλους τους φάρους.

Το δικό μας φανάρι το εγκατέστησε στο ισόπεδο της εκκωμάτωσης πάνω ακριβώς απο το σημερινό κιόσκι του ΟΤΕ. Εδώ που σήμερα συζητιέται να ανεγερθεί το Πάρκο

ΔΑΙΔΑΛΟΥ ΚΑΙ ΙΚΑΡΟΥ, Ακόμα διατηρείται ο τσιμεντένιος σκελετός του. Πάνω σ' αυτό το σκελετό υπήρχε ένα σταθερό τετράγωνο κιβώτιο, με πλευρές κρυστάλλινες. Με σιδερένια σκάλα ο Γιώργης ανέβαινε μέχρι το κιβώτιο και τοποθετούσε μέσα σ' αυτό τη λάμπα πετρελαίου. Βέβαια το φανάρι αυτό δεν είχε ούτε το ύψος ούτε τη γραφικότητα του προπολεμικού. Εδώ λειτούργησε μέχρι το 1957 που κατασκευάστηκε το λιμάνι του χωριού και τοποθετήθηκε για πρώτη φορά αυτόματος φάρος στην άκρη του Λιμενοβραχίονα.

Μετά την τελευταία επέκταση του λιμενοβραχίονα μεταφέρθηκε στα τέλη του 1994 και λειτουργεί στο σημείο που βρίσκεται σήμερα.

Ο ΒΑΡΕΛΑΣ

Επήρα τόσα πολλά τηλεφωνήματα για το προηγούμενο ευθυμογράφημα περί Βαρελά που αποφασίζω να επανέλθω σε άλλο ένα ευθυμογράφημα.

Ένα γκαιρό ηρχούντονοι στο Αη Γαλήνη πάσα μέρα και προπάντω τις Κυριακάδες πολλοί ρεσπέρηδες και παραγωγοί και

φέρνανε το μαξούλι ντονε που ότι κι αν ήτονε το παίρνανε τα μαγαζά. Από το Σπήλι και κάτω, από τα Αμαριώτικα, την αμπαδιά, και τη Μεσαρέ ήρχουνταν λεφούσι με τσιπραμάτιες των μερικοί, και άλλοι για ναγοράσουν ότι χρειαζούντονε.

Μαγατζά, ντουκιάνια και τα τσάρσα ήτανε γεμάτα κόσμο. Εβρίχνανε και πουλιούσανε ότι παράγανε καρπούζες, πεπόνια, καούνια κεντανέ, χαβρούζι, κρομούδια, πατάτες κι ένα σωρό περβολικά. Στάρι, κριθάρι, ταγή, κουκιά, ροβύθια, καμπιές.

Ολόκληρη λαϊκή αγορά απόξω από του Κοσμά το ντουκιάνι. Άλλοι φέρνανε λάδι, πυρήνα και χαρούπια. Απής θελα ξεπουλήσουνε έπιαναν τα μαγαζά και αρχινούσανε και πουσούνιζανε ότι τον εκρείγιαζε..

Ο Αης Γαλήνης είχε 15 χοντρομάγαζα, 7 τσαγκάρικα, 8 ντουκιάνια, 2 μαγέρικα, 3 τερζιδικά, 2 φραγκοραφτάδικα, 1 μπογιατζιδικό, 2 γιαλάδικα, 2 πεταλάδικα, 3 πανάδικα, 2 χασάπικα, 1 χάνι, 1 βαρελάδικο, 2 φουρνάρικα και αρκετά ψιλικατζιδικά. Δεν παραλείπω και του Θωδορογιάννη το Μπαχαριτζιδικό. Με λίγα λόγια ότι κενάθελος τα μαγαζά σε πορεύγανε. Τις Κυριακές δεν μπορούσε κανείς να κυκλοφορήση εύκολα. Αμπείς για τη θάλασσα ήτο αδιαπέραστη, από τα πολλά γαϊδουρομούλαρα πούχανε δεμένα στις αλυσίδες πούχανε χτίσει οι έμποροι στσι σκάρπες.

Τα τσινιάρικα μουλάρια τα δένανε στο βαρελάδικο πούτονε παράμερο.

Ετσά περνούσανε ο καιρός, και ο πάσα εις τη πάσα ημέρα έβρίχνε και πορευούντονε το κάτι τι ντου. Πάσα ταχυνή ήρχου-

ντονε τα ψαράδικα με σπαρταριστά ψάρια και τα πουλούσανε απο το καϊκι μέσα. Ο πάσα ψαράς είχε τη μπαλάντζα του και καμπάνιζε του κάθε μουστερή ότι ζητούσε. Οι γεμπόροι κάθε Οχτώβρη πηγαίνανε στο Πειραιά, αγοράζανε πολλών λογιών εμπορεύματα για να περάσουνε το χειμώνα. Ναυλώνανε καράβια ο κάθε έμπορος χωριστά μικρό γη μεγάλο ανάλογα με τσι που σουνιές που κάνανε.

Ήτονε μαθές και το παμποράκι του γύρου δυό βολές το μήνα με ακριβό ναύλο μα φέρναν μόνο τις ελλείψεις τονε. Στο γιαγερό όμως το παμποράκι έπαιρνε τα λάδια των εμπόρων για τους εμπορομεσίτες τους. (Όπως είπαμε στο περασμένο ευθυμογράφημα τα ξυλοβάρελα τα μεραμέτιζε ο βαρελάς).

Το ταχυδρομείο τη πάσαν ημέρα ήτονε ανοιχτό, για να παίρνουν οι γέμποροι κάθε μέρα τα νέα για την αγορά για να κουμαντάρουνε τις αγορές και τις πωλήσεις τους. Η μεταφορά του ταχυδρομικού σάκου (ετσιά τότε λέγανε) ήρχοντανε του Ηρακλείου κάθε ξεσταλιστό και του Ρεθέμνου κάθε ταχυνή. Τη δουλειά αυτή μια φορά το χρόνο, τη βγάζανε στο κάντο, και αυτά που τη παίρνανε τσι λέγανε ταχυδρόμους. Το μηνιάτικο που παίρνανε δεν έφτανε μούδε για τη ταγή τω μουλαριώ. Εκάνανε όμως παραγγελιές κιαποκειδά βγάνανε κατιτί.

Πολλές φορές τύχαινε κιανεις παραγγελιοδόχος και τοτεσάς έβγαινε καλό μεροδούλι. Από τσι πολλούς που κοπιάζανε έφερε ο Αντωνάκης ένα παραγγελιοδόχο (Αχιλλέα τότε λέγανε) και τον επήγε στο Βαρελά τον ντουκιάνισε ντογρού.

Εξεπέζεψε ο μαυροκακομοίρης και είχε πιαστεί. Ότι ώρα πάτησε, εσωριάστηκε χάμαι. Τότε σηκώσανε και γανάκτησε να ξεπιαστεί και να συνέλθει, να μπει στο καφενέ να κάτσει. Ήτανε δευτερογούλης, κι είχε μια κάψα που εκαϊνάντιζε το κορμί τανθρώπου.

Στο ντουκιάνι ο βαρελάς εκοιμούντανε στην καρέκλα, κι Γιαγγελικό έπλεκε κοντά στη πόρτα για δροσεράδα που δεν υπήρχε αχνιά αέρα. Ήτανε τσι 4 το Ξεσταλιστό και οι χωριανοί άλλοι κοιμούντανε κι άλλοι δεν είχανε γιαγίρει ακόμη απού τα χωράφια. Γροικά ο βαρελάς ταναπαταχλί κι ανοίγει τα μάθιαντου και θωρεί τον ξένο, γυρίζει και του κάνει

—Από πού κόπιασες του λόγου σου με το καλό.

—Ηρθα, του λέει, από το Ντυμπάκι με τον αγωγιάτη για δουλειές.

—Κίντα δουλειές κάνεις μαθώς; λέει ο παραγγελιοδόχος σιδηρικά με το καλό, κάνει ο βαρελάς.

—Μη μπα να θές πράμα να πιείς;

—Μάλιστα παρακαλώ ένα αναψυκτικό.

—Κίντα πράμανε κειονά, γιατί εμείς δε το κατέμε οθενεπά.

—Μα δε κατάλαβα τι είπατε.

—Ίντανε κειονά το αναψυκτικό που λές;

—Να κάτι για να δροσιστώ.

—Α ετσά μου μίλιε για να νοιώσω ινταθές. Έω γκαζόζα, έω σουμάδα, έω βουσινάδα ιντα θές να σε τρατάρω;

—Δώσε μου μια βουσινάδα.

—Αμέσως.

Σέρνει μιά φωνή ο βαρελάς:

—Εφταλία, άμε να φέρεις κρυγιό νερό.

Βάνει τη βουσινάδα στο ποτήρι κι αρχινά κι ανακάτωνε. Γυρίζει και λέει του παραγγελιοδόχου, μη μπά να θές να σου βάλω τα βερβελιδάκια.

—Τι είναι αυτά δε καταλαβαίνω;

—Είναι κύριε κεινανά που κατουράνε οι αίγες.

—Όχι όχι δε θέλω τέτοια πράματα.

—Εγώ θα σου βάλω κι αδέ σαρέσουνε μη τα φάς.

Αφήνει ο βαρελάς τη βουσινάδα και φωνάζει:

—Αγγελικό, δώσε τη βουσινάδα στο κύριο, και συνέχεια στέκεται στη μέση του καφενέ κι έστριβε το μουστάκι.

Βάνει η Αγγελικό τη βουσινάδα σένα πιατέλο και σιγά σιγά να μη χυθεί πάει προς το τραπέζι που καθούντονε ο παραγγελιοδόχος.

Όντενε κοντοσίμωνε στο τραπέζι αφήνει ο βαρελάς μια βροντερή πορδή που ακούστηκε ίσαμε τη θάλασσα. Γυρίζει μετά στο παραγγελιοδόχο και του κάνει;

—Γη, εσύσουνε γη εγώ γη η γυναίκα μου γιατί κιανείς άλλος δεν είναι πά.

Γυρίζει η Αγγελικό και λέει του βαρελά:

—Αναθεμάτο το μάθημα σου, δεν ντρέπεσαι μπλειό μου δε μικρούς μου δε μεγάλους σέβου μπάρε μου τσι ξένους.

Νοέμβρης 1995

Μανούσος Φ. Παπαδάκης

Μια αφήγηση για το "Μεσακό"

Ο αειθαλής 82χρονος Αντώνης Κασσωτάκης, μου περιέγραψε πως ήταν το Μεσακό τον Σεπτέμβριο του 1944.

Απο του Στέλιου του Μαμαλάκη μέχρι του Μιχ. Παπαδογιάννη, κρεμόταν ένας βράχος που ήταν σα γέφυρα. Κάτω του κούρνιαζαν χιλιάδες αγριοπερίστερα. Για να πας από την "Αφρική" προς την Ποταμίδα έπρεπε να πατήσεις στη θάλασσα.

Προτού να φύγουν οι Γερμανοί (1944), είπαν στον πρόεδρο Μαμαλοβαγγέλη να βάλει τους χωριανούς να μεταφέρουν, τα πυρομαχικά απο τις Πούγγες και να τα ρίξουν στο Μεσακό.

Έτσι επί μια βδομάδα κουβαλούσαν και τα έριχναν στη θάλασσα. Εάν παρέμεναν στις πούγγες, είχαν διαταγή να τα ανατινάξουν και έτσι θα καταστρέφετο το χωριό.

Ως γνωστόν ο πιτσιρικάς τότε Επαμεινώνδας Μπαγιαρτάκης (υπάρχει αφήγησή του στο περιοδικό, τεύχος 29 σελ. 22) κτύπησε κάποιο βλήμα και πήρε φωτιά. Η έκρηξη των πυρομαχικών που ακολούθησε ήταν σαν τη συντέλεια του κόσμου. Μαύρα νερά έφθασαν μέχρι το σχολείο, που σχημάτισαν χαντάκια στους δρόμους, όταν κατέβαιναν σαν χειμαρος. Μια εβδομάδα μετά την έκρηξη "η γέφυρα των βράχων" έπεσε στο Μεσακό. Ένα κομμάτι του βράχου παρέμεινε εκεί, και πέρασαν 51 ολόκληρα χρόνια, για να πέσει και αυτό ξαφνικά χωρίς να υπάρχει βροχή ή φουρτούνα. Και ήταν τυχερό να σκοτώσει την άτυχη Γερμανίδα.

KRITI. Aghia Galini

Στην φωτογραφία διακρίνεται ο βράχος

με την σχισμάδα του. Είναι τραβηγμένη από το αεροπλάνο πριν 3 χρόνια.

29/10/95

Φ.Χ.Μ.

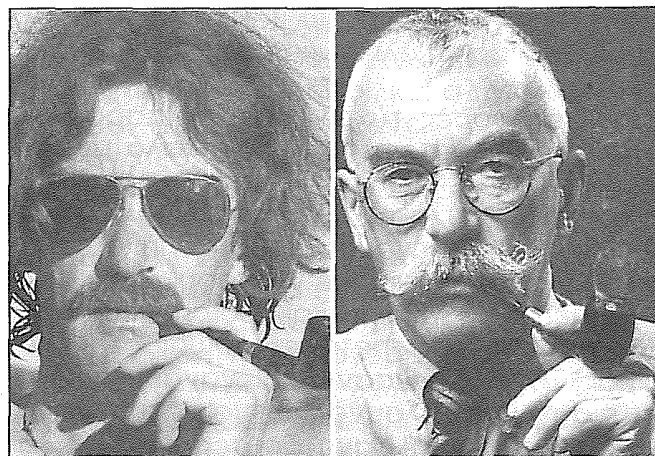

Το Γυάλινο Μάτι του Λεονάρδου

Το καλοκαίρι του 1970 ο Leonard Zübler, φωτογράφος απο την Ελβετία, μπήκε στη ζωή της Αγίας Γαλήνης και, από τότε, έχει γίνει ο φωτο-ιστοριο-γράφος της.

Στην προσπάθεια να εμπλουτίσουν την κοινωνική ιστορία της Αγίας Γαλήνης, οι εκδότες του ομώνυμου περιοδικού θεώρησαν σημαντική μια συνέντευξή μου με το Λεονάρδο.

Χάρη στο Λεονάρδο, υπάρχει μια καταγραφή της εξέλιξης της Αγίας Γαλήνης μέσα από το πλούσιο φωτογραφικό υλικό του από τους κατοίκους, οι οποίοι έχουν συνεισφέρει, ο καθένας με το δικό του τρόπο ζωής στην ιστορία αυτού του τόπου.

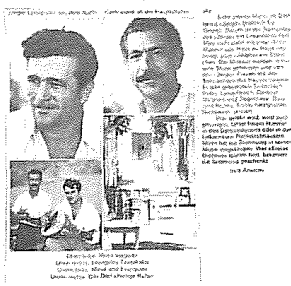
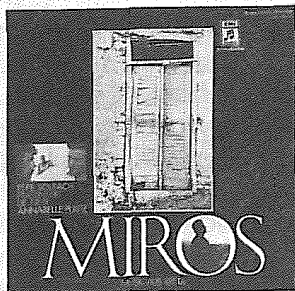
Χάρη στο Λεονάρδο, φέτος κάθε Αγιογαληνιώτικο σπιτι έχει λάβει το ημερολόγιο του 1995 που απεικονίζει αυτή την εξέλιξη γιατί το θέμα του είναι:

Τα Παιδιά της Αγίας Γαλήνης, Νυν και Αεί, Ιούλιος 1995. Στο Περιβόλι της Κατερίνας, με θέα τις φεγγαρόφωτες κατηφορίες που καταλήγουν στο Λυβικό Πέλαγος, και ανάμεσά τους, η Αγία Γαλήνη. Άρωμα από γιασεμί και αγιόκλημα, γεύση από σπιτίσιο κρασί, μεζεδάκι αγκινάρες και ελιές και η μελωδία του *Υπάρχω μέσ' τη σκέψη σου....*

—Λεονάρδο, τι σ' έφερε στην Αγία Γαλήνη;

—Σίγουρα ήταν ο φίλος μου, Πέπε, ένας διάσημος φολκλορικός μουσικός, που ζούσε στην Αγία Γαλήνη τη δεκαετία του '60. Μου ζήτησε να έρθω να ακούσω αυτούς τους Κρητικούς μουσικούς και να τους φω-

τογραφίσω για το εξώφυλλο ενός LP. Ήταν καλοκαίρι του 1970.

Η περιοχή ήταν σίγουρα μαγευτική. Ήμουν γοητευμένος από τη μουσική, τους ανθρώπους και την ατμόσφαιρα. Ο Πέπε ηχογράφησε τη μουσική που έπαιζαν οι Μανώλης Μαργαρίτης, Μύρων Βεργαδής και ο αδελφός του Μύρω, Γιάννης Βεργαδής, ο σημερινός πρόεδρος. Τραγουδούσε ο Βαγγέλης Τζανακάκης. Τότε τράβηξα τις πρώτες μου φωτογραφίες στην Αγία Γαλήνη.

—Δηλαδή θα έλεγες ότι η φωτογραφία κάνει τη μουσική ορατή;

—Αυτό είναι μια μεγάλη κουβέντα. Θα έλεγα ότι βοηθάει. Είναι ωραίο γι' αυτούς που ακούνε μουσική να βλέπουν φωτογραφίες των μουσικών.

—Τι ρόλο παίζει η Αγία Γαλήνη στον φωτογραφικό σου κόσμο;

—Η Αγία Γαλήνη ήταν σαν μια μεγάλη αγάπη, ανεξερεύνητη, γεμάτη μυστικά και εκπλήξεις και από μια μεγάλη αγάπη δεν έχεις ποτέ αρκετές φωτογραφίες.

Τώρα η Αγία Γαλήνη είναι σαν μια μεγάλη, παντρεμένη γυναίκα. Την ξέρω πολύ καλά και δε νιώθω την ανάγκη να τη φωτογραφίσω. Συμβαίνει μερικές φορές να είμαι εδώ τέσσερις εβδομάδες και να μην τραβώ καμία φωτογραφία. Νομίζω αυτό έχει να κάνει με τις αλλαγές στο χωριό.

—Είσαι πολύ δεμένος με τις Μέλαμπες. Τι φωτογραφίζεις εκεί;

—Τους ανθρώπους και το τοπίο, όπως και στην Αγία Γαλήνη, αλλά οι Μέλαμπες έχουν κατά κάποιο τρόπο διατηρήσει την αυθεντικότητά τους, ίσως γιατί είναι ορεινό χωριό.

—Ένας καλός σου φίλος κατάγεται από τις Μέλαμπες, ο Βαγγέλης Ψυλλάκης, ο γλύπτης.

—Ναί, γνωρίζω το Βαγγέλη πάνω από 20 χρόνια. Το γεγονός ότι είναι από τις Μέλαμπες έκανε την επαφή μου με τους ανθρώπους πολύ εύκολη και αυτή η προσωπική επαφή έφερε αυτή την οικειότητα. Βλεπόμεστε επίσης πολύ συχνά στη Ζυρίχη, όπου ζει. Όπως ξέρεις είναι ένας καταξιωμένος γλύπτης στην Ελβετία.

—Θα πρέπει να είδες την πρότασή του για το μνημείο του Δαίδαλου και του Ίκαρου στο σημείο του βουνού στη δεξιά μεριά του λιμανιού. Μπορείς να το δεις απί

την τσάρα σου.

—Ναί, έχω δει τα σχέδιά του, και φαίνεται πολύ φιλόδοξο έργο. Έχει φτάσει τώρα στο απόγειο της δημιουργικότητάς του και, είμαι σίγουρος, όταν βρει την ευκαιρία να πραγματοποιήσει το σχέδιό του, θα δημιουργήσει κάτι πραγματικά αξιόλογο.

—Τι φωτογραφίζεις στην Ελβετία;

—Δουλεύω για εφημερίδες, περιοδικά, διαφημίσεις, κάνω πορτραίτα από καλλιτέχνες και είμαι ο επίσημος φωτογράφος του Κρατικού Θεάτρου Ζυρίχης. Είμαι μέσα στα καλλιτεχνικά γεγονότα. Εκεί μ' αρέσει να δουλεύω.

—Μπορείς να κάνεις μια βουτιά στη φωτογραφική σου μνήμη και να θυμηθείς την πρώτη φωτογραφία που σε συγκίνησε;

—Όχι ακριβώς. Όταν ήμουν πολύ νέος θυμάμαι ότι με συγκλόνιζαν οι φωτογραφίες των στρατοπέδων συγκεντρώσεως αμέσως μετά τον Β' παγκόσμιο πόλεμο. Βλέπεις ο πατέρας μου έφερνε στο σπίτι μερικά πολύ καλά περιοδικά όπως το Paris Match, Life, Time Magazine· είχαν καλές φωτογραφίες.

—Γι' αυτό η έκθεσή σου σε καλές φωτογραφίες ήταν η πρώτη σου παιδεία στη φωτογραφία.

—Ναί, φυσικά. Ήταν μέρος του περιβάλλοντος που επηρέασε το γούστο μου.

—Πότε τράβηξες την πρώτη σου φωτογραφία;

—Όταν ήμουν περίπου δώδεκα χρονών, ο πατέρας μου, μου έδωσε μια πολύ φτηνή φωτογραφική μηχανή, ήταν νομίζω μια Kodak. Ήταν δώρο γενεθλίων.

—Ο πατέρας σου ήταν φωτογράφος;

—Όχι, ήταν τεχνικός ραδιοφώνου.

—Ποιό ήταν το "θέμα" της πρώτης σου φωτογραφίας, θυμάσαι;

—Αν θυμάμαι καλά, ήταν μια φωτογραφία με τους γονείς μου, με φόντο τις Άλπεις.

—Πότε αποφάσισες να γίνεις φωτογράφος;

—Λίγα χρόνια αργότερα, συνειδητοποίησα ότι είχα κάποιο ταλέντο στη φωτογραφία.

—Σου το είπαν άλλοι ή το κατάλαβες μόνος σου;

—Το σκέφτηκα μόνος μου. Ήθελα να επικοινωνώ με τους ανθρώπους έτσι. Ήταν εύκολο για μένα. Ήθελα να τους δείξω τι έβλεπα. Δεν έχω ταλέντο στη ζωγραφική, δεν έχω τόσο πολύ ταλέντο στη λεκτική επικοινωνία. Έτσι η φωτογραφία έγινε για μένα ο τρόπος. Άλλωστε, μία φωτογραφία λέει περισσότερα από τα λόγια.

—Ξέρεις τι σημαίνει η Ελληνική λέξη φωτογραφία;

—Δεν το ήξερα πριν έρθω στην Ελλάδα. Το φως είναι πολύ σημαντικό για μένα και μ' αρέσει το φως της Κρήτης.

—Αυτό είπε και ο Jack Whitten, γνωστός

ζωγράφος της Νέας Υόρκης που έρχεται στην Αγία Γαλήνη απο το 1969 (βλ. *Αγία Γαλήνη* Ιανουάριος 1995)

—Το φαντάζομαι.

—Είναι καταγραφή του φωτός.

—Ναί, αυτό είναι, είναι σα να ζωγραφίζεις με φώς. Η λέξη φωτογραφία σημαίνει γράφω με φώς κι εγώ λέω ζωγραφίζω με φώς.

—Γιατί προτιμάς τις ασπρόμαυρες φωτογραφίες;

—Μου αρέσει να παίζω με το φώς, να πειραματίζομαι με τις διαβαθμίσεις του άσπρου και του μαύρου, οι οποίες είναι πολλές. Μου αρέσει και η έγχρωμη φωτογραφία, αλλά για να εμφανίσω έγχρωμες φωτογραφίες, χρειάζομαι ένα μεγάλο εργαστήριο επεξεργασίας Σ' αυτή την περίπτωση η "χειροποίητη" φωτογραφία δεν είναι δυνατή, γιατί τότε περισσότεροι παράγοντες, όπως η τεχνολογία και η χημεία, παίζουν μεγάλο ρόλο στο τελικό αποτέλεσμα της φωτογραφίας. Και με τις ασπρόμαυρες μπορώ να εμφανίσω φωτογραφίες σε όλα τα μεγέθη. Εκτόςαυτού στις ασπρόμαυρες φωτογραφίες, ο αντιθετικός παράγοντας του φωτός είναι σημαντικός. Υπάρχει μια συγκεκριμένη οικειότητα σ' αυτές, οι μορφές των εστιαζόμενων αντικειμένων είναι ακριβείς, το αντικείμενο περισσότερο δραματικό και κυρίαρχο.

—Ποιά είναι η γνώμη σου για το video;

—Είναι ένα πολύ ενδιαφέρον μέσον. Είναι πολύ διαφορετικό απο τη φωτογραφία, αλλά το video για το οποίο μιλάω δεν έχει καμία σχέση μ' αυτό που αμβλαίνει στο Κρήτη TV μετά τις 12.00 τα μεσάνυχτα.

—Είσαι καλεσμένος σε σπίτι νεονύμφων. Τι θα σου έδειχναν, το μαγνητοσκοπημένο γάμο τους ή φωτογραφίες απο το γεγονός;

—Συνήθως δίνουν πρώτα το άλπουμ με τις φωτογραφίες. Είναι σαν μια εφημερίδα. Μπορείς να τις κοιτάξεις με το δικό σου ρυθμό, οποιαδήποτε ώρα. Όταν γυρίσουν μια βιντεοταινία στην εκκλησία, τοποθετούν πάντα ένα μεγάλο προβολέα. Αυτό δεν είναι απαραίτητο, ταραζει την αληθινή ατμόσφαιρα. Το αποτέλεσμα είναι μεγαλύτερο χωρίς αυτό το τεχνικό φως. Φυσικά, πρέπει να το δοκιμάσουν πριν το γάμο. Το φως του video χαλάει την ατμόσφαιρα της γαμήλιας τελετής ρίχνοντας αδιάκριτο φως εξίσου πάνω στο αντικείμενο όπου εστιάζεται ο φακός και στο περιβάλλον, και επιπλέον εξουδετερώνει το φυσικό φωτισμό στην εκκλησία.

—Το Κρητικό τραγούδι λέει "Υπάρχω μεσ' τη σκέψη σου..." και σου αρέσει αυτό το τραγούδι ειδικά επειδή το τραγουδάει ο Μανώλης. Ποιά απο τις φωτογραφίες σου είναι πιο ζωντανή στη σκέψη σου; Μπορείς να την περιγράψεις;

—Νομίζω η φωτογραφία που δείχνει τις δύο γυναίκες, φαίνονται μόνο τα κεφάλια

τους να ξεπροβάλλουν πίσω απο ένα τοίχο, και τα χέρια τους να καλύπτουν το στόμα τους, η κουτσομπολική εικόνα, ίσως γιατί μπορεί να μη θέλουν να δουν οι άνθρωποι ότι μιλούν για κάποιον ή ίσως, καλύπτουν το στόμα τους γιατί τους λείπουν δόντια.... Ποιός ξέρει. Φυσικά υπάρχουν πάντα φωτογραφίες που βγάζω στο θέατρο, ακριβώς στο στόχο.

—Υπάρχει οπωσδήποτε μια μυστικότητα στις φωτογραφίες σου που μαγνητίζει. Αισθάνομαι ότι θέλω να πω κάτι για την κάθε μια και ξέρω, δεν θα ξεχάσω καμία. Γίνονται αξέχαστες αναμνήσεις....

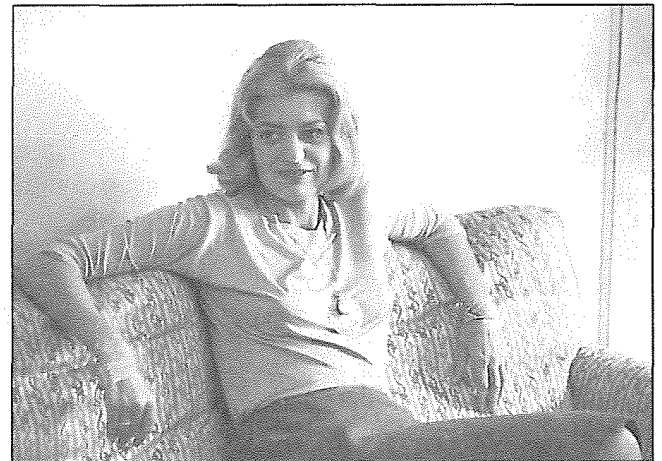
—Μου αρέσει επίσης η φωτογραφία που τράβηξα πριν χρόνια στην Περσία... μια κοπέλα με τη σκιά της στο πρώτο πρωινό φως.

—Πράγματι είναι δύσκολο να ρωτήσεις ένα καλλιτέχνη ποιό είναι το καλύτερό του έργο, γιατί όλα του τα έργα είναι σαν δικά του παιδιά, είναι δύσκολο να διαλέξει.

—Α, ναι, μια και μιλάμε για παιδιά, μου αρέσουν οι φωτογραφίες που έχω τραβήξει απο τα παιδιά μου... Αλλά ας επιστρέψουμε στη φωτογραφία απο την Περσία. Μου άρεσε η ατμόσφαιρα στην Περσία εκείνο τον καιρό, το φως. Αυτό το φως βρήκα μερικά χρόνια αργότερα στην Κρήτη.

—Πότε τράβηξες αυτή τη φωτογραφία;

—Το 65.

—Πέρσυ, όταν πέθανε η Μελίνα, μου είπες ότι είχες βγάλει κάτι φωτογραφίες της στη Ζυρίχη. Θα μπορούσες να μου πεις κάτι γι' αυτή την εμπειρία;

—Βρισκόταν εκεί με τον άντρα της Jules Dassin, στην πρεμιέρα ενός έργου της και είχα την ευκαιρία να καθήσω μαζί τους στο γεύμα και μιλήσαμε πάνω απο μια ώρα και τράβηξα πολλές φωτογραφίες... Λόγω του επαγγέλματός μου, έχω βγάλει πολλές φωτογραφίες απο διάσημους ηθοποιούς, ανθρώπους του θεάτρου, τραγουδιστές, καλλιτέχνες, πολιτικούς, αλλά αυτή η γυναίκα με μάγεψε.

Αργότερα τη συνάντησα στην Αθήνα, όταν η Αθήνα έγινε η πολιτιστική πρωτεύ-

ουσα της Ευρώπης. Ήμουν εδώ με το διευθυντή της ΕΟΚ από τη Ζυρίχη. Όταν είδα τη Μελίνα, όπως περίμενα, της έδωσα τις φωτογραφίες της που είχα τραβήξει στη Ζυρίχη.

—*Πώς αντέδρασε;*

—Στην αρχή ήταν αμήχανη, έκπληκτη, ναι, είπε ότι της άρεσαν.

—*Μπορείς να προσδιορίσεις τι σου άρεσε τόσο πολύ; Η στάση της; Οι χειρονομίες της;*

—Ναι, και τα δύο, έμοιαζε τόσο πολύ με τίγρη, είχε μια μαγνητική οντότητα, αδύνατο να το περιγράψω. Ποτέ πριν δεν ένιωσα αυτό το ξεχωριστό συναίσθημα για κάποιον άλλο, ο τρόπος που υπήρχε στο χώρο.....

—*Τι θα συμβούλευες έναν που φιλοδοξεί να γίνει φωτογράφος;*

—Πρέπει να δει πολλές φωτογραφίες γνωστών φωτογράφων, βιβλία απο φωτογράφους και βιβλία για τη φωτογραφία, αυτό έκανα εγώ όταν ήμουν νέος. Δανείστηκα επίσης βιβλία απο τη βιβλιοθήκη, και πήρα ιδέες για το τι φωτογραφίζει κανείς. Αν φας κάτι νόστιμο, αυτή η εμπειρία σε βοηθάει να εκλεπτύνεις τη γεύση σου. Έτσι αν δεις ωραίες φωτογραφίες διασημων φωτογράφων, θα θές να κάνεις το ίδιο ή να προσπαθήσεις να κάνεις κάτι ακό-

μα καλύτερο από αυτούς. Σημαντικό είναι να καταλάβεις τι είναι καλό και τι όχι.

—*Έχεις δει καλές φωτογραφίες εδώ;*

—Ναι, υπάρχουν πολύ καλές κάρτες. Αλλά για να ξαναγυρίσω στη συμβουλή μου, το επόμενο βήμα για ένα φιλόδοξο φωτογράφο είναι να πάει σ' ένα καλό δάσκαλο, όχι σ' ένα μικρό επαρχιακό φωτογραφείο. Τα ταξίδια είναι επίσης πολύ σημαντικά -να βλέπει, να φωτογραφίζει τον κόσμο. Και πρέπει να είσαι ερωτευμένος με το φακό. Όταν ήμουν 17, ήμουν ερωτευμένος με τη φωτογραφική μου μηχανή. Την πρώτη θέση είχε η μηχανή και μετά τα κορίτσια. Είναι πολύ σοβαρό θέμα. Απαιτεί αφοσίωση. Δεν είναι απλά ένα επάγγελμα, είναι μια δέσμευση.

—*Άκουσα ότι ένας από τους γιούς σου θα γίνει φωτογράφος.*

—Ναι, ο Ραφαέλ. Πιστεύω ότι βρίσκεται σε καλό δρόμο, έχει καλό μάτι και ελπίζω ότι θα γίνει καλύτερος από μένα. Ο Νίκολας έχει μεγάλο ταλέντο στη ζωγραφική. Πριν μερικά χρόνια, ο δάσκαλος των Μελάμπων, ο Νίκος, τον είδε να ζωγραφίζει και είπε ότι είχε ταλέντο.... αλλά είχε αρχίσει ήδη την καριέρα του σε μια τουριστική επιχείρηση. Πάντως και στα δύο μου παιδιά άρεσουν τα ταξίδια και η φωτογραφία.

—*Όμως ποτέ δεν προσπάθησες να επη-*

ΟΧΙ ΑΛΛΗ ΑΓΝΟΙΑ, ΣΩΣΤΗ ΜΟΡΦΩΣΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΛΛΑΔΑ ΜΕ ΜΕΛΛΟΝ

Οι περισσότεροι νέοι Έλληνες και Ελληνίδες περνούν το μεγαλύτερο μέρος της ζωής τους στα σχολεία, όχι μόνο δημόσια ή ιδιωτικά αλλά ακόμη και σε ιδιωτικά φροντιστήρια. Η πολιτεία όμως, αντί να ενθαρρύνει τους νέους, οι οποίοι είναι το "μέλλον" της χώρας μας, φαίνεται να αδιαφορεί, σε μόνιμη βάση στην πράξη, για μία σωστή, δηλαδή σύγχρονη και λειτουργική, μόρφωση των νέων. Λόγω αυτής της έλλειψης ουσιαστικού ενδιαφέροντος, τα πράγματα χειροτερεύουν καθημερινά. Η παθητική αυτή κατάσταση στην παιδεία πρέπει ν' αλλάξει. Με άλλα λόγια, η νοοτροπία των εκπαιδευτικών και των παραγόντων που ασχολούνται με τη δημόσια εκπαίδευση στην Ελλάδα πρέπει να πάψει να στοχεύει στην αναπαραγωγή μίμων, υπαλλήλων, και υπόδουλων μιας ξεπερασμένης εκπαιδευτικής στρατηγικής. Οφείλει το γρηγορότερο να ανανεώσει το πρόσωπό της με νέα, δηλαδή σύγχρονη και βιώσιμη εκπαίδευση με καταρτησμένα άτομα που ενδιαφέρονται και θέλουν να εφαρμόσουν εκσυγχρονισμένες μαθητοκεντρικές μεθόδους και μέσα διδασκαλίας. Εκπαιδευτικούς που αληθινά ενδιαφέρονται για το μέλλον, όχι των λίγων αναπαραγωγών τους, αλλά το μέλλον όλων ανεξαιρέτως των νέων κατοίκων αυτής της χώρας.

Δυστυχώς η μικρή μου εμπειρία με οδηγεί να πιστεύω ότι η στάση των ανθρώπων προς τη μόρφωση, εδώ στην Ελλάδα, είναι εντελώς αποπροσανατολισμένη.

Πρώτα απ' όλα σήμερα συναντάμε αρκετά νεαρά άτομα σε μία σημαντική θέση στον επαγγελματικό χώρο την οποία "κέρδισαν" λόγω μεγάλης οικονομικής υποστήριξης, καλές διασυνδέσεις, προσωπικές και οικογενειακές σχέσεις, ή γιατί κάποιο μέλος της οικογένειάς του κατέχει μία υψηλή κοινωνική θέση —όχι, επομένως, με αξιοκρατικές διαδικασίες.

Απ' την άλλη, ένα άτομο χωρίς "διασυνδέσεις" αλλά με πολύ καλή μόρφωση, εργατικό και έξυπνο μπορεί να καταλήξει ως πωλητής σε κάποιο κατάστημα και, αν είναι τυχερός, υπάλληλος σε σούπερμαρκετ. Αποτέλεσμα, λάθος άτομα σε λάθος θέσεις κακή δημόσια διοίκηση, κακοί δημόσιοι υπάλληλοι, μετριότητες σε θέσεις κλειδιά που, φυσικά, δεν θέλουν αξίους συνεργάτες γιατί έτσι θα φανεί η δική τους ανικανότητα. Έτσι το σύστημα της αναξιοκρατίας διαιωνίζεται παντού και, φυσικά, και στην παιδεία. Επομένως, ο καλός και δημιουργικός νέος καθηγητής θα σωφρονιστεί γρήγορα από τους "εμπείρους" παλαιότε-

ρους και η κακοδαιμονία της εκπαίδευσης θα συνεχιστεί.

Κύριος σκοπός κάθε εκπαιδευτικού με τόλη και αυτοεκτίμηση θα έπρεπε να είναι η εκτέλεση του μαθήματος με έναν τέτοιο τρόπο ώστε να εξασφαλίζει την πλήρη κατανόηση όλων των μαθητευομένων. Για την επιτυχία ενός μαθήματος ο εκπαιδευτικός θα πρέπει να μπορεί να κεντρίζει το ενδιαφέρον των μαθητών και ακόμη να δείχνει κατανόηση, να είναι συνεργάσιμος, πρόθυμος, διασκεδαστικός και υπομονετικός. Όλα αυτά τα προσόντα μπορεί να φαίνονται εξωπραγματικά, και είναι εξωπραγματικά για το άτομο που καταλήγει στην εκπαίδευση για οικονομικούς και μόνο λόγους, κι όμως αυτά είναι τα προσόντα που έχει αυτός που αγαπάει και τα παιδιά των άλλων και νοιιάζεται για ένα καλύτερο αύριο για όλα τα παιδιά του κόσμου.

Θα μπορούσα να συνεχίσω την κριτική μου, γιατί αισθάνομαι πραγματικά ότι στο σχολείο χάνω τη δημιουργικότητα που έχω μέσα μου γιατί εκεί δεν μου δίνεται η δυνατότητα να ανακαλύψω, να εκφραστή, να καλλιεργήσω, να χαρώ. Το σχολείο και το περιβάλλον του με καταπιέζει, με φοβίζει, με αδρανοποιεί. Τι προτείνω λοιπόν;

Αρχικά η κυβέρνηση, που τυπικά εκπροσωπεί την πλειοψηφία του λαού, να δώσει περισσότερες δυνατότητες στο υπουργείο παιδείας, για ανεξάρτητη από τα κομματικά συμφέροντα δράση. Υπουργοί, και άλλοι στο υπουργείο παιδείας να είναι οι "άριστα" καταρτησμένοι σε θέματα εκπαίδευσης και επιστημών και όχι απλώς υπηρέτες κομματικών και δικών τους συμφερόντων.

Επίσης η κυβέρνηση θα πρέπει να επενδύει στο υπουργείο παιδείας ένα τεράστιο ποσό χρημάτων για τη βελτίωση των σχολικών κτιρίων και του σχολικού περιβάλλοντος.

Το ευχάριστο περιβάλλον προδιαθέτει θετικά όλα τα άτομα που βρίσκονται στο σχολικό χώρο. Καθαρές και κατάλληλες για τον αριθμό των μαθητών αίθουσες, κυλικεία με υγιεινά προϊόντα, καθαρές τουαλέτες χωρίς χαλασμένα καζανάκια και βρύσες σπασμένες, αποδυτήρια, λίγη θέρμανση το χειμώνα...

Τα σχολεία θα πρέπει επίσης να έχουν ένα αναγνωστήριο με κάποια ΣΟΣ βιβλία (τουλάχιστον εγκυκλοπαίδειες και λεξικά) κάποιο μικρό, εκσυγχρονισμένο εργαστήριο για πειράματα... και σ' αυτά όλα συμμετοχή για την καλή τους λειτουργία όλων, και των γονέων.

Ακόμη κάτι πρέπει να γίνει για τα δωρεάν βιβλία. Είναι καλύτερα να πληρώνει κανείς κάτι, παρά να χαρίζονται στους μαθητές βιβλία με παρωχημένες πληροφορίες, κακή ποιότητα στην εμφάνιση και συχνά ακατανόητο υλικό, πράγμα που επιβάλλει την αγορά λυσαρίων και προσφυγή στην παραπαιδεία.

Επίσης θα πρέπει, επιτέλους να βρεθεί χρόνος και τρόπος να πλησιάσουν οι γονείς και οι καθηγητές ο ένας τον άλλο σε συνεργάσιμη βάση, να δοθεί κάποιο ίσως έξτρα επίδομα στους καθηγητές για να διαθέτουν ένα απόγευμα το μήνα να συζητούν με τους γονείς προβλήματα που αντιμετωπίζουν και θέματα που αφορούν τους νέους. Να δίνονται κίνητρα και για εξωσχολικές εκδηλώσεις στο σχολείο, όπως γίνεται σε λίγα σχολεία των μεγάλων πόλεων. Πώς βρίσκουν αυτοί οι γονείς και οι καθηγητές το μεράκι και το χρόνο; Αυτό πρέπει να γίνει κανόνας και να μην αποτελεί εξαίρεση. Πιστεύω ότι η συνεργασία γονέων και καθηγητών, που είναι συνυπεύθυνοι για την εκπαίδευση των νέων, μπορεί να φέρει αρκετά θετικά αποτελέσματα.

Κατά τη γνώμη μου όλα τα παραπάνω μπορούν να γίνουν, αρκεί να αλλάξει η νοοτροπία των υπευθύνων. Όσο απίθανες κι αν σας φαίνονται οι προτάσεις, όταν υπάρχει θέληση, ο τρόπος βρίσκεται. Ποιός λογικός και προνοητικός Έλληνας δεν θα ήθελε το καλύτερο για την εκπαίδευση των νέων αυτής της χώρας και τη συνέχιση της μεγάλης της ιστορίας;

Θα είναι πραγματικά θλιβερό να καταντήσουμε να λέμε κάτι που συχνά ακούγεται τώ-

ρεάσεις τα παιδιά σου. Ποτέ δεν τους είπες τι να κάνουν στη ζωή τους.

—Όχι.

—Τι θα συμβούλευες τους γονείς;

—Ν' αφήσουν τα παιδιά τους ελεύθερα να κάνουν ότι τους αρέσει, να τους δώσουν καλές συμβουλές σε θέματα τα οποία αυτοί οι ίδιοι γνωρίζουν καλά να είναι ντρέτοι σε ότι λένε και κάνουν, και συνεπείς. Τα παιδιά παίρνουν τα πρώτα παραδείγματα συμπεριφοράς από τους γονείς.

Αυτό είναι γεγονός.

—Ποιός από τους Έλληνες φωτογράφους θα μπορούσε να είναι πρότυπο για ένα νέο στην Ελλάδα;

—Βλέπω πολύ καλές φωτογραφίες, όπως είπα σε κάρτες, αλλά νομίζω η καλύτερη φωτογραφία που έχω δει από την Ελλάδα ήταν στο φιλμ "Θίασος" του Αγγελόπουλου. Είδα αυτό το έργο στη Ζυρίχη στην Ελληνική Κοινότητα. Συγκέντρωσα την προσοχή μου στη φωτογραφία μια και το έργο δεν

είχε υπότιτλους.

—Έχεις επαφή με την Ελληνική Κοινότητα στη Ζυρίχη;

—Φυσικά, το φως της Ελλάδας υπάρχει και στη Ζυρίχη και στη σκέψη, όταν δεν είμαι εδώ.

Συνέντευξη: Ι. Ιωαννίδου
Μετάφραση: Νατάσα Χριστοφάκη,

Γιάννης Σμπώκος

Ο πρώτος Κρητικός, μετά τον Ίκαρο που έφθασε στην Ικαρία πετώντας

Πράγματι ο αεικίνητος γενικός γραμματέας δασών, έφθασε στην Ικαρία με το πρώτο αεροπλάνο ένα C130 που προσγειώθηκε στο αεροδρόμιό της.

Ήταν το 1994, όταν ήρθε ένα κλιμάκιο γενικών γραμματέων υπουργείων με επικε-

φαλής τον υπουργό Αιγαίου τότε Κ. Σκανδαλίδη.

Ο κ. Σμπώκος σαν υπεύθυνος των δασών, ήρθε να δώσει αρωγή, στο καμμένο απο τη λαίλαπα της φωτιάς, νησί του Ίκαρου.

Αλήθεια τι σύμπτωση, "ο αετός του Ψειλορίτη", ήρθε να βοηθήσει πετώντας κι αυτός, 4.000 χρόνια μετά την πτώση του Ικάρου, το κατεστραμμένο μα πανέμορφο νησάκι. Ο κ. Σμπώκος, μπορεί πράγματι να θεωρηθεί σύμβολο αφού κατέχει μια τρομακτική πρωτιά.

Ήρθε να δώσει πνοή, στο μέρος όπου ο πρώτος αεροπόρος του κόσμου, ξεκινώντας απο την Κρήτη είχε τσακιστεί αφού ο καυτός ήλιος του είχε λιώσει τα φτερά.

Είδε και εθαύμασε το μνημείο, που συμβολίζει την πτώση του Ίκαρου στον Αγ. Κήρυκο. Στο δημαρχείο όταν του έδειξα τη φωτογραφία της μακέτας του μνημείου που θα φτιαχτεί στο μέρος απ' όπου ξεκίνησε ο Ίκαρος στην Κρήτη (Αγ.Γαλήνη), έδειξε μεγάλο ενδιαφέρον. Άνθρωπος διορατικός, με πνευματικούς ορίζοντες, κατανόησε την αξία του έργου με την αναβίωση της μυθολογίας, αφού θα είναι ένας πόλος έλξης για χιλιάδες τουρίστες, με όφελος για ολη την ευρύτερη περιοχή.

Έτσι στις 25/10/95 κατά την επίσκεψή του στην Αγ. Γαλήνη, (παρέθεσε γεύμα σε μεγάλη αντιπροσωπεία τεχνοκρατών της Ε-ΟΚ), υποσχέθηκε, σα γραμματέας δασών, να βοηθήσει στην διαμόρφωση του χώρου, αφού ως γνωστόν ανήκει στη δικαιοδοσία του. Εάν κάμει πράξη την υπόσχεσή του, θα περάσει το όνομά του στην Ιστορία αφού

θα συνδέεται με τον μυθικό Ίκαρο.

Κύριε Σμπώκο, κάθε πολιτικός κάνει διάφορα έργα, μα ένα του δίνει τη δόξα της υστεροφημίας.

Και αυτό το έργο, είναι πρόκληση για την υστεροφημία σας.

Αγ. Γαλήνη 26/10/95
Φάνης Μαυρογιώργης.

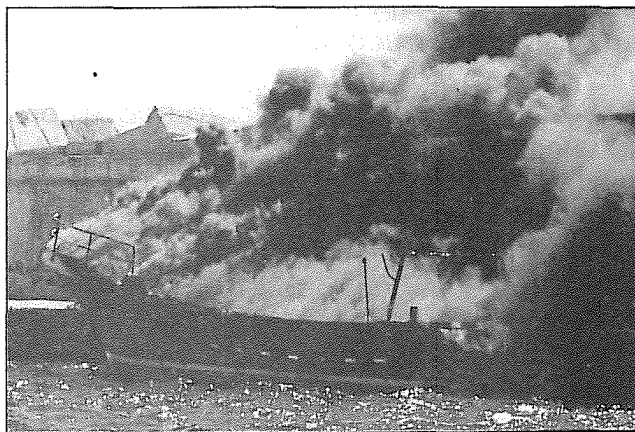

Το καράβι του Κανάρη

Ήταν 7 του Οκτώβρη 95. Μέσα στο λιμάνι της Αγ. Γαλήνης συνέβη ένα τρομακτικό ατύχημα. Καπνοί είχαν σκεπάσει τον ουρανό.

Ο κόσμος ανήσυχος έτρεχε να δει τι είχε συμβεί. Και ω τι συμφορά ένα πλοίο είχε πάρει φωτιά. Θύμιζε την καταστροφή της Τουρκικής Ναυαρχίδας από τον πυρπολητή Κων/νο Κανάρη. Όμως δυστυχώς ήταν του συγχωριανού μας Κανάρη (Ιωαν. Μπαντινάκη). Δευτερόλεπτα εάν είχε καθυστερήσει να ανέβει επάνω και να τον βγάλουν έξω, τώρα θα ήταν κάρβουνο. Η εμπειρία του και η ψυχραιμία του τον έσωσαν. Αφού ήξερε ότι άλλοι στην προσπάθειά τους να σώσουν το καράβι τους είχαν γίνει κάρβουνο. Μεταφέρθηκε στο Ρέθυμνο με εγκαύματα στα πόδια.

Μια φωτογραφία που τράβηξε ο Άλεξης Μικελιδάκης (εγγονός της Χρυσάνθης) κάνει την περιγραφή περιττή.

Τα εγκαύματα θα γίνουν, θέλουμε να πιστεύουμε ότι ο συμπαθής Γιάννης θα βρεί και το ψυχικό κουράγιο να ξαναφτιάξει καινούργιο καράβι. Άλλωστε το ψευδώνυ-

μο Κανάρης, κρύβει μέσα του ηρωισμό και τεράστια ψυχικά αποθέματα. Είμαστε και πρέπει να είμαστε στο πλευρό του.

Φ.Χ.Μ.

ΕΝΑ ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΟ ΓΕΓΟΝΟΣ

Ήταν παραμονή της εθνικής μας γιορτής, 27/10/95. Ο καιρός ήταν θαυμάσιος. Οι τελευταίοι τουρίστες απολάμβαναν αμέριμνοι τα ήσυχια νερά κάτω απ' το λαμπρό ήλιο.

Και, ώ Θεέ μου, τι τραγική ειρωνία της μοίρας. Στο "Μεσακό", εκεί όπου οι Γερμανοί είχαν ρίξει όλα τους τα "μπαρουτία", φεύγοντας, εκεί ακριβώς, 50 χρόνια μετά, βρήκε τραγικό θάνατο, μια Γερμανίδα 22 μόλις ετών.

Ένας τεράστιος βράχος κύλισε στα καλά καθούμενα, έτρεξε να σωθεί προς τη θάλασσα, μα αυτός την πρόφτασε και την καταπλάκωσε μέσα στο νερό. Λίγο παρά δίπλα είχε τα πράγματά της, με τα χρήματα και το διαβατήριό της που βρέθηκαν βρεγμένα από τα νερά που σηκώθηκαν από την πτώση του βράχου.

Η μη αναζήτηση των πραγμάτων μα και η μαρτυρία δύο αυτοπτών μαρτύρων οι οποίοι και τραυματίστηκαν ελαφρά, έπειθαν ότι η κοπέλα ήταν πλακωμένη. Έτσι ειδοποιήθηκαν οι προϊστάμενες αρχές. Ήρθε από τα Σφακιά караβάκι κατά τις 10 το βράδυ που μπόρεσε να μεταφέρει φορτωτή και σφύρα.

Μετά από 7 ώρες δουλειά, και αφού έσπασαν το βράχο, βρέθηκε το πτώμα. Ήταν το πόδι σπασμένο και το πρόσωπο γεμάτο λάσπη.

Θα ήθελα να εξάρω την ενέργεια του Γιώργη του Σαριδάκη που άφησε τη δουλειά του στο πάρκινγκ, πήρε κασμά και φτιάρι κι έτρεξε σχεδόν αμέσως για βοήθεια. Καθώς επίσης και το γιατρό Λεωνίδα Παλάσκα που έφτασε σε χρόνο ρεκόρ για να προσφέρει τις υπηρεσίες του στους τραυματίες. Μα και όλα τα παιδιά που προσπαθούσαν με τα χέρια να σηκώσουν τις πέτρες, μήπως και είχε συμβεί κάποιο θαύμα.

Σ' αυτό το μέρος, όπου η άτυχη νέα άφησε τα νειάτα της, από ένα βράχο που είχε διαβρωθεί από την τρομερή έκρηξη των πυρομαχικών που είχαν αφήσει οι πατριώτες της, ας τοποθετήσουμε μαρμαρίνη επιγραφή με τ' όνομά της. Κι ας γίνει το μέρος αυτό, ένας συμβολικός τόπος Ελληνογερμανικής φιλίας. Να δεικνύει στις γενιές που έρχονται πως οι σφαίρες και το

μπαρούτι που φτιάχνει μια χώρα, δεν ξέρει κανείς ΠΟΙΟΥΣ και ΠΟΤΕ θα σκοτώσουν.

Αγία Γαλήνη 29/10/95
Φάνης Μαυρογιώργης

Όχι στη βία, όχι στα ναρκωτικά

Ο Σ.Φ.Ολυμπιακού Αγ. Γαλήνης, ανοίγει παράρτημα στο Τυμπάκι. Η ονομασία του θα είναι Σύνδεσμος Φιλάθλων Ολυμπιακού Π. Αγ Γαλήνης—Τυμπακίου (ΝΟΤΟΣ).

Το σήμα μας θα είναι ο Δαίδαλος κι ο Ήκαρος, που το έχουμε τυπώσει σε μακό μπλουζάκια. Τιμούμε έτσι τους πρωτοπόρους των αιθέρων που πέταξαν απ' το χωριό μας. Όποιος θέλει μπορεί να τα προμηθεύεται από τα γραφεία του Συνδέσμου. Μ' αυτό τον τρόπο εμείς, η νεολαία, διαφημίζουμε τον αθλητισμό και το χωριό μας. Καλούμε τους φιλάθλους να βοηθήσουν στην προσπάθεια που κάνουμε, ώστε η καρδιά του Ολυμπιακού πνεύματος να κτυπά και στην Αγία Γαλήνη. Γι' αυτό ελάτε όλοι να γίνετε μέλη του Συνδέσμου μας.

Τέλος μη ξεχνάτε το σύνθημά μας που είναι:

*Όχι στη βία, όχι στα ναρκωτικά.
Ναι στον αθλητισμό*

Το περιοδικό μας συχαιρεί τον πρόεδρο Κ. Λινοξυλάκη και το γραμματέα Λευτέρη Παπαδογιάννη του Συνδέσμου, καθώς και το ζωγράφο που σχεδίασε τη στάμπα στα μπλουζάκια, Στέφανο Βλατάκη.

Κρουαζιέρα με το ΠΡΕΒΕΛΗ

Από 3-11/11/95 Ρέθυμνο, Κουσάντασι,
Πάτμος, Κύπρος, Ισραήλ

30 Αγιογαληνιώτες συμμετείχαν σ' αυτή την παρθενική κρουαζιέρα του "ΠΡΕΒΕΛΗ". Η 87χρονη Ελένη Νοδαράκη, που συμμετείχε και δεν άφησε μοναστήρι και εκκλησία που να μην επισκεφτεί, από την Πάτμο στη Μονή του Αγ.Ιωάννου, από την Κύπρο στον τάφο του Μακάριου, από το Ισραήλ σ' όλα τα μοναστήρια και στον Πανάγιο Τάφο, θα εξιστορήσει:

"Άξιζε τόσο πολύ αυτή η εκδρομή! Είδα τόσα πράγματα, που δεν τα είδα σ' όλη μου τη ζωή! Πέρασα τόσο ωραία!"

Η ορχήστρα διασκεδάζε τον κόσμο στο καράβι και νεαρές Αγιογαληνιώτισσες πρόσφεραν ανθοδέσμη στον τραγουδιστή.

Όλοι έμειναν ευχαριστημένοι. Μόνο εμείς χάσαμε, όσοι δεν πήγαμε. Μα ποτέ δεν είναι αργά, αφού ο ΠΡΕΒΕΛΗΣ θα πηγαινει κάθε χρόνο, τέλος της σεζόν κρουαζιέρες.

Πάτμος 1995 — 1900 χρόνια από την Αποκάλυψη του Ιωάννη

Πολλοί τόνοι χαρτιού τυπώθηκαν, γι' αυτό το μεγάλο γεγονός για τον εορτασμό στην Πάτμο, που έλαβε χώρα από τις 17 ως τις 27 Σεπτεμβρίου 1995.

Όλη η αφρόκρεμα της κοινωνίας. Από Αρχιμανδρήτες, μέχρι Πατριάρχες. Από βουλευτές μέχρι πρωθυπουργοί ήσαν παρόντες.

Μα που βρίσκεται, τέλος πάντων, αυτό το νησί και γιατί τόσα σχόλια θετικά ή αρνητικά και γιατί τόσος παγκόσμιος ντόρος;

Μια μόλις ώρα με δελφίνοι από την Ικαρία και νότια της Σάμου. Ένα πολύ μικρό δαιδαλώδες νησάκι που το μήκος του δεν ξεπερνά τα 10 χιλιόμετρα. Με 2.500 κατοίκους. Στην πρώτη μεταχριστιανική περίοδο φιλοξένησε τον Άγιο Ιωάννη το Θεολόγο ο οποίος συνέγραψε εκεί την "Αποκάλυψη" και το ομώνυμο Ευαγγέλιό του. Η παρουσία του αυτή ενέπνευσε πολλούς πιστούς στους επόμενους αιώνες να εγκαταλείψουν τα εγκόσμια και να καταφύγουν εκεί. Τον ενδέκατο αιώνα ιδρύθηκε η ομώνυμη Μονή (Άγιος Ιωάννης Θεολόγος Πάτμου), και μπήκαν οι βάσεις της μετέπειτα Πατριάρχας Σχολής που επετέλεσε σημαντικό πνευματικό, θρησκευτικό και εθνικό έργο. Μετά την άλωση της Κων/λης το 1453 η Πάτμος έγινε τόπος συγκέντρωσης χιλιάδων προσφύγων και γνώρισε μεγάλη ανάπτυξη. Το 1770 καταλήφθηκε από τους Ρώσους. Αν και βρισκόταν υπό καθεστώς προνομίων εκ μέρους της Πύλης οι κάτοικοι πήραν μέρος στην Επανάσταση του 1821. Μετά τη λήξη της επανάστασης, συνεχίστηκε το καθεστώς της τουρκικής κατοχής ως το 1912, οπότε κύριοι του νησιού έγιναν οι Ιταλοί ως το 1943. Μετά τη λήξη του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου η Πάτμος πέρασε κάτω απ' τον έλεγχο των συμμάχων ως το 1947, οπότε και ενσωματώθηκε στην Ελληνική επικράτεια.

Βλέπουμε λοιπόν, ότι είναι το τελευταίο κομμάτι του Ελληνισμού που απελευθερώθηκε. Αν και, ας μην το ξεχνάμε αυτό, ένας από τους ιδρυτές της Φιλικής Εταιρείας, ο Εμμανουήλ Σκουφάς ήταν από την Πάτμο και είχε φοιτήσει στη Θεολογική της σχολή.

Οι τηλεοράσεις αντί να τονίσουν την εθνική προσφορά του Σκουφά, έστρεφαν τα φώτα τους, για να δουν τι συνολάκι φορούσε η κ Δήμητρα Παπανδρέου ή ποιός θα τη συνόδευε. Αυτό βλέπετε πουλούσε.

MANTINADES

Από την εκδρομή στην Ιεράπετρα 17/8/95

Δυο αδελφές πολύ γλυκές η Φρύνη κι η Ελπίδα
επήρανε στην εκδρομή τη φίλη τους Μαρία.

Γελούσαν ασταμάτητα και λέγανε τραγούδια
και μοιάζανε πραγματικά με ζωντανά λουλούδια.

Όλοι στο πούλμαν είπαμε χαράς του απού τάχει
κι είναι παρακαλώ παιδιά του Γιάννη και της Μάχης.

Ήτανε κι άλλες κοπελιές πολύ χαριτωμένες
από φιλία πάντοτε είναι καλά δεμένες.

Μα γενικά η εκδρομή ήταν πολύ ωραία
τραγούδια και ανέκδοτα έλεγε η παρέα.

Αλκμήνη Χρήστος και Κωστής ο Μήτσος και Πλουσία
Μηνάς και Νίκος πάντοτε ήτανε φαντασία.

Είχαμε στο μικρόφωνο τον Τόλη τον Τσακίρη
και ότι τον ρωτούσαμε δεν χάλαιγε χατήρι.

Νίκος Παπαγιαννάκης

Στίχοι του Θ.Ρηγιγιώτη (μέλους του μουσικού συγκροτήματος "Παλαιϊνά Σεφέρια" από το δίσκο του Δημήτρη Χριστοδούλου "Χαϊνίσσα καρδιά βαστώ")

Χάρε

(πεντοζάλης, σιγανός-γρήγορος)

Μια γ-ξαστεριά που ξωμεινα να κυνηγώ στα όρη,
ήρθεν ο Χάρος κι έκλειψε μια μ-παινεμένη κόρη.

Μια χαραυγή του κυνηγιού μου μήνυσε ντ' αηδόνι
στα χέρια ντου η γι-αγάπη μου πως λουχτουκιά και λει-
ώνει.

Χάρε μπαμπέση και φονιά, Ξέγνοιος να μη γ-κοιμάσαι!
Εγώ 'μαι τση μαδάρας γιός και νατ' αναστοράσαι.

Βλεπήσου, Χάρε, κι έρχομαι να σου βαρώ στο μπέτη,
μα θα σε βρώ κι ανε χωστείς στο σκοτεινό σου δέτη!

Στον Άδη εμπήκα κυνηγός μ' ένα ζαρί στον ώμο
να πάρω πίσω μια μ-ψυχή, με του σεβντά το νόμο.

Δώδεκα μήνες έκαμα τον Άδη να πατήσω
κι ο Μαύρος Ρήγας μου 'δωκε ντη διαλεχτή μου οπίσω.

Ο σιντεράς (τραγούδι)

Του ήλιου το χρυσό σκουφί σφυροχτυπώ στ' αμόνι,
τσι σπίθες που ξεχύνονται άγγελος τσι μαζώνει.

Τσι σπίθες παίρνει ανυφαντού στ' αδράχτι να τσι κλώσει,
να φάνει πύριν' άμφια, τση Κρήτης να τα δώσει.

Οι σιντεράδες του βοριά, βαθειά στηση γης τ'αμπάρια,
λειώνουν' γ-καντήλια και σπαθιά, σάζου' χρυσά σαλβάρια

κι απ'τα κατάρθια τραγουδούν άγγέλοι πολεμάρχοι
"απ' αγαπήσει σώνεται κι απού παλέψει υπάρχει!"

Αστροπελέκι πελεκώ π' άντρας δε ντο μερώνει,

χτυπά το χώμα και βουλά, το χάρακα και λειώνει.

Μ' αστροπελέκι κι έρωντα, αδέρφια μου, ανημένω
να σάξωμε χρυσή γενιά ανθρώπων αντρειωμένω!

Ξέβορρο (Καλαμαθιανό)

Πάλι στα όρη αποσπερίζω κι άνυδρους κάμπους μακρυά θωρώ,
άνυδρη φλέγα τη στόρησή σου σα ντο κοπέλι να 'ναι υειυτώ.
Μοναχός

στο' ουρανούς κρεμάται ο νους μου σα νη λαλιά του γερακιού,
που τη γροικούνε μόνο τ' αγρίμια και τα φαράγγια του βουνού.
Στο ξέβορρο δενδρί ξανοίγω με δίχως φύλλα μαύρα κλαδιά,
χίλια γεράκια πάνω φωλεύγου', χίλια ξεράδια κι εις τη γ-καρδιά
Κόκκινη τ' ουρανού φωθιά στη δύση κι όμως δε γ-καίει τα βουνά
Μόνο η καρδιά μου καίγεται πάλι, μα μιας αγάπης δε γ-ξεχνά.
'Ηλιε, που του γιαιού σιμώνεις και ξεματώνουν οι γιουρανοί,
αλάργο πάρε, ορτάκισσά σου, και τη γ-καρδιά μου να μη μ-πονεί.
Κάθεται στα χαράκια το φεγγάρι, ρίχτει σκιανιάδες χαμηλά.
Τάξε πως είδα και τη δική σου, μα'ναι τ' ονειρίου φαντασιά.

"Ποίημα Γεωργίου Μουζουράκη"

Σήμερα ήρθα στο χωριό, που από παλιάχω κάνεις
να κάμω ένα μνημόσυνο, σ' αυτούς που 'χουν πεθάνει.

Δεν θα ξεχάσω τσαδελφούς τους τρεις του Βασιλάκη
πούτονε φίλοι γκαρδιακοί του Γιώργη Μουζουράκη.

Θυμούμαι το Λινόξυλο πούκανε μαγειρείο
και το Μιχάλη Βεργαδή πούταν σωστό θηρίο

Και το Καραλονικολή που μέχει στεφανώσει
λόγω και τσι φιλίας μας απούχαμε τη τόση.

Είχανε κι ένα αδελφό, που τον ελέγαν Γιάννη
που του καραληδώ η γενιά, τέθιο δε ξαναβγάνει.

Θυμούμαι τον αξέχαστο το ράφτη το Μαρκάκη
το γιό του Γιώργη λέγανε πούταν σαφεί μεράκη

Το Χριστοφάκη δε ξεχνώ, τον λέγανε Μανώλη
λεβέντης και φιλόξενος που το κατέχετε όλοι.

Το Βαρελά ποιός τον ξεχνά, Φραγκάκη τον ελέγαν
δεν έμαθα να σας σεπώ ποπού κρατούσε φλέγα.

Τον γέρο Αλμπάτη δε ξεχνώ, τα πεταλώματά ντου
φίλος στενός εγίνηκα και με τα δυό παιδιά ντου.

Στέλνω το νού μου στα παλιά απ' το καιρό εκείνο
εγώ 'παιζα τη λύρα μου κι αυτοί το μαντολίνο

κι' ένα που τον αναζητώ το Μυρο Γιαννακάκη
και το Νοδάρο δε ξεχνώ μήτε το Βελουδάκη.

Με το Μιχάλη είχαμε φιλία εστεμένη
γι' αυτό μας εξηλεύανε κι οι ειδικοί κι οι ξένοι.

Το Μαμαλάκη δεν ξεχνώ Βαγγέλη τ' όνομά του
ήθελα για να γνωριστώ, τώρα με τα παιδιά ντου.

Και το Τσουτσουδονικολή, συμπέθερο τον είχα
κανένα σας δεν έβλαισα, ακόμα σαν μια τρίχα.

Θυμούμαι τσοι Μπαντήνιδες, πούνε γνωστοί στην Κρήτη
με δίχτυα ψάρια πιάνανε κι όχι με δυναμίτη.

Είχα να φίλο γκαρδιακό γιατρό το Γιασαφάκη

γιατ Αμαριώτης ήτανε όπως το Μουζουράκη

Και το Ρηνούση δε ξεχνώ την τόση λεβεντιά του,
ποτέ μου δεν τονε ξεχνώ μήτε και τα παιδιά ντου.

Σαν όνειρο θυμούμαι τον και κάποιον Μπαγιαρτάκη
και τον αξιωματικό Μιχάλη Μιναδάκη.

Είναι σωστό μνημόσυνο με τη δική μου γνώμη
αν κάποιους επαράλειψα χίλια ζητώ συγνώμη.

Σ' όλους αυτούς ομόφωνα συχωρεμό να πούμε
γιατί αργά ή γρήγορα θα πάμε να τσι βρούμε.

Εσάς που βρήκα στη ζωή, χαρά μεγάλη πήρα
απόψε θα χορέψετε να παίξω γώ τη λύρα.

Με τσι παλιές τσι κοντυλιές, παλιά συρτά κι ωραία
που τότε τραγουδούσαμε και κάναμε παρέα.

Τα χρόνια φύγαν πέρασαν, εξήντα από τότες
απούρθα και σας γλέντησα φίλοι Αγιογαληνιώτες.

Του χρόνου σαν και σήμερα, σε τουτονέ τον τόπο
να το ξαναγλεντήσουμε, μαγώ δε κάνω κόπο.

Ευχαριστώ 13/8/95

ΓΝΗΣΙΕΣ ΚΡΗΤΙΚΕΣ ΜΑΝΤΙΝΑΔΕΣ

Λυπούμαι πάσχω καίγομαι κλαίω φυρώ και λυώνω
χάνομαι σβύνω ξεψυχώ στον ειδικό σου πόνο.

Ο κόσμος είναι να δενδρί και μεις το πωρικόντου
ο χάρος είναι τρυγητής και παίρνει τον καρπόν του.

Στη γειτονιά σου μ' έφερε τσ' αγάπης το χατήρι
μα η απονιά σου άφησε κλειστό το παραθύρι.

Όντε θα σαστορηθώ το αίμα μου μαργώνει
κι ο νους μου διασκορπίζεται σα τάχερα στ' αλώνι.

Όντε θα σαστορηθώ μα νταξεχνώ σου κιόλας
μαραίνομαι λυγίζομαι σα τη κομμένη βιόλα.

Όποιος τη νύχτα περπατεί γη κλέφτει γη φονεύει
γη μαύρα μάθια αγαπά γη σκοτομό γυρεύει.

Χιλιάδες πίκρες μου' δωσες βιόλα μου μωρισμένη
μα η γλάστρα πούχω στη καρδιά πάντα σε περιμένει.

Στη γειτονιά σου σαν περνώ σκύφτω και ευλογούμαι
τρέμω μη τύχει και σε δω κιαδε σε δω λυπούμαι.

Εις τη καρδιά μου ζούσανε μόνο χαρές κι ελπίδες
μαδά την κατοικήσανε ράχνες και νυκτερίδες.

Για μια παλιά καλή φιλιά μια μπιστεμένη αγάπη
δεν το λυπούμαι το κορμί να το φορτώσω πάθη.

Χαράς του το που δε μωνει γι αγάπη δε γνωρίζει
έχει το νου του ήσυχο δε τονε βασανίζει.

Γίνου στο κάμπο λεμονιά και γω στα όρη χιόνι
να λυώνω να ποτίζονται οι δροσεροί σου κλώνοι.

Νοέμβρης 1995

Μανούσος Φ. Παπαδάκης

Κακαβιάς το ανάγνωσμα

Βραδιά Αγιογαληνιώτικης Κακαβιάς.

Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος ο Σύλλογος "Αγία Γαλήνη" οργανώνει βραδιά κακαβιάς το Σάββατο 2 του Δεκέμβρη, στην ιδιόκτητη αίθουσα του (Διπύλου 5, Πλατεία Κουμουندούρου), στην Αθήνα.

Μετά το μαγείρεμα της κακαβιάς στα καζάνια του Συλλόγου, από τους Αγιογαληνιώτες της Αθήνας, και το σερβίρισμα, θ' ακολουθήσει γλέντι με το συγκρότημα του Γιώργη Τυροκομάκη και του Βασίλη Δραμουντάνη.

Η βραδιά Αγιογαληνιώτικης Κακαβιάς αποτελεί μια από τις πιο παραδοσιακές βραδιές στον κρητικό χώρο της Αττικής κι ασφαλώς φέρνει πολλά στη μνήμη των παλαιότερων που έζησαν τα μικρά τους χρόνια στην Αγία Γαλήνη...

Έχει έντονο το χρώμα του πανέμορφου παραλιακού χωριού της Κρήτης, όπου η αρχόντισσα θάλασσα του Λυβικού Πελάγους σφράγιζε την καθημερινότητα και γενικότερα τη ζωή των Αγιογαληνιωτών.....

Ρεθυμνιώτικα Νέα
16/11/95

ΟΙ "ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΡΗΤΗΣ"
ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΑΝ ΤΟ ΜΕΡΑΚΙ
75 ΧΡΟΝΟΥ ΚΡΗΤΙΚΟΥ ΟΡΕΣΙΒΙΟΥ

Η Ιλιάδα στα κρητικά

ΡΕΠΟΡΤΑΖ: Κώστας Μπογδανίδης

Αυτός ο σύντεκνος είναι να τον χαιρέται όλη η Κρήτη: " Τραγούδα το θυμό, θεά, του γόνου του Πηλέα, τον ερημοκατάρατο, που μπήκε τ' Αχιλλέα, που μύρια τσ' Αχαιούς κακά τους φόρτωσεν ομάδι και που' πεψε πολλές ψυχές λεβέντικες στον Άδη".

Ο 75ΧΡΟΝΟΣ ΟΡΕΣΙΒΙΟΣ Γιώργος Ψυχουντάκης χάρισε στην Κρήτη μια μοναδική στιγμή: μετέφρασε, μετά την Οδύσσεια, και την Ιλιάδα (απ' όπου και το απόσπασμα) στην κρητική διάλεκτο και οι Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης ανέλαβαν να πραγματοποιήσουν το μεράκι του εκδιδοντάς τη

σε βιβλίο.

Πρόλαβε και πήγε δύο χρόνια στο Δημοτικό. Λίγα τα γράμματα που έμαθε. Εκεί, στην Ασή Γωνιά Χανίων που γεννήθηκε, κάπως έτσι ήταν η κατάσταση. Όπως όλοι, ανέβηκε στα βουνά της Δυτικής Κρήτης. Έγινε βοσκός. Τραγούδησε τα ριζίτικα και τον "Ερωτόκριτο". Με αυτά μεγάλωσε. Με αυτά και με δυσκολίες πολλές. Ο Πόλεμος τον βρήκε στα είκοσι του χρόνια. Έγινε πολεμικός αγγελιοφόρος. Είδε πολλές φορές τον θάνατο κατάματα. Για χρόνια πέρασε πολλά. Άρχισε να γράφει και να μελετά "έτσι, από ανάγκη ψυχής".

"Το 1968 πρωτοδιάβασα Όμηρο και έβαλα σκοπό στη ζωή μου να τον μεταφράσω στην κρητική διάλεκτο. Δύσκολη η μετάφραση, αλλά δεν το βαλα κάτω", λέει ο Ψυχουντάκης και έχει την φιλοσοφία του επί αυτού:

"Μ' επιμονή κι υπομονή και θέληση άλλη τόση, άνθρωπος ίντα θα σκεφτεί να μην το κατορθώσει".

Κι αυτός όχι μόνο κατάφερε να μεταφράσει την Οδύσεια (την ολοκλήρωσε το 1979), αλλά προχώρησε με επιτυχία και στην μετάφραση της Ιλιάδας. Και απ' ότι φαίνεται τα κατάφερε καλά. Έγκριτοι μελετητές επαίνεσαν το έργο του. "Ανεξάντλητη δεξαμενή ζωντανού παραδοσιακού λόγου", χαρακτηρίζει το έργο του Ψυχουντάκη ο καθηγητής Στέλιος Αλεξίου, που προλογίζει τη μετάφραση της Ιλιάδας.

Ο δε διευθυντής των Πανεπιστημιακών Εκδόσεων Κρήτης Στέφανος Τραχανάς δεν διστάζει να πει:

" Το έργο του Ψυχουντάκη είναι ένας καθρέπτης, απ' όπου μπορούμε να ανακτήσουμε το αληθινό μας πρόσωπο κάτω από τα σημερινά φτιασίδια". Ο ίδιος συγκινείται με αυτά που ακούει για το έργο του. Έχει, όμως, τη δική του αντίληψη. "Εμένα με συγκίνησε ο Όμηρος. Πολλά απο την Ιλιάδα είναι ακόμη ζωντανά στο χωριό μου" λέει και παροτρύνει: "Διαβάστε και σεις. Θα σας συγκινήσει...."

ΟΝΕΙΡΕΜΕΝΟ 8ΗΜΕΡΟ ΚΡΟΥΑΖΙΕΡΑΣ

Η φωτογραφία που βλέπετε είναι απο την κρουαζιέρα που πραγματοποίησε το F/B ΠΡΕΒΕΛΗ της Ρεθυμνιακής Ναυτιλιακής Εταιρείας στους Αγίους τόπους απο 3 έως 11 Νοεμβρίου.

Η φωτογραφία δημοσιεύτηκε στην ημερήσια εφημερίδα ΡΕΘΥΜΝΙΑΚΑ ΝΕΑ και εικονίζει τις χωριανές μας Άννα Νοδαράκη-Χριστέα αριστερά, και Σταματίνα Τρου-

λλινού δεξιά, αλλά καλύτερα ας διαβάσουμε τι δήλωσαν για αυτή την κρουαζιέρα και στη συνέχεια διαβάζουμε τη δήλωση που έκανε ο φίλος Γιάννης Στεργιάκης κατά την διάρκεια του ταξιδιού όπως τα έγραψε η ίδια εφημερίδα.

Σταματίνα Τρουλλινού, 82 ετών απο Αγία Γαλήνη:

"Πρώτη φορά βγήκα από την Ελλάδα. Πήγα σε ξένους τόπους. Φίλησα το σταυρό του Μαρτυρίου, προσκύνησα τον Πανάγιο Τάφο, συγκινήθηκα στη Βηθλεέμ. Ευχαριστώ το Θεό και την "ΡΕΘΥΜΝΙΑΚΗ" που συνέβαλαν να κάνω το όνειρό μου πραγματικότητα".

Άννα Χριστέα, απο Αγία Γαλήνη"

Μένω μόνιμα στην Αθήνα και κατέβηκα στο Ρέθυμνο μόνο και μόνο για την κρουαζιέρα. Πήρα μαζί μου και την 87χρονη μητέρα μου που είχε όνειρο να πάει στα Ιεροσόλυμα. Είμαι πλήρως ευχαριστημένη".

ΑΚΟΜΗ ΕΝΑ "ΑΡΙΣΤΑ"

Κέρδισε η "ΡΕΘΥΜΝΙΑΚΗ" στην 8ήμερη κρουαζιέρα.

Ο καθολικός απόηχος των επιβατών "Ζήσαμε ένα ονειρεμένο 8ήμερο"

Ενθουσιασμένοι επέστρεψαν το Σάββατο τα μεσάνυχτα στην πόλη μας οι 358 τυχεροί Ρεθυμνιώτες -μεταξύ των οποίων και πολλοί φίλοι του Ρεθύμνου από τα Χανιά και το Ηράκλειο- από την πρώτη 8ήμερη κρουαζιέρα που οργάνωσε η "ΡΕΘΥΜΝΙΑΚΗ" Ναυτιλιακή Εταιρεία με το F/B " ΠΡΕΒΕΛΗ".

Η παραπάνω αίσθηση της μεγάλης χαράς και ικανοποίησης που γεύτηκαν οι επιβάτες της κρουαζιέρας, επιβεβαιωνόταν για πολύ ώρα στην προβλήτα του Ρεθυμνιώτικου λιμανιού την ώρα της υποδοχής. Όλοι οι επιβάτες αναζητούσαν λόγια να εξωτερικεύσουν τον ενθουσιασμό τους αυτό στα συγγενικά και φιλικά πρόσωπα που τους περίμεναν.

Ακόμη μια αμάχητη επιβεβαίωση της επιτυχίας που σημείωσε η οργάνωση της πρώτης Ρεθυμνιώτικης κρουαζιέρας ήταν το γεγονός ότι πολλές δεκάδες συμπολιτών που πήραν μέρος σ' αυτήν -πέραν από τα συγχαρητήρια που απηύθηναν στους εκπροσώπους της εταιρείας και τον πλοίαρχο- εδήλωσαν -από τώρα- τη συμμετοχή τους και στην επομένη.

Στο ίδιο πνεύμα άλλωστε και η παραπάνω δήλωση του τ. διοικητικού παράγοντα της ΚΥΔΕΠ κ. Γιάννη Στεργιάκη, την οποία διάβασε μέσα στο F/B ΠΡΕΒΕΛΗ και απέσπασε την καθολική επιδοκιμασία των επιβατών.

ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ 8ΗΜΕΡΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΟΥ

"Κάτι τέτοια γεγονότα όπως η κρουαζιέρα της "ΡΕΘΥΜΝΙΑΚΗΣ" μας, δεν πρέπει να περνάνε απαρατήρητα.

Για μένα ήταν το καλύτερο 8ήμερο της ζωής μου. Τα πάντα ήταν προγραμματισμένα άψογα, η ευγένεια του προσωπικού του πλοίου πολύ παραπάνω από ότι θα μπορούσε να ζητήσει και ο πιό δύστροπος επιβάτης. Η κουζίνα, η οποία εκτός που ήταν όλα εν αφθονία, ήταν και αρίστης ποιότητας.

Για τα παραπάνω συχαίρω τον Πρόεδρο της ΡΕΘΥΜΝΙΑΚΗΣ κ. Γιάννη Χαλκιαδάκη και τα μέλη του Δ.Σ. Συχαίρω ακόμη τους αξιωματικούς και το πλήρωμα του F/B ΠΡΕΒΕΛΗ απο τον πλοίαρχο μέχρι το τελευταίο ναυτόπαιδο. Ύστερα από τα παραπάνω το Ρέθυμνο μπορεί και πρέπει να νιώθει υπερήφανο για τη Ναυτιλιακή του Εταιρεία, η οποία σε σύντομο χρόνο πέτυχε να βγει σε μεγάλες θάλασσες, να προσεγγίζει σε ξένα λιμάνια και να κερδίζει παντού εγκωμιαστικά σχόλια.

*Γιάννης Στεργιάκης
Κ.Κ.Α.*

ΚΑΘΕ ΣΑΒΒΑΤΟ

ΘΕΜΑΤΑ & ΑΠΟΨΕΙΣ Του ΓΙΩΡΓΗ ΚΟΥΚΛΙΝΟΥ

ΑΓΙΑ ΓΑΛΗΝΗ Το Διαμάντι του Λυβικού

Στα νότια παράλια της Κρήτης στη ζεστή αγκαλιά του κόλπου της Μεσαράς βρίσκεται το διαμάντι του Λυβικού, το γραφικό χωριό η Αγία Γαλήνη. Είναι σκαρφαλωμένο σε μια ρεματιά με τα σπίτια αμφιθεατρικά χτισμένα που μοιάζουν με αετοφωλιές.

Πριν μπούμε στο χωριό αριστερά μας κοντά στη θάλασσα αντικρύζουμε πρώτα την Παναγία, την Αγία Γαλήνη και θυμούμαστε την βασίλισσα εκείνη που περνώντας με καράβι από το ανοικτό πέλαγος κινδύνεψε από την θαλασσοταραχή και παρακάλεσε την Παναγία να τη βοηθήσει και να χτίσει εκκλησία στη Χάρη της. Η φουρτούνα σταμάτησε και η βασίλισσα έκαμε το τάμα της. Έχτισε την Παναγία, την Αγία Γαλήνη, επειδή γαλήνεψε η θάλασσα και απ' αυτήν πήρε και την ονομασία το χωριό που χτίστηκε αργότερα στη θέση της αρχαίας Σουλίας.

Το μαγευτικό αυτό χωριό σε σκλαβώνει μόλις το αντικρύσεις γιατί συνδυάζει βουνό και θάλασσα και θεωρείται ένα από τα πιο ωραία μέρη της Κρήτης για να περάσει κανείς ξένοιαστες και ευχάριστες διακοπές.

Πνιγμένο κυριολεκτικά στο πράσινο! Χίλι-άδες ελιές και χαρουπιές το ζώνουν από

παντού εκτός από το μέρος που το δροσίζει η λουλακιά επιφάνεια του Λιβυκού. Και χαιρεσαι να βρίσκεσαι εκεί και να ρεμβάζεις!

Από τις πρώτες πρωινές ώρες μέχρι το βράδυ οι παραλίες της είναι γεμάτες από ξένους και ντόπιους που λούζονται στα πεντακάθαρα νερά της. Στον πρώτο κόλπο, το Μεσακό, το απαλό κύμα χαϊδεύει τα βότσαλα που μοιάζουν με πολύχρωμα κουφέτα. Πιο πέρα μια άλλη ονειρεμένη παραλία με την κατάξανθη αμμουδιά της περιμένει τους επισκέπτες στην ευρύχωρη αγκαλιά της.

Δύο νησάκια πιο πέρα, τα Παξιμάδια, σαν πελώρια καράβια, αδελφωμένα, στέκουν δίπλα δίπλα το ένα στο άλλο καταμεσίς του κόλπου της Μεσαράς.

Πίσω από το μώλο του λιμανιού αξίζει τον κόπο να επισκεφθεί κανείς με βάρκα τη σπηλιά που μόνο στο Κάπρι της Ιταλίας υπάρχουν τέτοιες σε ομορφιά μέσα στη θάλασσα.

Όταν η ατμόσφαιρα είναι καθαρή μπορεί κανείς να δει και την αραχνοϋφαντη σιλουέτα της μακρινής Γαύδου. Όποιος πάλι θέλει θαλάσσιο περίπατο μπορεί με καραβάκι να επισκεφθεί τα νότια παράλια της Κρήτης να φθάσει μέχρι τα Σφακιά και την Παλιόχωρα.

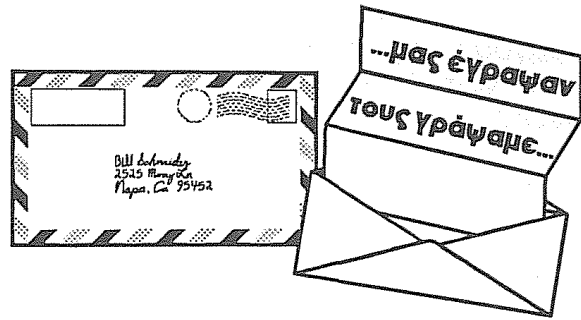
Στην παραλία μα και μέσα στο χωριό υπάρχουν πολλά ξενοδοχεία, ενοικιαζόμενα δωμάτια, εστιατόρια, ψυχαγωγικά κέντρα, σούπερ-μάρκετ, μπάρ, καφετέριες, ουζερί και άλλα. Φρέσκο και λαχταριστό ψάρι υπάρχει για να το απολαύσει κανείς αν και η ζήτηση ιδιαίτερα τους θερινούς μήνες είναι μεγάλη.

Η θέα της ανατολής πίσω από το ακρωτήριο Λίθινο είναι μια από τις γοητευτικές στιγμές που επιφυλάσσει στους επισκέπτες το χωριό αυτό. Τις βραδυνές ώρες η ξένοιαστη ζωή συνεχίζεται και μπορείς να την απολαύσεις πίνοντας σ' ένα μαγαζί το ούζο, τον καφέ, το γλυκό, το αναψυκτικό, ή το κρασί και την μπύρα σου.

Τα παλιά τα χρόνια το χωριό αυτό ήταν εμπορικό κέντρο και το λιμάνι του τροφοδοτούσε με εμπορεύματα όλη την περιοχή γι αυτό και από τα γύρω χωριά το έλεγαν Χώρα. Τώρα είναι ένα μεγάλο χωριό που σφύζει από κίνηση και ζωή όλους τους θερινούς μήνες.

Η Αγία Γαλήνη με την όμορφη φυσιογνωμία της αποπνέει μια νοσταλγική, ρομαντική νότα. Η απaráμιλλη ομορφιά της εγγυάται ευχάριστες και αξέχαστες διακοπές. Όσοι την επισκέπτονται φεύγουν με τις καλύτερες αναμνήσεις γιατί σε κάθε βήμα σε περιμένει μια έκπληξη, ένα ξάφνιασμα

Γ.Κουκλινός

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΡΕΘΥΜΝΗΣ
ΕΠΑΡΧΙΑ ΑΓ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΑΓ.ΓΑΛΗΝΗΣ

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΤΗΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗΣ ΑΡΙΘΜ. 12/95 ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΑΓΙΑΣ ΓΑΛΗΝΗΣ — ΑΡΙΘ ΑΠΟΦ 72/1995 ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Περί καθορισμού ωραρίου των νυκτερινών κέντρων, των μπαρ και των συναφών καταστημάτων

Στην Αγία Γαλήνη και στο Κοινοτικό κατάστημα σήμερα την 20 του μήνα Μαΐου του έτους 1995 ημέρα Σάββατο και ώρα 18.00 συνήλθε δημόσια σε συνεδρίαση το Κοινοτικό συμβούλιο της Αγίας Γαλήνης ύστερα από την έγγραφη πρόσκληση του κ. Προέδρου της Κοινότητας που επιδόθηκε νόμιμα σε κάθε ένα από τους Συμβούλους σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 81 του ΔΚΚ (ΠΔ 323/89).

Αφού διαπιστώθηκε ότι υπάρχει νόμιμη απαρτία δεδομένου ότι σε σύνολο 7 μελών βρέθηκαν παρόντα 5 ήτοι

- Παρόντες: 1. Ι. Βεργαδής
2. Κ. Φουντιδάκης
3. Ζαχ. Χορλιαφάκης
4. Ι. Τυροκομάκης
5. Αγ. Λουκάκη

- Απόντες: 1. Πολύδωρος Καραλής
2. Σπυρ. Ζαχαριουδάκης

Ο Πρόεδρος εκήρυξε την έναρξη της συνεδριάσεως και κάνοντας εισήγηση στο 2ο θέμα είπε ότι ο Κοινοτικός Σύμβουλος Ιωάννης Τυροκομάκης έθεσε το θέμα της ηχορρύπανσης των μπαρ και ζήτησε από το Κοινοτικό Συμβούλιο να πάρει μέτρα για να προστατέψει την κοινή ησυχία και την υγεία των χωριανών.

Είπε δε ο πρόεδρος ότι σύμφωνα με το άρθρο 44 παρ γ του Ν 2218/94, το Κοινοτικό Συμβούλιο μπορεί να εκδίδει κανονιστικές αποφάσεις με τις οποίες να καθορίζει τους όρους λειτουργίας των νυκτερινών κέντρων των μπαρ και των συναφών καταστημάτων και πρότεινε να ορίσουμε ωρά-

ριο για τα ανωτέρω καταστήματα που λειτουργούν στην περιφέρεια της Κοινοτή-
τάς μας, γιατί έτσι θα περιοριστεί η ηχορ-
ρύπανση, και εκάλεσε το Κοινοτικό
Συμβούλιο να αποφασίσει σχετικά .

Το Κοινοτικό Συμβούλιο ύστερα από δι-
αλογική συζήτηση και αφού έλαβε υπ όψη
του το άρθρο 44 του Ν 2218/94, παράγρα-
φος γ, την εισήγηση του προέδρου και την
αίτηση του Ι. Τυροκομάκη ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ κατά
πλειοψηφία

Όπως κατά την θερινή περίοδο 1995 ι-
σχύσει το εξής ωράριο λειτουργίας για τα
κέντρα διασκέδασης, μπάρ, καφέ μπαρ και
τα συναφή καταστήματα ως εξής

Τις καθημερινές τα ανωτέρω καταστή-
ματα θα είναι ανοικτά έως την 2.00 ώρα
μετά τα μεσάνυκτα και το Σαββατοκύριακο
θα είναι ανοικτά έως την 3.00 μετά τα με-
σάνυκτα

Γνώμη μειοψηφίας

Ο Κοιν. Σύμβουλος Ζαχαρίας Χαρχλιαφά-
κης λέει ότι το ωράριο πρέπει να είναι 2.30
η ώρα να κλείνουν τις καθημερινές και 3.30
να κλείνουν το Σαββατοκύριακο.

Η απόφαση αυτή πήρε αριθμό 72/1995

Ο Πρόεδρος	Τα μέλη
Ι. ΒΕΡΓΑΔΗΣ	Κ. ΦΟΥΝΤΙΔΑΚΗΣ
	ΖΑΧ. ΧΟΡΛΙΑΦΑΚΗΣ

Η γραμματέας	ΑΓ. ΛΟΥΚΑΚΗ
ΑΙΚ. ΤΣΟΥΠΑΚΗ	Ι. ΤΥΡΟΚΟΜΑΚΗΣ

Μια απορία μου που περιμένει απάντηση

Σ ένα δελτίο ειδήσεων 27/9/95, είδα τα
απογοητευμένα πρόσωπα μαθητών και κα-
θηγητών της Θεολογικής Σχολής Πάτμου.

Περιμέναν μάταια, έστω και μια πεντάλε-
πτη επίσκεψη στην Σχολή τους του Πατρι-
άρχη ή του Υπουργού Παιδείας.

Θα ήταν μια αναγνώριση της τεράστιας
συμβολής της που επιτέλεσε κατά τη διάρ-
κεια αιώνων, στον Χριστιανισμό και στον
Ελληνισμό.

Αφού σ'αυτήν εφοίτησαν ηγήτορες της
εκκλησίας, που έφτασαν μέχρι την κορυφή,
δηλ. τον πατριαρχικό θρόνο μα και άνθρω-
ποι που με τη σκέψη τους και τη δράση
τους, συνετέλεσαν στο να ζούμε εμείς ε-
λεύθεροι, όπως ήταν ο συνιδρυτής όχι του
ΠΑΣΟΚ αλλά της Φιλικής Εταιρείας Εμ.
Σκουφάς.

Ο διοργανωτής ή οι διοργανωτές, (δεν
έλειψαν τα ανθρώπινα καπελώματα) φρό-
ντισαν να μη λείψει τίποτα απο το Οικολογι-
κό Συνέδριο-Συμπόσιο, που έγινε πάνω στο
Ρεθυμνιώτικο πλοίο "ΠΡΕΒΕΛΗ", υπό την αιγι-

δα του Πατριαρχείου.

Όλα πήγαν θαυμάσια, εκτός μιας ξαφνι-
κής αδιαθεσίας του Πρωθυπουργού, που
τον εμπόδισε να συναντήσει τον Πατριάρ-
χη, και κράτησε σε αγωνία τα κανάλια που
τον περίμεναν να φθάσει μέσω Σάμου
στην Αθήνα. Τελικά έφθασε γερός, οπότε
τέλος καλό όλα καλά.

Σε μένα όμως τον απλό πολίτη παραμέ-
νει ένα ερώτημα, τι μάθαμε απο τα ΜΜΕ
για την οικολογία, αφού αυτή ήταν το επίκε-
ντρο των εκδηλώσεων;

Και μια απορία μου θα περιμένει απάντη-
ση.

Αυτή η ζωγραφισμένη στα πρόσωπα των
μαθητών της Θεολογικής Σχολής, ΠΙΚΡΑ, θα
μπορέσει άραγε να σβήσει;

Ή θα τους συνοδεύει εφ'όρου ζωής, ψε-
λίζοντας ένα τεράστιο ΓΙΑΤΙ;

Αγ. Γαλήνη 29/10/95
Φάνης Μαυρογιώργης

Αξιότιμον κ.κ. Μιχάλη Καυκαλά
Λεωφ.Κηφισίας 80 11326 Αθήνα

Αθήνα 13 Οχτώβρη 1995

Αγαπητέ Αφή Καυκαλομιχελιό

Εύχομαι πάντοτε για την υγεία σου

Απόντα νο πρωί μας επήρα το τεφτέρι
που ντούρντισες τα θεατρικά σου έργα, για
να σου πώ ένα μεγάλο σπολαητη για την
ενημέρωση που μου καμες. Το διάβασα μα
κυριολεκτικά το ρούφηξα σα τη καλοψημένη
ορφόσουπα.

Ίντα να σου πρωτοροζονάρω;

Τα έργατά σου είναι ντίγκα Κρήτη. Είναι η
πίστη σου στη Κρήτη. Είναι ότι κατέχεις κα-
λά τη Κρητική γλώσσα είναι ξεχειλισμένη α-
γάπη για τη Κρήτη και γι αυτούς που
κονέβουν οθε γκειά.

Τονίζεις την αμάχη πού χανε οι Κρητικοί
για αλλόπιστους μεμέτηδες. Τονίζεις κεινα-
νά που πατέρνανε οι Κρητικοί απού τσι
Τούρκους.

Με λίγες κουβέντες πείθεις το διαβαστή
για την πίστη του συμπεθέρου να αϊδάρει
να ξεσκλαβώσουνε τη κοπελιά, απού τα
νύχια του αγά.

Αφή Μιχελιό, αυτοί που θα διαβάζουν
τα έργατά σου, κιανεις δε θα πομαίνει α-
ντουσουντιστος αλλά θα ντουσουντίζει τη
παλληκαριά, και τη χωρίς συφέρο προσφο-
ρά των αντρός τσι Κρήτης.

Παίρνω σακάτω όθεν του Πρέβελη, εκειά
δείχνεις στο διαβαστή, πως οι Κρητικοί νιοί
σήμερα είναι σα και τσι παλείνους. Μικοί
και μεγάλοι χαλαλίσανε τη ζήση ν'τονε, χά-

σανε το κουζούρι ντονε, και μένα βουργίδι στη ράχη τονε με το υστέρημά τους μέσα, για να το πάνε τσι Εγγλέζους να χαυτούνε.

Με μια σταβοκατσούνα, με χιλιομπαλωμένα με πεδούλια στιβάνια και μεντζισολιασμένα από καοτσούκι αυτοκινήτων σαλεύανε κωστά, κωστά και κάτσα κάτσα να περνούνε απο κακοτράχαλους τόπους, κι από αόρη σε αόρη.

Ξεχωριστά σημειώνω για τους τρεις Λευκογιαννιώτες Σήφη, Μανέλη και Νικολή.

Νυχτοσαλεύανε τσι σκοτεινές νύκτες εγρυλόνανε τα μάθια ντονε και τα κάνανε σκουτέλια για να θωρούνε στο σκοτάδι.

Φτάνανε για να κατραμάρουν τσι Εγγλέζους που περιμένανε νέα πότες θα φτάξει το υποβρύχιο να τσι πάει Μπαρμπαριά.

Καμιά μπένα δε μπορεί να γράψει και να αποδώσει τη πραγματικότητα τσι προσφοράς τω καλογέρω.

Άνθρωποι που αδιαφορούν για το κουζούριντονε, για τη προσωπικήντονε, λευτεριά, για βασανισμούς για χάψι δεν μπορεί να τσι, χαρακτηρίσει κιανείς με γραφές όσα κι αν γραφτούνε.

Μόνο κεινινά πούχουμε ομμαλό κάνουνε καλή κρίση, Αθές αφέη Μιχελιό να σου γράψω τσι κρίσεις μου για τα υποδέλοιπα έργα σου θα το κάμω. Δε μπορώ να παραλείψω και να μη σου πώ για τσι όμορφες κασκαρικές και ετοιμολογίες των Γιακουμή, Νικολή και Τζιριτογιάννη.

*Σε χαιρετώ
Μανούσος Παπαδάκης
Κωστή Παλαμά 16, 11141
Τηλ. 2284975*

28 του Οκτώβρη

Διπλή γιορτή για τις Μέλαμπες

Φέτος παρά τη μεγάλη πυρκαγιά στις Μέλαμπες, που έκαμε τη γύρω περιοχή Σεληνιακό τοπίο, εν τούτοις γιορτάστηκε με κάθε επισημότητα, η επέτειος του "ΟΧΙ" μα και η γιορτή των 4 Μαρτύρων (Εμμανουήλ, Αγγελής, Γιώργης, Νικόλας).

Οι κοινωνικοί φορείς, είχαν προκηρύξει διαγωνισμό μαντινάδας αφιερωμένης στους 4 Μάρτυρες. Η συμμετοχή, γιατί αυτό μετράει, ξεπέρασε κάθε προσδοκία, όπως τόνισε ο καθηγητής και ιερέας άξιος παπά-Βαγγέλης. Στην θεία λειτουργία παρευρίσκοντο ο Δεσπότης Λάμπης και Σφακίων καθώς και ένας επίσκοπος απο την Αθήνα.

Τον πανηγυρικό της ημέρας εκφώνησε ο Γυμνασιάρχης Μελάμπων κος Μαργαρίτης

ένας λόγος απλός κατανοητός, χωρίς φανφάρες και τετρημένες εκφράσεις. Ένας λόγος που έκαμε αίσθηση και έθεσε προβληματισμούς για το αύριο της κοινωνίας. Είναι προς τιμήν, όλων των φορέων (Κοινότητα, εκκλησία, ΓΠΣ Πολιτιστικός Σύλλογος) που παρέθεσαν ένα πλούσιο γεύμα στον Σύλλογο, σε όλους όσοι ήσαν στην εκκλησία.

Παρευρέθησαν και πολλοί Χανιώτες, που είχαν έρθει για να τιμήσουν τους 4 Μάρτυρες που ήσαν Μελαμπιανοί.

Τις καλλίτερες απο τις μαντινάδες, τις μελοποίησαν στη λύρα τους οι ντόπιοι λυράρηδες. Ήταν μια εκδήλωση που δένει τους χωριανούς ή που αμβλύνει κάποιες ανθρώπινες αδυναμίες.

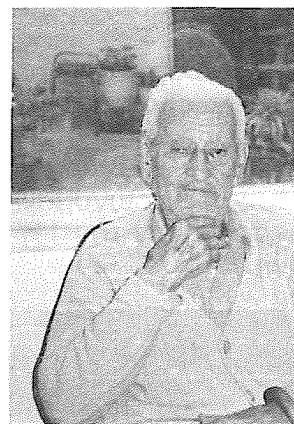
Ήταν μια εκδήλωση που προάγει τα καλά ένστικτα και χαρίζει νότες αισιοδοξίας, που διαλύει τη δikhνοια με τους εγωισμούς, και φέρνει την ομόνοια, την αγάπη, το σεβασμό, τον αλτρουϊσμό.

*Συγχαρητήρια σε όλους
Αγ. Γαλήνη 28/10/95
ΦΧΜ*

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΘΑΝΑΤΟΙ

- ▶ Στις 7/7/95 απεβίωσε στην Αγία Γαλήνη ο Εμμανουήλ Σαββάκης σε ηλικία 96 ετών

Εμμ. Σαββάκης

- ▶ Στην Αθήνα στις 17/7/1995 πέθανε η χωριανή μας ΠΕΛΑΓΙΑ ΠΑΠΑΔΑΚΗ σε ηλικία 83 χρόνων. Περισσότερα θα διαβάσετε σε άλλη στήλη.
- ▶ Στην Αθήνα στις 25/11/95 πέθανε ο χωριανός μας ΧΡΗΣΤΟΣ Κ. ΛΙΝΟΞΥΛΑΚΗΣ σε ηλικία 84 χρόνων. Εμείς εκφράζουμε στα παιδιά τους θερμά συλλυπητήρια.
- ▶ Η Μαρκουλάκη Μαρία του Μηνά πέθανε την 22/7/95 στην Αγία Γαλήνη.

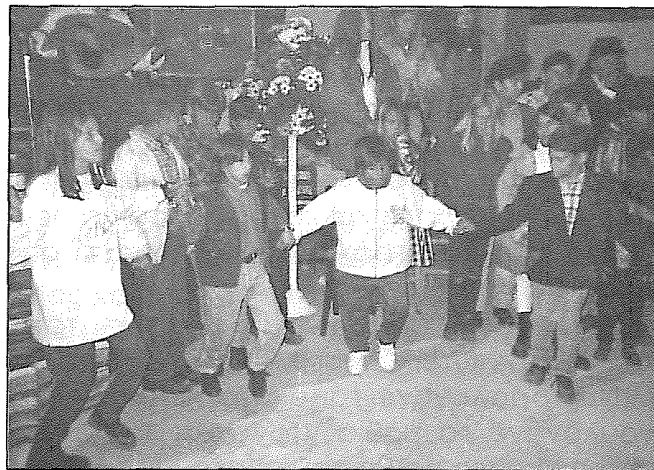
- ▶ Η Φραγκάκη Μαρία χήρα του Αριστείδη πέθανε και τάφηκε στο χωριό την 2/8/1995 σε ηλικία 87 ετών.
- ▶ Η Βελουδάκη Ροδάνθη του Μύρωνα, πέθανε την 13/8/95 64 ετών.
- ▶ Ο Νικόλαος Τρουλλινός του Εμμ. πέθανε την 4/10/95 στην Αγία Γαλήνη σε ηλικία 88 ετών.
- ▶ Η Γερμανίδα υπήκοος ANGELIKA BUCHNER, 22 ετών, σκοτώθηκε στο θλιβερό ατύχημα, στο ΜΕΣΑΚΟ της Αγίας Γαλήνης την 27/10/95
- ▶ Η Αργυρώ Γαλεράκη του Αντωνίου πέθανε σε ηλικία 14 ετών.
- ▶ Ο Γεώργιος Χριστοφάκης του Κων/νου πέθανε και τάφηκε στην Αγία Γαλήνη, την 12/11/95, σε ηλικία 86 ετών.
- ▶ Η Μηνιαδάκη Μαρία του Αγαπητού πέθανε την 9/12/95

ΓΑΜΟΙ

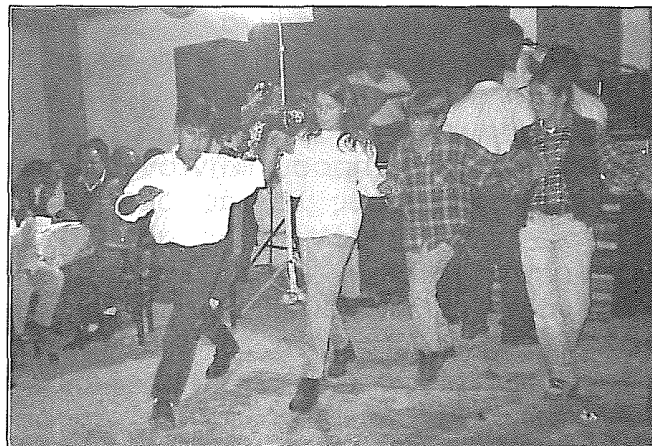
- ▶ Η Μαρία Φραγκάκη του Κων/νου και ο Σωτήριος Κυριάκος από την Καρδίτσα παντρεύτηκαν στο Ρέθυμνο την 19/8/95
- ▶ Ο Κώστας Σ. Βαρδάκης παντρεύτηκε το μήνα Ιούνιο στον Ιερό Ναό Πέτρου και Παύλου στον Υμηττό την εκλεκτή της καρδιάς του Σοφία.
- ▶ Ο Ιωάννης Παπαμιχελάκης (Σαχτούρης) και η Σοφία Μεσσαριτάκη παντρεύτηκαν στο Σίβα την 21/10/95 και βάφτησαν και το γιό τους την ίδια μέρα και του έδωσαν το όνομα Νικόλαος.
- ▶ Ο Νεκτάριος Δημητρακάκης του Νικολάου και η Ιουλία Χριστοφάκη του Γεωργίου παντρεύτηκαν την 22/10/95.
- ▶ Ο Μανώλης Μπριλλάκης και η Βάσω Σταματάκη του Εμμανουήλ, παντρεύτηκαν την 27/10/95, στην Καλυβιανή.
- ▶ Ο Ιωάννης Καράλης του Γεωρ. και η Αναστασία Φουντεδάκη του Κων/νου, παντρεύτηκαν την 5/11/95, στην Καλυβιανή
- ▶ Ο Παύλος Παπαδογιάννης του Ιωάννη και η Παρασκευή Ιερωνυμάκη του Νικολάου, παντρεύτηκαν την 11/11/95, στην Αγία Γαλήνη.

Ο Παύλος Παπαδογιάννης και η Βούλα Ιερωνυμάκη στη διάρκεια του γάμου τους. Οι καλεσμένοι, αφού ευχήθηκαν στους νεόνυμφους, παρακάθησαν σε δείπνο και επακολούθησε γλέντι μέχρι τις πρωινές ώρες.

Παιδιά της Αγίας Γαλήνης κάνουν επίδειξη Κρητικών χορών στο γάμο του Παύλου και της Βούλας.

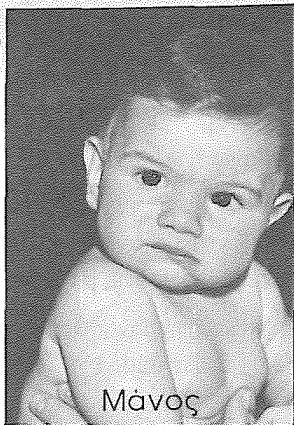
ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- ▶ Ο Αθανάσιος Οικονόμου και η Ντόρα Γρηγοριάδου, το γένος Βαρβ. Παπαδάκη, απέκτησαν το πρώτο τους παιδί, κορίτσι.
- ▶ Ο Μπαγιαρτάκης Αντώνιος του Γεωρ. και η Βουλγαράκη Ε. απέκτησαν το δεύτερο τους παιδί αγόρι, την 26/9/1995.
- ▶ Ο Γεώργιος Παπανικολάου αρχιτέκτονας από την Θεσ/νική κάτοικος της Αγίας Γαλήνης από χρόνια και η Ναόμι-Χέλεν Τζέφερι απέκτησαν την 10/11/95 το πρώτο τους παιδί αγόρι.
- ▶ Ο Γεώργιος Μαργαρίτης του Εμμανουήλ και η Ελεάνα Λεντιδάκη από το Σπήλι απέκτησαν το πρώτο τους παιδί αγόρι, την 17/11/95.
- ▶ Η Ελένη Τυροκομάκη και ο Ελευθέριος Παπαδογιάννης απέκτησαν την 2/12/95 το δεύτερο τους παιδί, κορίτσι.
- ▶ Ο Άκης και Αλεξάνδρα Καρτάλου απέκτησαν το πρώτο τους παιδί αγόρι.
- ▶ Ο Γιώργος και η Φωφώ Λάφη απέκτησαν το πρώτο τους παιδί αγόρι.
- ▶ Ο Σπύρος Σαρέλλας και η Κατερίνα το γένος Δόξας Φωτάκη απέκτησαν το δεύτερο τους παιδί αγόρι.

Να τους ζήσουν

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- ▶ Ο Γιώργος Γεωργίου και η Μανωλία Γ. Παπαδογιάννη την 9/7/95 βάπτισαν την κόρη τους και της έδωσαν το όνομα Πολύβια.
- ▶ Ο Φώτης και η Έφη Παπαδάκη την 21/10/95 βάπτισαν το γιού τους και του έδωσαν το όνομα Μάνος.
- ▶ Ο Στέλιος κι η Μαρία Μπαγουράκη, την 15/8/95 βάπτισαν το γιό τους στο Άνω Μέρος και του έδωσαν το όνομα Ιωάννης.
- ▶ Ο Γιώργος Τρουλλινός του Νικολάου και η Δέσποινα Σιγγενή βάπτισαν στην Τήνο την κόρη τους την 23/7/95 και της έδωσαν το όνομα Μαρία-Ελένη.
- ▶ Ο Αντώνιος Γερμανάκης και η Ολυμπία Τρούλη βάπτισαν την 9/9/95 την κόρη τους και της έδωσαν το όνομα Πολυδώρα.
- ▶ Την 20/10/95 ο Ιωάννης Μαμαλάκης του Κων/νου και η Αργυρή Σφακιανάκη βάπτισαν την τρίτη τους κόρη και της έδωσαν το όνομα Σταυρούλα.
- ▶ Ο Μιχαήλ Σφακιανάκης του Γεωρ. και η Ασπασία Λαντζουράκη βάπτισαν τους δυο γιούς τους στην Αγία Γαλήνη την 18/11/95 και τους έδωσαν τα ονόματα Γεώργιος και Αντώνιος.

Μάνος

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΣΤΑ Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι.

- ▶ Ο Γεώργιος Βουράκης του Ιωάννου και της Ευαγγελίας το γένος Γεωργίου Λινοξυλάκη πέτυχε στη Χρηματοοικονομική και Τραπεζική Διοίκηση του Πανεπιστημίου Πειραιώς.
- ▶ Η Μαρία Φωτάκη του Επιμενεΐδη και της Άννας πέτυχε στη Φιλοσοφική σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών.
- ▶ Η Αργυρή Ζεάκη του Ιωάννου και της Ειρήνης πέτυχε στη σχολή Λογιστών των Τ.Ε.Ι. ΠΕΙΡΑΙΩΣ.

Εκφράζουμε σε όλα τα παιδιά τα θερμά μας συγχαρητήρια για την επιτυχία τους και τους ευχόμαστε καλή πρόοδο.

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Συγχαίρουμε θερμότατα και ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία στην ΤΑΤΙΑΝΑ Κ. ΛΙΝΟΞΥΛΑΚΗ που απεφοίτησε από το Πανεπιστήμιο Αθηνών και έλαβε το πτυχίο της Αγγλικής φιλολογίας.

Σε περίπτωση που, για ευνοήτους λόγους, το όνομα κάποιου νέου/ας δεν αναφέρεται στον πίνακα των εισερχομένων ή αποφοιτησάντων παρακαλούμε να μας ενημερώσετε..

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ

- ▶ Ο Έμμ. Ν. Παπαγιαννάκης διορίστηκε καθηγητής καλλιτεχνικών στο 3ο Γυμνάσιο Ρεθύμνης.
- ▶ Ο Αντώνης Ν. Παπαγιαννάκης κατετάγη στην Ελληνική Αστυνομία και υπηρετεί στην Άμεσο Δράση.

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΕΣΟΔΩΝ-ΕΞΟΔΩΝ ΧΡΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΑΠΟ 1-1-1995 ΜΕΧΡΙ 31-12-1995

ΕΣΟΔΑ

Από εθελοντικές προσφορές	982.100
Από λαχειοφόρο αγορά	395.600
Από εκδηλώσεις Συλλόγου	59.000
Από τόκους	<u>108.966</u>
	ΣΥΝΟΛΟ
	1.545.666
Προηγούμενο υπόλοιπο ταμείου που παραλάβαμε	<u>1.086.053</u>
	ΣΥΝΟΛΟ
	2.631.719

ΕΞΟΔΑ

Για έκδοση περιοδικού	307.400
Για γραφική ύλη	117.700
Για ταχυδρομικά	107.000
Για ΔΕΗ-ΟΤΕ-ΕΥΔΑΠ	165.000
Για ασφάλιστρα	28.032
Για δωρεές και φιλανθρωπίες	109.000
Για πάγιο εξοπλισμό	25.700
Για διάφορες λειτουργικές δαπάνες	<u>185.342</u>
	ΣΥΝΟΛΟ
	1.045.174

ΣΥΓΓΝΩΜΗ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου "ΑΓΙΑ ΓΑΛΗΝΗ" Αθηνών θεωρεί υποχρέωση του να ζητήσει συγγνώμη απ' αυτούς που τα ονόματά τους απο σοβαρότατο λάθος αναφέρθηκαν στους νεκρούς.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου ευχαριστεί θερμότατα την κ. Ντέμη Ζ. Καψαλάκη που δώρησε την εικόνα της Παναγίας, την οποία κέρδισε στην κλήρωση της λαχείοφόρου αγοράς υπέρ του Δαίδαλου-Ίκαρου στο Σύλλογο.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΓΑΛΕΡΑΚΗ

Στις 9 του Νοεμβρη του 1995, στο νοσοκομείο του Ηρακλείου, πέκτηκε το δεύτερο μέρος του δράματος. Το μικρό αγγελούδι του Αντώνη Γαλερού, φτερούγισε για να βρει τον πατέρα του.

Η μάχη που άρχισε πριν από 4 χρόνια ήταν σκληρή και άنيση. Έφτασε μέχρι την Αμερική για να κερδίσει τη ζωή... Φαινόταν να τα 'χε καταφέρει, αφού το καλοκαίρι στη γιορτή της νεολαίας στο "Περιβόλι" χόρεψε με τις φίλες της. Αναλογιζόμουν τότε τα λόγια του τραγουδιού:

Δώστου, δώστου, δώστου πέρα,
δώστου φουστανιού αέρα
τούτη η γη με τα λουλούδια τρώει νιούς και κοπελούδια
τούτη η γη που την πατούμε από κάτω όλοι θα μπορούμε.

Μα εσένα Αργυρούλα, όπως λέει ο ποιητής, ο φθονερός ο Χάροντας βιάστηκε να σε πάρει. Αφού πρώτα σε πίκρανε, παίρνοντας πριν 2 χρόνια (27/10/93) τον πατέρα σου. Πάλεψες στα μαρμαρένια αλώνια, έκαμες να ξεφύγεις, έβλεπες τους κτύπους της καρδιάς ν' ανεβοκατεβαίνουν, αισθανόσουν το μαύρο καβαλάρη, μα πώς να γλυτώσεις, αφού και το Διγενή Ακρίτα νίκησε;

Έφυγες. Μα έφυγες τόσο νωρίς, μικρή παιδούλα. Ίσως για να σε θυμώμαστε ένα 14χρονο αγγελούδι για πάντα. Στη χαροκαμένα σου μάνα, δε μπορεί να δωθεί καμμιά παρηγοριά εκτός μόνο, ότι στο μεγάλο ταξίδι δεν είσαι μόνη, δεν είσαι μόνη κι έρημη, μα έχεις παρέα, έχεις παρέα τον πατέρα σου να σου κρατά συντροφιά.

Αγ. Γαλήνη 10/11/95 — Φ.Χ.Μ.

ΣΤΗΝ ΑΡΓΥΡΩ

Αχόρταγος ο Χάροντας, σε ζήλεψ' Αργυρούλα
και κάτω στο βασίλειο του, σε κάλεσε παιδούλα.

Ράγισαν όλες οι ψυχές, στο φοβερό μαντάτο
πως πάλεψες και έχασες και τώρα εισ' από κάτω.

Γύρισες χώρες μακρινές για να βρεις την υγεία σου
τέσσερα χρόνια μόχθησες δεν άντεξε η καρδιά σου.

Υπέφερες σαν έβλεπες την μάνα μαυροφόρα
κι ήθελες άσπρα να ντυθεί εις την στερνή σου ώρα.

Ρίχνεις το βλέμμα γελαστό, ω συ μικρό αγγελούδι
είναι αλήθεια άδικο, να κόβουν το λουλούδι.

Ωσάν κομήτης έσβησες, μα η μνήμη σου θα μένει
πέρασες και συ από δω, απ' την Αγία Γαλήνη.

ΦΧΜ

10/11/95

Αντί στεφάνου, στην μνήμη της μικρής Αργυρούλας Γαλεράκη, ο Φάνης Μαυρογιώργης προσφέρει το ποσόν των 10.000 δρχ. για το μνημείο Δαιδάλου-Ίκαρου.

ΜΑΙΡΟΥΛΑ ΓΙΑΤΙ;

Σ' ένα χαράκι ριζιμιά σε μια μικρή ραχούλα
μοιρολογάται ένα πουλί πως χάθηκε η Μαιρούλα.

Έχει σπασμένα τα φτερά και κάθεται και κλαίει
κι είναι η όψη του θολή, μονολογεί και λέει:

Μαιρούλα, γιατί έφυγες για μακρινό ταξίδι
και μας επότισες χολή ανάκατη με ξύδι;

"Κόρη μου, γιατί έφυγες και πήγες στον πατέρα;
Μήπως είναι καλύτερα για σένα εκεί πέρα;

Γιατί μας άφησες νωρίς και πήγες μακριά μας,
σε άλλα μέρη, άγνωστα, όχι σαν τα δικά μας;

Ήσουν στην οικογένεια ένα ακριβό βλαστάρι.
Οι φίλοι και οι συγγενείς σε είχανε καμάρι.

Όλοι σε καμαρώνανε εκεί που επεράτηες,
Σα λούλουδο μαράθηκες, σαν αστραπή εχάθης.

Είναι απαρηγόρητοι όλοι για το χαμό σου,
γιατ' έχασαν τη λεβεντιά και το χαμόγελό σου.

Στερέψανε τα δάκρια της μάνας, των παιδιών σου,
του αδελφού, των θείων σου και όλων των δικών σου.

Η άμοιρη η μοίρα σου σούδωσε λίγα χρόνια.

Όμως για μας η μνήμη σου θα παραμείνει αιώνια.

Γ. Κουκλινός

ΠΕΛΑΓΙΑ ΠΑΠΑΔΑΚΗ

Όταν μου προτάθηκε να γράψω λίγα λόγια αποχαιρετισμού σ' ένα δικό μας ακόμα άνθρωπο που έφυγε απο κοντά μας αισθάνθηκα λίγο αμήχανα, αφ' ενός γιατί έλειπα στο θάνατό της, και δεν έχω συνειδητοποιήσει την απουσία της και αφ' ετέ-

ρου γιατί μικρό παιδί έζησα κοντά της σε δύσκολες εποχές και μοιραία θα μιλήσω υποκειμενικά.

Όσες φορές λοιπόν σκέφτομαι την Πελαγία Παπαδάκη και ανακαλώ μνήμες παλιές, μούρχεται στο νού η μάνα-κουράγιο του Μπρέχτ. Μια γυναίκα θαρραλέα, εργατική, δραστήρια και καλοσυνάτη. Τη θυμύμαι μέσα στην Κατοχή, όταν όλοι

είμαστε φοβισμένοι, υπερδεμένοι και αβέβαιοι για το αύριο, εκείνη μητέρα ήδη πέντε παιδιών, παραμερίζοντας την αγωνία της επιβίωσης και προσβλέποντας με αισιοδοξία το μέλλον ξεσηκώθηκε, πήρε τα παιδιά της και πήγε στο πιό κοντινό χωριό, που είχε γυμνάσιο για να μορφώσει τα παιδιά της. Άφησε το μικρό κόσμο του χωριού, αγνόησε τις ζοφερές συνθήκες που επικρατούσαν, ταλαιπωρίες, κακουχίες χωρίς να υπολογίσει προσωπικό κόστος.

Στην απόφαση αυτή θα σταθώ λίγο περισσότερο, γιατί πιστεύω ότι υπήρξε καθοριστική και για τη ζωή των παιδιών της, αλλά και γιατί στο μέτρο που μπορούμε σήμερα να κρίνουμε, ανέδειξε μια γυναίκα πρωτοπόρα, τολμηρή και ικανή να φέρει σε πέρας ό,τι αποφάσιζε. Και μιλούμε για εποχή όπου ο ρόλος της γυναίκας ήταν δεδομένος, προκαθορισμένος, στα του οίκου της και μόνο. Είχε ένα σύζυγο εξαιρετικά ευγενή, ευπρεπή, καλωσυνάτο, εντελώς άλλης ιδιοσυγκρασίας όμως εκείνη τον τιμούσε, τον φρόντιζε, τον αγαπούσε, αλλά πήρε αποφασιστικά στα χέρια της τήν τύχη των παιδιών της. Νοίκιασε ένα μικρό χώρο

στην Πόμπια, στέγασε τα παιδιά της και λίγο αργότερα πήρε οικοτρόφους εμένα και τον ξάδελφό μου Μιχάλη Βασιλάκη. Μας πρόσφερε ζεστασιά, φροντίδα και αγάπη έτσι που να μη νοιώσουμε την έλλειψη των δικών μας για όσο ζήσαμε κοντά της. Σ' αυτό το διάστημα διαπίστωσα πόσο προικισμένη γυναίκα υπήρξε, πόσο καλή μάνα και σύζυγος. Μετά την κατοχή συνέχισε Ηράκλειο-Αθήνα, έφερε σε πέρας την αποστολή της και έζησε να δει τον αγώνα της απόλυτα δικαιωμένο. Κατ' αρχήν γιατί μετέδωσε το ήθος, την καλωσύνη και σεμνότητα και στα έξι παιδιά της που σταδιοδρόμησαν όλα πολύ καλά και είχε την ικανοποίηση να δει το μεγάλο της γιό ταλαντούχο εικαστικό, πρύτανη στην Σχολή Καλών Τεχνών, ίδρυμα με μεγάλη ιστορία, θέση περιβλεπτή.

Δυστυχώς η μοίρα της επεφύλαξε το μεγαλύτερο κτύπημα για μια μάνα, την απώλεια της μεγάλης της κόρης Κατίνας, μιας φίλης ακριβής και αξιόλογης, όπως η μάνα της. Ίσως από τότε άρχισε και η αντίστροφη μέτρηση στη ζωή της.

Επίσης λίγο πριν το τέλος της δοκίμασε και την πίκρα για τον άδικο χαμό της τόσο νέας και αξιόλογης εγγονής της.

Νομίζω εν τούτοις πως πολύ λίγες γυναίκες θα αποχαιρετούσαν αυτή τη ζωή με την αίσθηση πως στερήθηκαν μεν, κουράστηκαν, αγωνίστηκαν πολύ στη ζωή τους, αλλά ο αγώνας τους έφερε τόσο καλά αποτελέσματα.

Την τιμούσα και την αγαπούσα για όλα αυτά και την θεωρώ απολύτως άξια για μίμηση.

Εύχομαι στα παιδιά της υγεία να την θυμούνται και ανάπαυση στη ψυχή της.

Ηλέκτρα Βασιλάκη-Μιχελιδάκη

ΔΩΡΕΕΣ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

στη μνήμη

1. Τρουλινός Θεόδωρος, Αθήνα	της εγγονής του Θεοδώρας Συροπούλου	10.000
2. Λινοξυλάκης Κ. Κώστας, Αθήνα	Χρήστου Κ. Λινοξυλάκη	5.000
3. Σταματάκη Εμμ. Χρυσούλα, Αγία Γαλήνη	του συζύγου της	10.000
4. Λουκάκη Πόπη, Αγία Γαλήνη	του πατέρα της	5.000
5. Μαυροκουκουλάκης Αντώνης, Αγία Γαλήνη	των γονιών και πεθερικών του	10.000
6. Μαρκουλάκης Γιάννης, Αθήνα	της μητέρας του	10.000
7. Γαλεράκη Ελένη, Αγία Γαλήνη	του συζύγου της	10.000
8. Παπαδογιάννη Αναστασία, Αγία Γαλήνη	του συζύγου της	3.000
9. Μαρίκα Αποστολάκη, Αθήνα	των γονιών τους	
Γιάννης Κουκουριτάκης, Αθήνα	Φιλ. και Αντ. Κουκουριτάκη	10.000
10. Μπαντινάκης Μ. Εμμανουήλ, Αθήνα	του πατέρα του	15.000
11. Γιώργη-Μπέλλας Α. Αυγουστάκη, Αθήνα	της αδερφής τους Άννας	10.000
12. Βελουδάκη Ε. Αγάπη, Αθήνα	του πατέρα της Ευστράτιου	5.000
13. Στέλιος-Ηλέκτρα Μιχελιδάκη, Αθήνα	Χριστοφάκη Γιώργη	5.000
14. Μηναδάκης Χρήστος	των νεκρών συγγενών του	5.000
15. Λάμπρος και Αφρούλα Λελωβίτη	του πατέρα τους Χρ. Λινοξυλάκη	15.000
16. Τα παιδιά της	Πελαγίας Παπαδάκη	30.000

Στην αγαπημένη μας μητέρα

Πελαγία Παπαδάκη

Να ζεις αιώνια δε μπορεί έτσι 'ναι το μοιραίο
όμως θα ζει ότι άφησες στο πέρασμά σου ωραίο

Έφυγες κι άφησες πληγές που δύσκολα θα κλείσουν
φοβόμαστε στο πέρασμα των χρόνων δε θα σβήσουν

Για μας μαμά δεν πέθανες πεθαίνει όποιος ξεχνιέται
άνθρωπος με τις χάρες σου ποτέ δε λησμονιέται

Στου Παραδείσου τις δροσιές ν' αναπαυθεί η ψυχή σου
στη θέση που σου φύλαξαν οι πράξεις της ζωής σου.

Τα παιδιά σου

Στο Χριστοφογιώργη

(Από τον Στέλιο Μιχελιδάκη)

Γιώργη,

Έφυγες απρόοπτα και αυτό μας ξάφνισσε! Πιστεύαμε μερικοί μερικοί πως τους δρυγιάδες δεν τους βάζει κάτω το ξεροβόρι. Κί' εσύ Γιώργη ήσουν ένας δρυς που δυστυχώς έπεσε.

Σ' αυτές τις περιπτώσεις συνηθίζεται να αναθιβάλουν τις αρετές και τα προσόντα αυτού που έφυγε για να συγκινήσουν ή να αποσπάσουν κανένα "μπράβο ωραία τα είπε". Αυτό Γιώργη ας το κάνουν άλλοι.

Εγώ από την ώρα που έμαθα το φευγιό σου πόνεσα τον γήινο εκείνο τύπο της Αγίας Γαλήνης που σχεδόν ήτο ο τελευταίος των θαυμαστών και ανεπανάληπτων τύπων του χωριού σου.

Πίστευες αμετάθετα σ' αυτόν τον εκλεκτό Καζαντζάκειο τύπο που είχε πάντα πίστη του και ολόψυχα υπηρετούσε στη ζωή του το τρίπτυχο: Φαΐ, κρασί, παρέα.

Ναι Γιώργη όλος ο παλαιός Δήμος Μελάμπων, Αμάρι, Ρίζα και Σφακιά ήταν σύντεκνοί σου κι όταν σε ρώταγα "μα τέλος πάντων Γιώργη πόσα βαπτιστήρια έχεις" μου απαντούσες "κάθε λαμαρίνα στο φούρνο και συντεκνιά Στέλιο". Το πίστεψα γιατί θυμήθηκα τη λαμαρίνα με τη παλαμίδα που κάποτε καθαρίστηκε μπροστά μου με κάποιους άλλους περίφημους του είδους.

Γιώργη μου σε αναζήτησαν φαίνεται οι τύποι που έφυγαν, σε περιμεναν πολύ καιρό οι φίλοι και σύντεκνοι και φαίνεται ότι ο Θεός άκουσε την παράκλησή τους και σε πήρε στην παρέα τους για κανένα καλό τραπέζι και κανένα πεντοζάλη.

Τώρα θα σας βλέπει να γλεντάτε και θα σας καμαρώνει γιατί κι ο Μεγαλοδύναμος είναι λεβέντης όταν έχει κέφια.

Καλοτάξιδος Γιώργη μακάρι να σου μοιάζαμε στη ζωή κι επειδή αυτό δεν γίνεται θα σε θυμόμαστε μέχρι το θάνατό μας.

Ωρα καλή Χριστοφογιώργη

ΜΙΧΑΛΗΣ Μ. ΜΗΝΑΔΑΚΗΣ

1901-1995

Ένας Αγιογαληνιώτης έφυγε ακόμη κι αυτός μακριά από την Αγ. Γαλήνη.

Στις 4 του Δεκέμβρη πέθανε ο Μιχάλης του Μηνά ο "σομαράς" όπως τον ήξεραν όλοι. Ο μπαρμπα-Μιχάλης λοιπόν έτσι τον λέγαμε μεταξύ μας τα ανήψια του, έφυγε από μικρός από την Αγ. Γαλήνη πήγε στρατιώτης γύρισε βρέθηκε στην "Παναγία" Μονοφατσίου Μεσσαράς εκεί παντρεύτηκε και από τότε φυσικά δεν ξαναήρθε εκτός βέβαια όταν ερχόταν να δει τους γονείς του ή τους συγγενείς.

Σαν "σομαράς" στο επάγγελμα Σημ: "Σαγματοποιός" εργάστηκε δημιουργήθηκε πολύ καλά, έκανε οικογένεια με παιδιά εγγόνια και δισέγγονα. Ήταν ο άνθρωπος ο καλός, ο ήσυχος, ο μερακλής με την ευρύτερη έννοια του μερακλή στο ντύσιμο, στο περπάτημα, στην κορμοστασιά, σε όλα ήταν τέλειος. Θυμάμαι κείνα τα χρόνια πριν 40 και πλέον τότε φυσικά Ι.Χ. αυτοκίνητα δεν υπήρχαν μόνο γαϊδαροι και μουλάρια για μεταφορικά μέσα και για τις γεωργικές δουλειές μόνο αυτοί που είχαν άλογα και αυτοί ήταν μετρημένοι εθεωρούντο ότι είχαν αυτοκίνητα. Ένας λοιπόν από αυτούς ήταν και ο μπαρμπα Μιχάλης.

Το άλογο που είχε ντρεπόσουνα να το κοιτάξεις, το καμάρωνες γιατί όπως ήταν εκείνος, ντυμένος άψογα με τη γκιλότα με τα στιβάνια με το σαρίκι το κρουσάτο, το μαύρο πουκάμισο, ανάλογα είχε ντυμένο και το άλογό του με τη σέλα ή παλάγκο, τα χρωματιστά καπουλόπιστρα, το χαλινάρι με το δερμάτινο μακρύ κορδόνι, με τις σκάλες τις κοντές τις μπρούτζινες, που όλα αυτά μόνο σε βασιλικό άλογο τα βλέπεις.

Δεν υπάρχει καμμιά υπερβολή και κυριολεκτώ όταν λέω ότι ήταν ο άνθρωπος ο σοβαρός και ο αστείος δηλ. "καλαμπουρτζής", ακόμα και τ' αστεία τα έλεγε με σοβαρότητα αλλά τόσο ωραία. Και αφού ξεκαρδιζόμαστε στα γέλια τότε βέβαια έσκαγε κι εκείνος τα χαμόγελά του

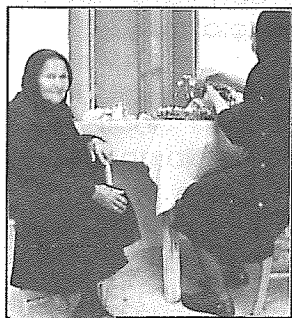
Θα σε θυμόμαστε πάντα

Ένας ακόμη έφυγε απ' την Αγία Γαλήνη
το χώμα νάναι ελαφρύ κι αιώνια η μνήμη
Απ' τα κοπέλια του Μηνά έφυγες τελευταίος
για ται σειρές που έγραφα είχα μεγάλο χρέος

Χρήστος Μηναδάκης

ΜΑΡΙΑ Μ. ΜΗΝΑΔΑΚΗ - ΜΑΡΚΟΥΛΑΚΗ**1905 - 1995**

Τον Αύγουστο που μας πέρασε πέθανε στην Αγία Γαλήνη η Μαρούλη ή Μαρκουλάκη. Η θεία μας η Μαρούλη θα τη θεωρούσα δεύτερη μάνα γιατί κι εκείνη μας θεωρούσε σαν παιδιά της.

Όπως περίμενε τα παιδιά της κάθε καλοκαίρι, έτσι περίμενε κι εμάς με λαχτάρα.

Ήταν ο άνθρωπος ο καλός, ο σεβαστός απ' όλους, ο ακούραστος, ο αγέραστος παρ' όλο που ήταν άτυχη στη ζωή. Αφού από πολύ νέα έχασε τον άντρα της "σκοτώθηκε από τους Γερμανούς" και όμως τα κατάφερε μόνη της, μεγάλωσε τα παιδιά της, τα σπούδασε, και τουλάχιστον γι' αυτό θα ήταν ικανοποιημένη. Άτυχη στη ζωή, τυχερή στο θάνατο. Ποιός δε θάθελε να φύγει από τη ζωή όπως εκείνη, και στην ηλικία αυτή αφού πέθανε όπως λέμε "όρθια". Το χειμώνα που είχε περάσει μάζεψε τόνους τα βρουβάσταχα, το αγαπημένο της φαγητό και όχι φυσικά για τον εαυτό της αλλά για να τα δίνει από καλωσύνη και ποιός δε θάχε φάει. Και όχι μόνο αυτό, προσπαθούσε με κάθε τρόπο να βοηθήσει, να εξυπηρετήσει. Εγώ τουλάχιστον δε θα ξεχάσω ποτέ την καλωσύνη της και την αγάπη της. Η μορφή της θα μείνει για πάντα στην καρδιά μου.

Αιωνία σου η μνήμη θεία Μαρούλη

Φίλος μεγάλος ήσουν κι εσύ στο Σύλλογό μας
δυσ λέξεις σ' αφιέρωσα στο περιοδικό μας

Για να διαβάσουνε πολλοί και να σε θυμηθούνε
την καλωσύνη σου ποτέ δε θα την ξαναβρούνε

Ήσουν γραφικότατη, γριούλα τελευταία
κι όλοι σε αγαπούσανε και σ' έκαναν παρέα

Χρήστος Μηναδάκης

ΜΑΡΙΑ ΦΡΑΓΚΑΚΗ**(1905-1995)**

Το καλοκαίρι που πέρασε και συγκεκριμένα στις 2 Αυγούστου 1995 πέθανε στην Αγία Γαλήνη η σεβάσμια και αγαπητή σε όλους μας Μαρία Φραγκάκη σε ηλικία 90 ετών. Γεννήθη-

κε το έτος 1905, ήταν κόρη του Γιάννη Βεργαδή (Μπογιατζή) και της Καλλιόπης Βεργαδή και σύζυγος του Αριστείδη Φραγκάκη, με τον οποίο δημιούργησε άριστη οικογένεια, απέκτησε δυο γιούς τον Γιάννη και Κώστα και δυο κόρες την Ελένη και τη Στέλλα, ευτύχησε δε να δει τα παιδιά της παντρεμένα με εγγόνια και δισέγγονα.

Ήταν γυναίκα καλωσυνάτη, ήρεμη, με ακέραιο χαρακτήρα και πολύ δημιουργική.

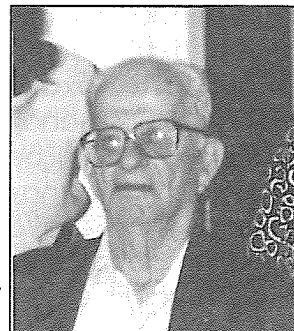
Τα δύσκολα χρόνια της Κατοχής η οικογένειά της εκδιώχτηκε από τους Γερμανούς και εγκαταστάθηκε στην αγροτική θέση "Βρωμονερά". Κάθε κυνηγημένος από τα στρατεύματα της Κατοχής εύρισκε καταφύγιο στο μετόχι της, με κίνδυνο της ζωής της. Γενικά, ο αλτρουϊσμός, η φιλαλληλία και η φιλανθρωπία ήταν στοιχεία της προσωπικότητάς της.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που την σκέπασε και αιωνία η μνήμη της.

Μηνάς Γ. Μηναδάκης

ΧΡΗΣΤΟΣ Κ. ΛΙΝΟΞΥΛΑΚΗΣ**1911-1959**

Στις 25/11/95 ένας ακόμα από τους μεγάλους σε ηλικία της Αγ. Γαλήνης έφυγε για πάντα από κοντά μας ο ΧΡΗΣΤΟΣ Κ. ΛΙΝΟΞΥΛΑΚΗΣ ο "Χρήστος του Λινόξυλου" όπως χαρακτηριστικά τον

ήξεραν όλοι. Γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αγ. Γαλήνη τελείωσε το Γυμνάσιο εξατάξιο τότε στο Ρέθυμνο. Στη συνέχεια έφυγε από την Αγ. Γαλήνη και κατετάγη στην αστυνομία. Και φυσικά έζησε μακριά από το χωριό του.

Σαν αξιωματικός υπηρέτησε στα Χανιά στην Ήπειρο και τελευταία στην Αθήνα και συγκεκριμένα υπηρέτησε σαν Διοικητής στο Αστ. τμήμα Χολαργού όπου και κατοικούσε μόνιμα.

Το 1962 εξελέγη δημοτικός σύμβουλος Χολαργού. Επίσης είχε λάβει μέρος στην Εθνική Αντίσταση του Ζέρβα.

Ήταν εξαιρετός σαν άνθρωπος και σαν οικογενειάρχης τέλειος, σαν μερακλής δε και σαν γλεντζές, όσοι τον είχαν ζήσει στο χωριό ξέρουν, γι αυτό αφιερώνω στη μνήμη του τα παρακάτω:

Ας είναι αιωνία η μνήμη του και ελαφρύ το χώμα.

Και ποιητής δεν ήμουνε και μούδε ρημάλογος
Κι όμως ετούτη τη στιγμή μου βγαίνει ένας λόγος.

Μεγάλη ανάγκη μούρθενε δυό λέξεις για να γράψω
με τσι καλούς που φύγανε και να σε κατατάξω.

Ήσουν μεγάλος μερακλής κι έλεγες μαντινάδες
και μαντολίνο έπαιζες κι έκανεσ και καντάδες.

Ποτέ μου δεν τα λησμονώ τα γλέντια τα ωραία
και πως τη διασκέδαζες θείε μου τη παρέα

Με τα αστεία τα πολλά με τα ανέκδοτά σου
μα και την καλωσύνη σου που είχες στη καρδιά σου

Πάσχα τονε που κάναμε το γλέντι το ωραίο
ήτανε το καλύτερο μα και το τελευταίο

Φίλος και συνομήλικος ήταν Αλμπατογιάννης
δεν θα ξαναρωτήξει μπλιό θείε μου ίντα κάνεις.

ΧΡ. ΜΗΝΑΔΑΚΗΣ

ΝΙΚΟΣ ΤΡΟΥΛΛΙΝΟΣ (1917-1995)

Είναι δύσκολο να σκιαγραφήσει κανείς με λίγες λέξεις την προσωπικότητα του Νίκου Τρουλλινού, του υπέροχου ανθρώπου, του οποίου με θλίψη μάθαμε το θάνατο στις 4 Οκτωβρίου 1995. Γεννημένος στις Μέλαμπες το έτος 1917 και παντρεμένος με την Ελένη Χριστοφοράκη, έζησε στην Αγία Γαλήνη, όπου δημιούργησε άριστη οικογένεια, αποκτώντας τρεις γιούς, όλοι απόφοιτοι ανωτάτων σχολών, τους οποίους ευτύχησε να δει και αποκαταστημένους.

Παρά τις αντίξοες για την εποχή του συνθήκες, απέκτησε βαθύτατη και ευρεία παιδεία. Υπήρξε ανοικτό μυαλό και πνεύμα βαθιά ανήσυχο, αγωνιζόμενος για κοινωνική δικαιοσύνη. Είχε χαρακτήρα σκέραιο και ήταν φιλήσυχος, πράος, αγέρωχος, ευγενικός και ευαίσθητος.

Άνθρωπος ενθουσιώδης και με πηγαίο χιούμορ, ατένιζε τη ζωή με πολύ αισιοδοξία, γέμιζε τα μάτια μας και την ψυχή μας με χαρά και ευχαρίστηση, ιδίως σ' εμάς τους νεότερους, όταν μας έλεγε περίφημα ποιήματα, με το μοναδικό τρόπο που αυτός ήξερε.

Τέλος, έλαβε μέρος στην Εθνική Αντίσταση κατά των Γερμανών, όπως και τ' αδέρφια του.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που τον σκέπασε και αιωνία η μνήμη του.

Μηνάς Γ. Μηναδάκης

Μαρούλη Μαρκουλάκη

Έφυγε από χαρά, ναι σωστά διαβάσατε, για το μεγάλο ταξίδι, σε βαθιά γεράματα η Μαρούλη. Αλήθεια καλότυχο τέλος. Ήταν ευχαριστημένη που ήρθαν τα παιδιά της από την Αθήνα. Η καρδιά της, ώριμο σύκο, δεν άντεξε και έφυγε σαν το πουλάκι. Ζωή και θάνατος είναι αδέρφια.

Πάντοτε με λαχτάρα ήθελε να πάρει και να διαβάσει το περιοδικό της Αγ. Γαλήνης. Ίσως όλους εμάς να μας έβλεπε σαν παιδιά της. Αφού δεν θα ξεχάσω ποτέ, ένα απόγευμα μου λέει:

"Φάνη, πάρε με με το αμάξι σου να σου δείξω κάτι. Πράγματι μου έδειξε που ήταν η "καβούσα" και μου λέει " Αν κάποτε στηρέψουν οι γεωτρήσεις και δεν έχετε νερά, εδω υπήρχε το πρώτο πηγάδι με υφαλμυρό νερό, κάναμε τη λάτρα μας και πολλές φορές το πίναμε. Μετά μου είπε ότι το 1910 περίπου είχε ρίξει το θεμέλιο λίθο της εκκλησίας μας των 4 Μαρτύρων. Επειδή ήταν παιδούλα, την έλεγαν Μαρία, το όνομά της Παναγίας και είχε εν ζωή και τους δύο γονείς της.

Όλα αυτά, ένα χρόνο πριν το θάνατό της. (Στο περιοδικό, τεύχος 28 σελ 25 υπάρχει ένα μικρό αφιέρωμα.)

Τον τελευταίο χρόνο δεν πήγαινε στην εκκλησία. διότι, όπως μου έλεγε, περιμενε τον θάνατο και πίστευε, ότι όταν ψάλλουν, ψάλλουν γι αυτήν τη νεκρώσιμη ακολουθία.

Στο καλό κυρά-Μαρούλη. Αιωνία σου η μνήμη.

Φάνης Μαυρογιώργης

ΚΥΡΙΑΖΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ

Σπούδασε Αρχιτεκτονική στην ΙΤΑΛΙΑ (Ρώμη) και Ζωγραφική στην Ακαδημία Καλών Τεχνών της Ρώμης 1954-59. Με δασκάλους το Fasolo (Ιστορία τέχνης και Αρχιτεκτονικής, Rossi και Provenzano. Σχέδιο ελεύθερο. Εκθέτει σε ομαδικές στην Ιταλία 1954, στην Galeria San Marco- Camino.

Το 1960 παρακολουθεί ιδιαίτερα μαθήματα ζωγραφικής με τον DE GHIRICO. Το 1961 Ομαδική στον Πειραιά. Οργανωτής Δήμος Πειραιώς. Το 1963 Ομαδική στον Πειραιά (Τερψιθέα). Το 1965 Πανελλήνιο. Το 1967 Πανελλήνιες ατομικές στην Αίθουσα Π.Π.Σ. το 1967 Οργανωτής Γεωργιάδης ο Κρής. Ατομική το 1968-1969 στο Π.Π.Σ.Ομαδική το 1970 στο Π.Π.Σ. Ατομικές στην Στοά Τέχνης 1975-76- 79-81. Το 1990 Ομαδική στην Βασιλ. Αγ. Μάρκου στο ΗΡΑΚΛΕΙΟ. ΜΕΛΟΣ ΤΟΥ ΚΑΛΛΙΤ. ΕΠΙΜΕΛ. ΕΛΛΑΔΟΣ.

Έκθεση του ζωγράφου Αγγελου Κυριαζή.

Το πρώτο δεκαήμερο του Ιουλίου '95, στο Δημοτικό Μέγαρο Μοιρών ο Πολιτιστικός Σύλλογος διοργάνωσε ατομική έκθεση του ζωγράφου Αγγελου Κυριαζή. Πλήθος κόσμου θαύμασε τους πρωτοποριακούς πίνακες.

Λάμπρυναν με την παρουσία τους την εκδήλωση το προεδρείο και τα μέλη της λέσχης Λάιονς του Ηρακλείου. Επόσης ο Αμερικανός καλλιτέχνης "ΤΖΑΚ" και ο Ελβετός φωτογράφος Ζουμπλέρ. Αμφότεροι θερμοί φίλοι της Αγ. Γαλήνης.

Στην έκθεση προβλήθηκαν και 2 πορτραίτα συγχωριανών μας, που κάποτε θα κάνουν εκατομμύρια. Είναι του Αντώνη Μαυροκουκουλάκη που πλέκει τα δίκτυα και της Αλίκης Τρουλλινού του Μιχαήλ που φτιάχνει ένα πλεκτό. Είναι πίνακες αντίκες, είναι ένα κομμάτι της ιστορίας του χωριού μας.

Στην φωτογραφία, ο Άγγελος με την Σοφία και στην μέση ο ΦΧΜ (στο βάθος τα δυο πορτραίτα).

1/7/95

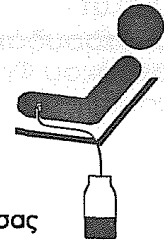
Ευχαριστήριο του Κρητικού Ζωγράφου

Ο ζωγράφος Γρηγόρης που μένει χρόνια στο χωριό μας, και το χειμώνα εκθέτει έργα του σε γκαλερί της Γερμανίας και της Ελβετίας, και είναι με τον τρόπο του, ένας διαφημιστής της Αγ. Γαλήνης, θέλει να ευχαριστήσει δημόσια, όλους όσους πρόσφεραν στην Τράπεζα αίματος που είναι ειδικά για τους Αγιογαληνιώτες και ιδιαίτερα τους υπεύθυνους της "τράπεζας", Μπαντινάκη Ιάκωβο και Χαριτάκη Γιώργη, οι οποίοι ευχαρίστως του έδωσαν 2 φιάλες αίμα, όταν τις είχε ανάγκη, αφού αιμορραγούσε.

Την αξία αυτής της Τράπεζας την εκτιμούν περισσότερο, όσοι βρεθούν στην ανάγκη της. Ας συνεχισθεί λοιπόν αυτή η προσπάθεια και όσοι μπορούν ας δίνουν αίμα, αφού συν τοις άλλοις γίνεται και τέστ του αίματος των αιμοδοτών.

1/10/95

Δώστε αίμα!
Είναι δώρο ζωής

Ίσως για κάποιον
που βρίσκεται πολύ κοντά σας

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ 1996

Αγαπητοί Συγχωριανοί και φίλοι, Χρόνια Πολλά με υγεία και ευτυχία.

Θεωρούμε σκόπιμο να σας ενημερώσουμε έγκαιρα για τις εκδηλώσεις ποικίλου ενδιαφέροντος που προγραμματίστηκαν να γίνουν στην περίοδο του χειμώνα '96 και του καλοκαιριού του 1996, στις οποίες σας καλούμε να παρευρεθείτε. Αναλυτικά οι εκδηλώσεις που αποφασίστηκαν είναι οι παρακάτω:

- ▶ Παρασκευή 23 Φεβρουαρίου Ο ετήσιος αποκριάτικος χορός του Συλλόγου μας, που θα γίνει στο κέντρο Ζορμπάς.
- ▶ Κυριακή 10 Μαρτίου Μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως των ψυχών των αποθανόντων
- ▶ Κυριακή 28 Απριλίου Μονοήμερη εκδρομή.
- ▶ Κυριακή 26 Μαΐου Αρχαιρεσίες για την ανάδειξη καινούργιου Διοικητικού Συμβουλίου. Ώρες ψηφοφορίας 10.00-14.00. Δηλώσεις υποψηφίων μέχρι 19/05/96 στα μέλη του Δ.Σ.
- ▶ Κυριακή 11 Αυγούστου Εκδήλωση για τους νέους
- ▶ Πέμπτη 15 Αυγούστου Το δεκαπενταύγουστο, ημέρα εορτής της Παναγίας, το Δ.Σ. του Συλλόγου μας θα οργανώσει Κρητικό Παραδοσιακό γλέντι στο χωριό μας, προς τιμή της τρίτης ηλικίας και καλεί όλους να συμμετάσχουν.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας σας καλεί να στηρίξετε όλες τις εκδηλώσεις με τη συμμετοχή σας.

Αθήνα 15 Δεκεμβρίου 1995
Για το Δ.Σ. ο Πρόεδρος
Γιάννης Κ. Φωτάκης

Σ' ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΧΩΡΙΑΝΟΥΣ και ΦΙΛΟΥΣ
ΕΥΧΟΜΑΣΤΕ ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ
ΜΕ ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΙΑ
ΤΟ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

1. Τσουτσουδάκης Γεράσιμος	Αθήνα	10.000
2. Γιαννάκου Φραντζέσκα	Αθήνα	5.000
3. Τυροκομάκη Εμ.	Αγία Γαλήνη	5.000
4. Παπαδογιάννη Ελένη	Αγία Γαλήνη	5.000
5. Μαμαλάκης Μ. Μιχαήλ	Αγία Γαλήνη	5.000
6. Χαριτάκης Ι. Γεώργιος	Αγία Γαλήνη	5.000
7. Σαββάκης Εμ. Εμμανουήλ	Αγία Γαλήνη	10.000
8. Γιασαφάκης Π. Παναγιώτης	Αγία Γαλήνη	5.000
9. Γιασαφάκης Γ. Κων/νος	Αθήνα	10.000
10. Τρουλλινός Ν. Μιχάλης	Αγία Γαλήνη	5.000
11. Σφακιανάκη Γ. Χαρ.	Αγία Γαλήνη	5.000
12. Κασσωτάκης Αντώνιος	Αγία Γαλήνη	10.000
13. Χριστοφάκη Μαγδαληνή	Αγία Γαλήνη	5.000
14. Μαρκάκη Αναστασία	Αγία Γαλήνη	5.000
15. Μπριλάκης Εμμανουήλ	Αγία Γαλήνη	5.000
16. Κακαρικού Παν.	Αγία Γαλήνη	5.000
17. Ιερωνυμάκης Ι. Νίκος	Αγία Γαλήνη	5.000
18. Φραγκάκης Α. Ιωάννης	Αγία Γαλήνη	5.000
19. Μπαργιατάκης Γιώργος	Αμερική	11.100
20. Μπαργιατάκη Χ. Νικ.	Αγία Γαλήνη	2.500
21. Ανώνυμος	Αγία Γαλήνη	5.000
22. Γρηγόρης Κρητικός Ζωγράφος	Αγία Γαλήνη	5.000
23. Βλατάκη Σ. Δέσποινα	Αγία Γαλήνη	5.000
24. Νοδaráκης Ν. Ιωάννης	Αγία Γαλήνη	2.500
25. Παπαδογιάννης Χ. Ιωάννης	Αγία Γαλήνη	5.000
26. Κασσωτάκη Βούλα	Τυμπάκι	2.500
27. Χριστοφάκης Ευτύχιος	Αγία Γαλήνη	5.000
28. Τυροκομάκης Ν. Ιωάννης	Αγία Γαλήνη	3.000
29. Νικηφοράκης Γ. Μιχάλης	Αγία Γαλήνη	5.000
30. Μαμαλάκης Εμμ. Κων/νος	Αγία Γαλήνη	5.000
31. Κοτζανάκης Χρήστος	Αγία Γαλήνη	10.000
32. Φωτάκη Κ. Επιμ.	Αθήνα	10.000
33. Καμπουράκης Εμμανουήλ	Αγία Γαλήνη	1.000
34. Γιασαφάκης Δημήτριος	Αγία Γαλήνη	5.000
35. Τσαχάκη Μυρτώ	Αγία Γαλήνη	5.000
36. Τρουλλινός Ι. Σεβ.	Αγία Γαλήνη	3.000
37. Καργάκης Διονύσιος	Αγία Γαλήνη	20.000
38. Μπαντινάκης Κ. Ιωάννης	Αγία Γαλήνη	5.000
39. Ζαχαριουδάκης Ιωάννης	Αγία Γαλήνη	5.000
40. Ζεάκης Αγαπητός	Αγία Γαλήνη	10.000
41. Καμπουράκης Σταύρος	Αγία Γαλήνη	5.000
42. Μπαγουράκης Μ. Αντώνιος	Αγία Γαλήνη	5.000
43. Μηναδάκη Κλεάνθη	Αγία Γαλήνη	10.000
44. Ζαχαριουδάκης Σπύρος	Αγία Γαλήνη	15.000
45. Παπαδάκης Ιωάννης	Αγία Γαλήνη	10.000
46. Ζεάκης Ιωάννης	Αγία Γαλήνη	5.000
47. Νικηφοράκης Μ. Γεώργιος	Αγία Γαλήνη	10.000
48. Κρητικός Ι. Κώστας	Αγία Γαλήνη	20.000
49. Πόπη Ανδρεάκη Μηναδάκη	Αγία Γαλήνη	10.000
50. Παπαδάκης Μανώλης	Αγία Γαλήνη	5.000
51. Μαυρογιώργης Φάνης	Αγία Γαλήνη	10.000
52. Κοτζάκης Γ.	Αγία Γαλήνη	5.000
53. Καράλλης Ν. Γ.	Αγία Γαλήνη	5.000
54. Παναρετάκης Γεώργιος	Αθήνα	5.000
55. Διαμαντάκης Βασίλης	Αθήνα	2.000
56. Τυροκομάκης Φ. Γεώργιος	Γέρακας	2.000
57. Μιχαηλίδου Χρυσώ	Κύπρος	10.000
58. Μπαργιατάκης Ιωάννης	Αμερική	20.000
59. Τσουπάκης Εμμανουήλ	Αγία Γαλήνη	20.000
60. Τσαφαντάκης Αλέκος	Αγία Γαλήνη	5.000
61. Ρακουτσάκης Άγγελος	Ηράκλειο	5.000

62. Βουμβουράκης Εμμανουήλ	Αγία Γαλήνη	5.000
63. Χριστοφάκης Εμμ. Ιάκωβος	Αγία-Γαλήνη	10.000
64. Σκαρλάτος Ευάγγελος	Αγία Γαλήνη	5.000
65. Παπαδογιάννης Γεώργιος	Αγία Γαλήνη	5.000
66. Μαλλιαρός Μιχαήλ	Ρέθυμνο	10.000
67. Χρηστέα Άννα	Αθήνα	5.000
68. Μαραλέτου Ρίτσα	Αθήνα	5.000
69. Κανδηλάκης Ιωάννης	Αγία Γαλήνη	5.000
70. Γιασαφάκης Δ. Δημήτριος	Αγία Γαλήνη	5.000
71. Κανδηλάκη Μαρία	Αγία Γαλήνη	5.000
72. Αλεξανδράκης Χαρ.	Αγία Γαλήνη	5.000
73. Αλεξανδράκης Εμμανουήλ	Αγία Γαλήνη	5.000
74. Μελαμπιανάκης Ανδρέας	Αγία Γαλήνη	5.000
75. Βλατάκης Σταύρος	Αγία Γαλήνη	5.000
76. Μπαντινάκης Ιωανν. Εμμανουήλ	Αγία Γαλήνη	5.000
77. Χριστοφάκης Ιωανν. Εμμανουήλ	Αγία Γαλήνη	5.000
78. Ιερωνυμάκης Αντ. Νικόλαος	Αγία Γαλήνη	10.000
79. Μπαργιατάκης Λεωνίδα	Αυστραλία	2.000
80. Μηναδάκη Γεωργία	Λούτσα	5.000
81. Μηναδάκης Μηνάς	Αθήνα	5.000
82. Βογιατζάκης Δ. Ευάγγελος	Αθήνα	5.000
83. Καρλάτου Έλσα	Αθήνα	5.000
84. Παπαδομιχελάκης Αντώνιος	Αθήνα	5.000
85. Τρουλλινός Ιωσήφ	Αθήνα	1.000
86. Τυροκομάκης Φιλοκτήτης	Αθήνα	1.000
87. Παπαδογιάννης Εμμανουήλ	Αθήνα	5.000
88. Γιαννακάκης Εμμανουήλ	Αθήνα	2.500
89. Γιαννακάκης Χαρίδημος	Αθήνα	5.000

ΣΥΠΛΗΡΩΣΕΙΣ Στο άρθρο θύματα και αγωνιστές του παλαιού Δήμου Μελάμπων 1940-1944.

Στο τεύχος 29, Ιανουάριος '95 της Αγ. Γαλήνης είχα δημοσιεύσει άρθρο με τον παραπάνω τίτλο και είχα αναγνωρίσει ότι πιθανόν χρειάζεται συμπληρώσεις. Πράγματι έμαθα και ευχαρίστως τώρα αναφέρω ότι:

α) Ο Γιώργης Εμμ. Τρουλλινός ήταν επικεφαλής της μάχης που έδωσαν λίγοι αντάρτες του ΕΛΑΣ εναντίον πολλών Γερμανών στις 2/3/1944, πάνω από την Κοξαρέ, στα Αγριμοχώραφα. Η μάχη πήρε επικίνδυνη τροπή ως ένα σημείο, αλλά στο τέλος οι απώλειες των Γερμανών ήταν αρκετές. Από τους αντάρτες τραυματίστηκαν δυο και πέθαναν αργότερα.

β) Στη μάχη των ποταμών συμμετείχαν και οι γιοί του παπα-Γιάννη Πετρακάκη Νίκος και Σωτήρης.

γ) Από τις Μέλαμπες συμμετείχαν: Ο Γιάννης Νικ. Βασιλάκης στη μάχη της Κρήτης και ο Γιώργης Νοδaráκης στο χτύπημα των Γερμανών στο Σαχτουριανό Τέρμα.

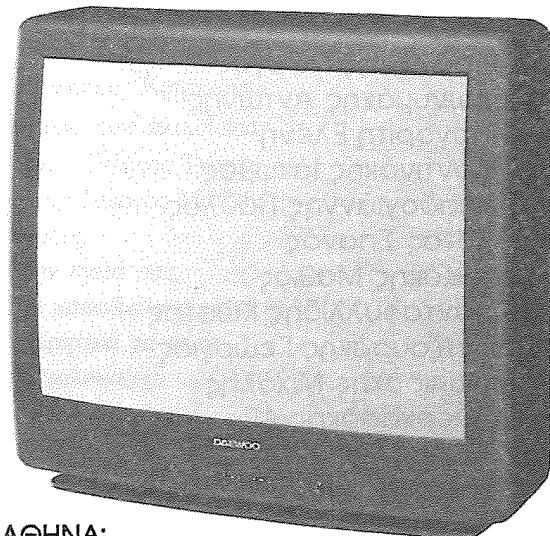
δ) Η τελευταία παράλειψη έγινε από λάθος. Λαζαρίδης και όχι Λαζαρίμος λεγόταν το θύμα του βομβαρδισμού στις Μέλαμπες.

Νίκος Φασατάκης
τ. Σχολικός Σύμβουλος Π.Ε.

DAEWOO
ΘΕΟΧΑΡΑΚΗΣ ΑΕ

DTX-21A1
DTX-20A1
DTX-14A1

ΑΘΗΝΑ:
ΛΕΩΦ. ΑΘΗΝΩΝ 169, 10447 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ.: 347 9700, FAX: 347 4359
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ:
ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ 177-179, 54627 ΘΕΣ/ΝΙΚΗ
ΤΗΛ.: 251 930

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΩΡΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΤΑ ΠΡΟΣΕΦΕΡΑΝ

Βοσκάκης Νίκος	1 ανθοδοχείο
Παπαδόπουλος Στέλιος	1 φυτό άλμπουμ
Δανδουλάκη Μαρλια	1 σετ πετσέτα μπάνιου
Σφακιανάκη Παναγιώτα	1 τσάντα γυναικεία
Μαραγκάκης Μιχάλης	2 θεραπείες μαλλιών
Μανωλά Βούλα (τουριστικά)	1 σετ κολλιέ και σκουλαρίκια
Τζανάκης Γεώργιος	100 κιλά καρπούζι
Καμπουράκης Μανώλης	1 παιχνίδι βάρκα
Αυγουστάκης Ιωάννης	1 κούτα τσιγάρα κούπερ
Μπαγιαρτάκης Ιωάννης	1 μάσκα και 1 ζευγάρι βατραχοπέδιλα
Καζάκης Ευάγγελος	1 τσάντα
Παπαδάκης Δημήτριος	1 βραχιόλι ασημένιο
Ποικιλοπωλείο	1 διακοσμητικό караβάκι
Σπυριδάκης Μιχάλης	1 γεύμα για δυο άτομα
Ανδρεδάκη Καλλιόπη	1 τσάντα γυναικεία
Φουντιδάκης Κων/νος	1 δείπνο για δυο άτομα και 1 πετσ. μπάνιου
Πενταλάκης Λευτέρης	5 τελάρα φρούτα
Νικάκης Κωστής	1 τσάντα μπάνιου
Τσέκα Ελένη	2 μπώλ
Ρίσκο	1 μπλούζα
Βλατάκης Σταύρος	1 τσαντάκι
Στεφανάκης Κύριλλος	1 σετ ρακί
Τρουλλινός Ευθύμης	5 κιλά μπριζόλες
Κασσωτάκης Αντώνης	2 ζεύγη παπούτσια τρακτέρ, 1 ζεύγ. μπάνιου
Φωτάκης Γεώργιος	1 δείπνο για δυο άτομα
Σπυριδάκης Γρηγόρης	1 δείπνο για 2 άτομα
Παπαματθαϊάκης Χαράλαμπος	2 μπουκάλια ουίσκι
Ζαχαριουδάκης Γιάννης	1 μπουκάλι ουίσκι
Εστιατόριο ΖΕΦΥΡΟΣ	1 γεύμα για 2 άτομα
Νικάκης Γιάννης	1 μπουκάλι ουίσκι
ΤΑΤΣΟ ΜΟΝΤΟ	1 γεύμα για δυο άτομα
Φωτεινή Σπιθάκη	1 σερβίτσιο καφέ
Νικάκης Μανώλης	1 βότκα
Καραμούζος	1 γεύμα για 4 άτομα
Μπριλλάκης Γιώργος	1 μπουκάλι ουίσκι
Ιερωνυμάκης Αντώνης	1 γεύμα για δύο άτομα
Μαργαρίτη Ελένη	1 ρολοϊ χειρός
Μπαντινάκης Ιάκωβος	1 ασημένια εικόνα
Παπαδογιάννης Παύλος	1 μπουκάλι λικέρ
Κώστας Σπανός	2 μπουκάλια ουίσκι
Λουκάκης Μαθιός	κεραμικά διακοσμητικά
Τριανταφυλλίδης Κώστας	1 ρολοί αξίας 19.500 δεχ.
Λαντζουράκης Γεώργιος	1 φιάλη ουϊσκι
Μπιμπιράκης Μιχάλης	1 επιτραπέζιο ρολοί
Ν. Θεοχαράκης ΑΕ	1 ραδιοκασετόφωνο διπλή κασέτα
Κ. Ξυλούρης	1 ημερήσια εκδρομή για δύο άτομα
Ζεάκης Γιάννης	1 γεύμα για δύο άτομα
Αναστασία Μαρκάκη	1 σεμέν - 2 πετσετάκια
Χαριτάκης Νίκος	1 φουσητό γυαλί
Τρουλλινός Μανώλης του Κλες.ρότου	5 κιλά μέλι
Λουκάκη Πόπη	1 ανδρικό πορτοφόλι
"ΦΛΟΡΑ" Καφέ μπαρ	1 σαμπάνια
"ΠΑΝΘΕΟΝ" εστιατόριο	2 μπουκάλια κρασί

• Τα πιάτα είναι έτοιμα για το σερβίρισμα της Αγιογαληνιώτικης κακαβιάς. Από αριστερά: Γιώργος Τρουλινός, Κώστας Λινοξυλάκης, Ηλίας Μαρκάκης, Κώστας Γιασαφάκης και Γιώργος Νικηφοράκης. Πιο πίσω διακρίνεται ο Ανωγειανός Βασίλης Δραμουντάνης.

Γιορτή κακαβιάς: Γεμάτα τα καζάνια...

Ιδιόκτητη αίθουσα έχουν οι Αγιογαληνιώτες της Αττικής στην Πλατεία Κουμουνδούρου, εκεί έφτιαξαν και φέτος, σε ιδιόκτητα καζάνια, την κακαβιά τους. Γεμάτα τα καζάνια, γεμάτη κι η αίθουσα. Και βέβαια πολλοί ήταν εκείνοι, που τίμησαν και με δεύτερο πιάτο την Αγιογαληνιώτικη κακαβιά.

Γιάννης Σμπώκος: «Χαίρομαι, όταν βρίσκομαι με τους Αγιογαληνιώτες, διότι ξεχωρίζουν. Ο λόγος; Η Αγία Γαλήνη έχει την αύρα του Λιθικού και τη λεβεντιά του Ορεινού. Αυτή η μίξη κάνει τους Αγιογαληνιώτες να διαφέρουν από τους υπόλοιπους Κρητικούς».

Στη «Γιορτή Κακαβιάς» των Αγιογαληνιωτών, που πλαισίωσαν μουσικοκρητικά ο Βασίλης Δραμουντάνης και ο Γιώργος Τυροκομάκης, παραδρέθηκε και ο παλαίμαχος λυράρης Γιώργος Μουζουράκης, που αφιέρωσε και τούτες τις μαντινάδες:

*Φίλοι ΑγιοΓαληνιώτες μου νάχετε την υγιά σας,
είναι η δεύτερη χρονιά πούρθα στην κακαβιά σας
κι αισθάνθηκα πως βρίσκομαι στα Κρητικά τα μέρη
θα σας τιμήσω σε γιορτή ταχειά το καλοκαίρι.*

ΑΓΙΑ ΓΑΛΗΝΗ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ "ΑΓΙΑ ΓΑΛΗΝΗ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ"

ΑΡΙΘΜΟΣ 31 - ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1995

Εκδίδεται και διανέμεται δωρεάν χάρη του κοινωνικού σκοπού του Συλλόγου
Συνδρομές προαιρετικές

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΓΙΑ ΓΑΛΗΝΗ

Γιάννης Κωνστ. Φωτάκης Πρόεδρος τηλ. 8071297 Fax 8079264

Μηνάς Γεώργιος Μηναδάκης Αντιπρόεδρος τηλ. 9934808

Απόστολος Νικ. Τσακίρης Γεν. Γραμματέας τηλ. 6915114 Fax 6493781

Γιώργος Μιχ. Τρουλινός Ειδ. Γραμματέας τηλ. 5017685

Κώστας Μιχ. Γιασαφάκης Ταμίας τηλ. 3467063

Στέλιος Μιχ. Βελουδάκης Σύμβουλος τηλ. 5018590

Μιχάλης Νικ. Βεργαδής Σύμβουλος τηλ. 2517748

Ηλίας Εμμ. Μαρκάκης Σύμβουλος τηλ. 2610942

Χρήστος Εμμ. Μηναδάκης Σύμβουλος τηλ. 6533377

ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ ΜΕΛΗ

Αντώνης Νικ. Παπαγιαννάκης τηλ. 2651689 - 2656688

Γεώργιος Στεφ. Νικηφοράκης τηλ. 3225167 Fax. 3242953

Νίκος Εμμ. Παπαδογιάννης τηλ. 9754841

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: Γιάννης Φωτάκης - Δειράδων 6, 14564, Ν. Κηφισιά
ΓΡΑΦΕΙΑ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ: Διπύλου 5, 10553, Αθήνα - τηλ. 3252841
ΔΙ' ΕΠΙΤΑΓΕΣ: Κώστας Μιχ. Γιασαφάκης - Ρούμελης 70, 11852, Αθήνα

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ "ΑΓΙΑ ΓΑΛΗΝΗ"

ΣΑΣ ΕΥΧΕΤΑΙ

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ

ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΣ Ο ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ ΧΡΟΝΟΣ

1996

ΟΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ

Παρακαλούνται τα μέλη
να ενημερώνουν εγκαίρως το Σύλλογο
για κάθε αλλαγή της διεύθυνσής τους.
Εάν κάποιος από τους συμπολίτες μας
δεν παίρνει το περιοδικό,
ας μας ειδοποιήσει να του το στείλουμε δωρεάν.